

Ročenka

Gymnázia bilingválneho
Ul. T. Ružičku 3, 010 01 Žilina

Školský rok 2018/2019

www.gbza.eu

Ročenku zostavila: Silvia Furmanová

Editori: Ivana Horecká, Silvia Furmanová

Jazyková korektúra: Ivana Horecká, Silvia Furmanová

Návrh obálky: Petra Majtánová

Grafická úprava: Silvia Furmanová

Vytlačil: Print Centrum Žilina

Vydanie: prvé

Náklad: 300 ks

ISBN: 978-80-570-1031-9

Vytlačené z dodaných predlôh.

PLAYLIST

GBZA ĎAKUJE	5
THE SHOW MUST GO ON	5
ROCKETMAN DON CARLOS DE LITERATURA	7
ARRIVEDERCI RAGAZZI !	11
ITALIAN RHAPSODY – PART I.	15
ITALIAN RHAPSODY – PART II.	17
GBZA V TABUĽKÁCH	18
ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA ŠKOLY	18
VÝSLEDKY V SÚŤAŽIACH	22
POCHVALY UDELENÉ RIADITEĽOM ŠKOLY	29
KRÚŽKY	44
GBZA V TRIEDACH	45
GBZA NA CESTÁCH	80
NA CESTE 540	80
SPRED YOUR WINGS	82
ANOTHER BRICK IN THE WALL	86
OTHERSIDE	89
A DAY (OR TWO FRENCH MONTHS) IN THE LIFE	91
SNOW (HEY OH)	92
SWEET HOME SALAMANCA	94
ROADTRIPPIN	95
JUST LIKE HEAVEN	96
GBZA NA MUNOCH A MEPOCH	99
HOPE I DON´T FALL IN LOVE WITH YOU	99
STAIRWAY TO ZAMUN	102
MESSAGE PERSONNEL	104
ODE TO MY FAMILY	106
TNT	108

ADVENTURE OF A LIFETIME	110
KING FOR A DAY	112
GBZA V TRADÍCIÁCH	114
ŽIJEME LEN RAZ	114
SET FIRE TO THE RAIN	118
WE WILL, WE WILL ROCK YOU	119
ČEREŠNE	125
GBZA NA DIVADELNÝCH DOSKÁCH	126
STRAY CAT STRUT	126
V NAŠEJ OBCI VŠETCI PIJÚ IBA ĎURO NIE	128
TEŞEKKÜR ETMEK ISTANBUL	130
GBZA NA SÚŤAŽIACH	131
DRESY	131
VLAK	133
GIMME ALL YOUR LOVIN'	135
SPEAK OF THE DEVIL	137
GBZA V ATELIÉRI	139
SOM Z PAPIERA.	139
A TAK.	141
INSTANTNÝ VESMÍR	142
ANIČKA	143
„PO SVETOVEJ VOJNE MUSÍ TO BYŤ NIE ČLOVEK, ALE BEŠŤIA, KTO BY NEPOVAŽOVAL MIER ZA NAJDÔLEŽITEJŠÍ CIEĽ ĽUDSTVA A KAŽDÉHO NÁRODA.“	150
POCTA MAJAKOVSKÉMU	153

THE SHOW MUST GO ON

Škola je javisko a my v nej všetci hráme svoje roly... Sedím v hľadisku divadelného priestoru a vidím výkony troch divadelných súborov našej školy, francúzskeho, španielskeho i slovenského. Uvedomujem si, že sa predou mnou odohrávajú viaceré príbehy inšpirované rôznymi témami... ale to, čo ich všetky spája, sú dve základné ingrediencie každej dobrej školy... študentky a študenti ochotní a schopní investovať čas a energiu nielen do štúdia, ale aj do svojho rozvoja vo voľnom čase... učitelia ochotní nad rámec svojho pracovného času (aj cez víkendy) investovať svoj čas, svoje znalosti a svoje srdce do študentov.

Keď si budete čítať našu Ročenku, budete vidieť, že aktivity v nej presahujú ďaleko za hranice našej krajiny. A ďaleko za každodenné povinnosti študentov. Nie všetko, čo sa udeje v živote školy, sa objaví v písomných záznamoch, život v nej je natoľko rozmanitý, že to asi ani nie je možné zachytiť. Preto by som rád upriamil pozornosť na naše aktivity v oblasti pomoci iným. Som hrdý, že sa nám podarilo v rámci charitatívnych raňajok a Vianočných trhov pod supervíziou kolegyne S. Furmanovej podporiť deti zo sociálne znevýhodneného prostredia, že sme prispeli na školné pre dieťa, ktoré potrebuje špeciálny prístup, a že našu pomoc pocítili deti, o ktoré sa starajú v nadácii ZAintegro. L. Hruzová je koordinátorkou Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu a v rámci dobrovoľníctva naša študentka pomáhala v centre pomoci pre bezdomovkyne a tým, že spoznala ich životné príbehy, získala úplne iný pohľad na ľudí na okraji našej spoločnosti. Študentky pod vedením I. Horeckej v rámci projektu Amnesty International - Start the Change spojili ďalších ľudí na okraji a zorganizovali diskusiu s nimi v priestore Nadácie Polis, s ktorou už dlhé roky spolupracujeme. Keď zhorela „polovica sna o priestore pre umenie a kultúru“ na Staničke, naše študentky sa spolu s vedením školy zapojili do pomoci pri odstraňovaní následkov požiaru. A v ten deň večer mi prišla správa: „...viete, ja som asi nikdy nepracovala takto rukami a zostala som z toho nadšená a plná energie... a je super, že sme pomohli Stanici“. V tomto sa pre mňa skrýva poslanstvo: naše študentky, naši študenti, moje kolegyne a moji kolegovia sú schopní prekonávať samých seba a vystúpiť zo svojej komfortnej zóny a pomôcť. Iným. Sebe.

Dovoľte mi rozlúčiť sa s kolegami, ktorí tento rok ukončili svoje pôsobenie u nás, a poďakovať sa im za ich prácu. Carlos, náš španielsky kolega, pôsobil šesť rokov v našom zbere. Tým, že bol empatický a ochotný počúvať svojich študentov, získal si

ich dôveru a záujem. Silvia, naša talianska kolegyňa, ktorá učila francúzštinu (áno, aj takto rozmanitá vie byť naša škola) zanecháva svojou energiou, gestikuláciou a záujmom o divadlo výraznú stopu medzi svojimi študentmi a študentkami.

Som rád, že sme škola, ktorá sa snaží meniť javisko - svet a verím, že budeme v tom pokračovať i naďalej.

Prijemné a inšpiratívne čítanie želám.

Viktor Tanító

ROCKETMAN DON CARLOS DE LITERATURA

Cuando entré en nuestro instituto por primera vez, me fijé en un alumno de quinto. Parecía mayor, tenía barba, llevaba gafas y la ropa estilo *hipster*. Pensé si cuando yo finalizara mis estudios tendría una apariencia así (pero descubrí que no). El alumno de quinto no era un alumno, sino que era nuestro futuro profesor de español y literatura, un tipo joven de cuerpo y espíritu: Carlos González.

Desde mis primeras clases con Carlos entendí, que su estilo de enseñanza no era tradicional: el profesor habla y los alumnos toman apuntes. Para conocer la cultura y los misterios de España, Carlos nos enseñó las mejores canciones (según él) del mundo latino desde los años 70 hasta hoy, ponía los anuncios más graciosos de toda la industria publicitaria

española, actuaba en sus propios monólogos, contaba las aventuras de su vida desde su nacimiento hasta su muerte predicha y, cuando ya no funcionaba nada, no tenía problemas en subirse a la silla y empezar a cantar para despertar nuestras caras dormidas. Cuando nos sentíamos perdidos, Carlos no elegía el planteamiento clásico de dar los típicos consejos para la vida, sino que Carlos se perdía con nosotros y nos enseñaba que él también se siente así a veces. Gracias a todo esto, para mí, Carlos no es solo un experto profesor de literatura sino que también es un amigo y, a veces, un guía en este mundo loco lleno de sorpresas e incertidumbre.

Fuera de las clases de español, tuve la oportunidad de conocer a Carlos como el jefe de los actores y actrices de teatro español en el GBZA. Aunque nunca tenía tiempo y sus excusas originales sonaban todo el rato, pude ver que en este curso de infinitos personajes y vidas, Carlos dejó su legado especial e inolvidable, lleno de

buen humor (y malo también), baile, energía y de todo lo que él tiene. Puedo decir con orgullo, que Carlos era el único profesor que lavaba los platos de espagueti en el festival del teatro en Nitra (después del fracaso de los estudiantes que habían cocinado). Y esto también le hace interesante y excepcional, como si fuera un personaje del realismo mágico de Gabriel García Márquez.

Espero que cuando las VANS desgastadas y los suéteres coloridos salgan de nuestro instituto, no sea la última vez que nos veamos. Es que... me gustaría saber que respuesta recibiré cuando se excluya la opción: "estoy con maturita".

Samuel Nguyen, 4. E

ROCKETMAN DON CARLOS DE LITERATURA

Keď som prvýkrát vstúpil na pôdu našej školy, zaujal ma istý piatok. Vyzeral trošku staršie, mal okuliare, strnisko a na sebe hipsterský štýl oblečenia. Rozmýšľal som, že či aj ja budem na konci mojich štúdií na GBZA vyzerat' tak isto. A zistil som, že nie. Ten piatok totiž nebol žiadny študent, bol to náš budúci učiteľ španielčiny a literatúry, mladý výzorom aj duchom, Carlos González.

Od prvých hodín s Carlosom som pochopil, že to nebude ten tradičný štýl výučby, počas ktorej učiteľ rozpráva a žiaci ticho sedia a píšú si poznámky. Na to, aby sme spoznali kultúru a tajomstvá Španielska, nás Carlos neváhal zoznamiť s najlepšimi (podľa neho) španielskymi piesňami od 70-tych rokov po súčasnosť, púšťal najvtipnejšie reklamy španielskeho marketingového priemyslu, hral monologické scény, rozpovedal jeho životné dobrodružstvá od narodenia až do predpokladanej smrti, a keď už z toho nič nefungovalo, nerobilo mu problém postaviť sa na stoličku a spievať, aby zobudil naše učivom unavené tváre. Keď ste sa cítili stratení, Carlos nezvolil tradičný prístup rád do života. Carlos sa stratil s vami a pripomenul vám, že aj on sa tak občas cíti. Vďaka tomuto si človek nezapamätal Carlosa iba ako učiteľa, profesora a znalca literatúry, ale ako priateľa a občas ako životného guru v tomto šialenom svete, v ktorom je človek celý čas v strese a nepokoji.

Mimo hodín španielčiny som mal tú česť spoznať Carlosa aj ako vodcu španielskych divadelníkov na GBZA. Aj keď nikdy nestíhal a jeho fráza "Estoy con maturitas" znela každú chvíľu, mohol som vidieť, že na doskách, ktoré znamenajú svet, zanechal Carlos svoj nezabudnuteľný a jedinečný odkaz, plný dobrého (a aj zlého) humoru, tanca, energie a všetkého ostatného, čím disponuje. Hrdo viem prehlásiť, že Carlos

bol jediným učiteľom, ktorý na divadelnom festivale v Nitre umýval riady od špagiet po (ne)úspešnom pokuse žiakov o večeru. A aj toto ho robilo jedinečným a neopakovateľným, postavou sťa vystrihnutou z magického realizmu od Gabriela Garcíu Márqueza.

Dúfam, že keď Carlosove farebné svetre a obnosené vansy opustia náš inštitút, nebude to posledný raz, čo sa uvidíme. Zaujímalo by ma totiž, aká odpoveď sa naskytne, keď sa už vylúči možnosť "Estoy con maturitas".

Samuel Nguyen, 4.E

ARRIVEDERCI RAGAZZI !

Après un long voyage, on ne sait jamais répondre à la question : « Alors, c'était comment ? Raconte ! ». C'est exactement ce que je ressens maintenant, lorsque j'écris cet article. Je m'imagine déjà en Italie, après 7 ans de vie à l'étranger, entourée de ma famille et mes amis, en train de chercher mes mots pour décrire l'indescriptible. Ces trois ans ont été tellement intenses et importants pour mon avenir que j'aurai envie de tout et ne rien raconter à la fois.

Néanmoins, je pourrai facilement exprimer cette envie de ramener avec moi, dans une énorme valise magique, toutes les personnes magnifiques qui m'ont entourée pendant ces années de vie slovaque et je ne pourrais pas partir sans les avoir remerciées au moins une fois.

Alors, je ramène avec moi la sensibilité de Dana, la force de Zuzka et la générosité d'Aldrick. Je ramène la gentillesse de Jarka, le sourire d'Ivana, l'énergie de Patia.

Je ramène le courage des IF, les rires des IG, la curiosité et l'enthousiasme inépuisable des IIG. Je ramène la douceur des IIIG, la spontanéité des quatrièmes et l'amitié construite avec les cinquièmes.

Enfin, j'apporterai avec moi la disponibilité et la gentillesse de notre cher directeur Viktor et, en dernier lieu mais pas moins important, je garderai pour toujours l'amitié et l'union soudés avec mon collègue, mais surtout ami, Florian. Cette expérience n'aurait jamais été la même sans toi, tu le sais. (Je t'attends en Italie !).

Un grand merci à vous tous et également à ceux que je n'ai pas cité, collègues slovaques et espagnols. Vous avez tous rendu mon expérience « zilinienne » inoubliable.

Merci, merci, merci.

Ceci n'est pas un adieu, mais un au revoir !

Au revoir les amis ! Arrivederci ragazzi !

Grazie di cuore,

Silvia

Photo 1 : Stutskova des VG, décembre 2018

Photo 2 : Soirée country, septembre 2018

Photo 3 : Excursion avec la classe IG, juin 2017

Photo 4 : la première fois que j'ai goûté du pavot, grâce aux IF, septembre 2018

Photo 5 : après la première représentation théâtrale de « Un pas de géant pour l'humanité », dans l'ancienne salle de Stanica, avril 2019

ARRIVEDERCI RAGAZZI !

Keď sa vás po dlhej ceste pýtajú, aké to bolo, je ťažké odpovedať a porozprávať zážitky. Presne tak sa dnes cítim pri písaní týchto slov. Duchom som už v Taliansku, po siedmych rokoch v zahraničí som v kruhu rodiny a priateľov, a už teraz viem, ako ťažko sa mi budú hľadať slová, aby som vyjadrila, ako som sa mala. Tri roky s vami boli také naplnené a dôležité pre moju budúcnosť, že neviem, či mám porozprávať všetko, alebo nič.

Keby som však mala čarovnú moc, pribalila by som si so sebou do obrovského kufra všetkých úžasných ľudí, ktorí boli so mnou počas môjho života na Slovensku. Nemohla by som odísť bez toho, aby som im nepoďakovala.

Určite si teda so sebou odnášam citlivosť mojej kolegyně Dany, silu Zuzky a šľachetnosť Aldricka. Ďalej si pribalím Jarkinu milotu, Ivanin úsmev a Patinu energiu.

V kufri mi zostane dosť miesta aj na odvahu 1.F, smiech 1.G, nevyčerpatelné nadšenie a zvedavosť 2.G. A zmestí sa tam aj vlúdnosť 3.G, spontánnosť štvrtákov a priateľstvá utkané s piatakmi.

Na záver priložím aj ochotu a prívetivosť nášho drahého riaditeľa Viktora, a celkom na koniec, no na špeciálnom mieste, si navždy uloží priateľstvo a spojenie, ktoré vzniklo s mojím kolegom, no predovšetkým priateľom Florianom. Bez teba by môj slovenský zážitok nebol tým, čím bol, vieš to. (Dovidenia v Taliansku!)

Vám všetkým, aj slovenským a španielskym kolegom, a všetkým, na ktorých som zabudla, posielam veľké ďakujem. Vďaka vám bolo moje žilinské dobrodružstvo nezabudnuteľné.

Ďakujem, ďakujem, ďakujem.

Takže nijaké zbohom, ale dovidenia!

Dovidenia, priatelia! Arrivederci ragazzi !

Grazie di cuore,

Silvia

preložila Mgr. Jarmila Pospěchová

ITALIAN RHAPSODY – PART I.

Is this the real life?
Is this just fantasy?
Caught in GBZA,
No escape from anxiety.

Open your eyes,
Look down to the Slniečko and see,
I'm just a Slovak boy, I need no sympathy,
Because I'm hard to come, close to go
May I pass, please Viktor.
Any way the mind blows doesn't really matter to me, to me.

Silvia, just gave me a test.
Put it right against my head.
Pulled my cheat sheet, now I won't pass.
Silvia, lesson had just begun.
But now I've got to write it all away.

Silvia, noo.
You didn't mean to make me cry
If you're not back again this time tomorrow,
I'll be gone, I'll be gone as if nothing really matters.

Too late, to lessons she comes.
Thanks to her I'm feelin' fine.
Positive energy all the time.
Arrivederci, everybody, she's got to go.
Gotta leave you all behind and face the truth.

Silvia, noo (anyway the mind blows).
I won't say goodbye.
That way I'd cry all night and see you no more.

I see a silhouetto of a little man.

Viktor, Viktor, will you do the Fandango?

Silvia's leaving.

Very, very frightening me!

(Floriano) Floriano!

(Floriano) Floriano!

Floriano pls come to help!

Don't let her go-o-o-o-o!

Viktor, make her stay, everybody loves her!

She's the real sun, real sun of our school.

Hard come, close go, will you let me go?

Viktor! No, we will not let her go (let her go!)

Viktor! We will not let her go (let her go!)

Viktor! We will not let her go! (let her go!)

Will not let her go! (let her go!)

Never, never let her go!

Never let her go, oh!

No, no, no, no, no, no, no!

Oh, mama mia, mama mia! (mama mia, let her go!)

Viktor, has devil put aside for me, for me, for me.

So you think you can leave after all we've done ?

So you think you can love me and leave me to die?

Oh, Silvia, can't do this to me, Silvia.

Don't gotta get out, just gotta stay right now and here.

Nothing really matters.

Anyone can see.

Nothing really matters.

Nothing really matters to me.

Anyway the wind blows.

ITALIAN RHAPSODY – PART II.

Asi takto nejakto to vyzeralo v mojej hlave, keď nám Silvia oznámila, že odchádza. Hit right in the feelings. Čo sa bude diať ďalej? Myšlienku nového lektora si nechcel nikto pripustiť.

Začali sme teda analyzovať situáciu. Kto je na vine a ako ho treba potrestať. Na vine však tentokrát nie je nikto. Ani slovenské pomery, ani pografitované steny bulváru a ani občasná nevraživosť holubičieho národa. Človek mieni a Boh mení. Silvia nám povedala, že neodchádza preto, že by sa jej tu nepáčilo, ale pretože prišli okolnosti, pre ktoré sa musí posunúť ďalej. Akceptovať tento fakt, rešpektovať jej rozhodnutie a posunúť sa ďalej musíme aj my.

Na Silviu nám ostanú len tie najkrajšie spomienky. Či na jej smiech, pri ktorom kvitli kvety aj v zime, jej nadchnutosť pre vec a hlavne vždy pozitívna energia, ktorú sme všetci potrebovali, nielen v škole. Silvia bola naším južanským slnkom, ktoré sme v týchto severských končiaroch často potrebovali. Silvia je nám príkladom ako počúvať jeden druhého, ako rešpektovať názor, či ako vyjsť komukoľvek v ústrety. Môže byť príkladom aj ostatným učiteľom. Silvia sa stala naším priateľom do dažďa, ktorý nás učil nielen cudzí jazyk.

Verím, že bude na nás, malebný národ Slovákov, spomínať v dobrom. Veď jej: „Vous les slovaques, vous êtes des malades!” vedelo vždy zahriať pri srdci.

Silvii a jej snahe, láske a úsmevu na hodinách, na divadle, na výletoch aj na ulici patrí jedno naozaj obrovské ďakujem.

Grezie mille e vi auguro tutto il meglio !

Samuel Jakubík, 2.G

ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA ŠKOLY

Vedenie školy

Riaditeľ školy:	Mgr. Viktor Tanító
Zástupkyňa pre pedagogickú činnosť:	Mgr. Patrícia Tunčerová
Zástupca pre technicko-ekonomickú činnosť:	Mgr. Imrich Milo
Výchovná poradkyňa:	Mgr. Mária Beňušová
Školská psychologička:	Mgr. Ivana Pavlicová, PhD.
Koordinátorka medzinárodných aktivít:	Mgr. Janka Mládenková
Koordinátorka certifikovaných meraní:	Mgr. Janka Mládenková
Koordinátorka prevencie sociálno- patologických javov:	Mgr. Ivana Pavlicová, PhD.
Koordinátorka SOČ:	Mgr. Ľudmila Cvičková
Koordinátorka environmentálnej výchovy:	Mgr. Elena Hladká
Koordinátor modelových zasadnutí OSN:	Mgr. Imrich Milo
Koordinátorka projektu Školy, ktoré menia svet:	PaedDr. Mária Čurgalyová
Koordinátorka ľudskoprávných aktivít:	Mgr. Ivana Horecká
Koordinátorka Dofe:	Mgr. Lucia Hruzová

Nepedagogickí zamestnanci

Hospodárka:	Ing. Margita Kamenišťáková
Mzdová účtovníčka:	Ing. Zuzana Kovačiková
Sekretárka:	Bc. Michaela Prudovičová
Správca počítačovej siete:	Ing. Peter Margetín
Informátorka:	Helena Krištofiková
Školník:	Peter Záh
Upratovačka:	Viera Hrošovská
Upratovačka:	Anna Kytová
Upratovačka:	Alena Štefková

Pedagogickí zamestnanci

Mgr. Martin Benikovský, PhD.

Mgr. Mária Beňušová

Mgr. Ľudmila Cvičková

PaedDr. Mária Čurgalyová

Mgr. Martina Díriová

Mgr. Juraj Ferko

Mgr. Silvia Furmanová

Mgr. Jana Gambošová

Mgr. Elena Hladká

Mgr. Janka Holešová

Mgr. Ivana Horecká

Mgr. Lucia Hruzová

Mgr. Jana Kavecká

Mgr. Róbert Kubinec

Mgr. Dagmar Kutlíková

Mgr. Lucia Máhriková

Mgr. Dana Markušová

Mgr. Ivana Matuščinová

Mgr. Marek Matuška

Mgr. Imrich Milo

Mgr. Janka Mládenková

ThLic. Radovan Petrek

Mgr. Ivana Pohančéniková

Mgr. Jarmila Pospěchová

Mgr. Zuzana Rašovcová

Mgr. Zuzana Sališová

Mgr. Viktor Tanító

Mgr. Patrícia Tunčerová

Mgr. Gabriela Vanková

Mgr. Radoslav Zima

slovenský jazyk a literatúra –
filozofia

geografia - biológia

anglický jazyk - geografia

španielsky jazyk - etická výchova

slovenský jazyk - dejepis

dejepis - filozofia

španielsky jazyk a literatúra –

politológia: európske štúdiá

anglický jazyk - španielsky jazyk

biológia - chémia

matematika - deskriptívna

geometria - informatika

slovenský jazyk a literatúra -

filozofia

anglický jazyk - španielsky jazyk

matematika - biológia

matematika - fyzika

telesná výchova

chémia - biológia

francúzsky jazyk - dejepis

francúzsky jazyk a literatúra -

psychológia

fyzika - chémia

anglický jazyk - dejepis - geografia

anglický jazyk - slovenský jazyk

náboženská výchova

anglický jazyk – taliansky jazyk

francúzsky jazyk-nemecký jazyk–

anglický jazyk

francúzsky jazyk – biológia

francúzsky jazyk a literatúra

slovenský jazyk a literatúra -

dejepis - filozofia

španielsky jazyk - nemecký jazyk

francúzsky jazyk - ruský jazyk

telesná výchova

Lektori vo francúzskej sekcii:

Silvia Amato
Aldrick Jean Rene Berquin
Florian Coheur
Claude Willer

francúzsky jazyk a literatúra
francúzsky jazyk a literatúra
francúzsky jazyk a literatúra
matematika – fyzika

Lektori v španielskej sekcii:

María de la Fe de la Torre Guerra, PhD.
Luis Gil Guerra
Carlos González-Espresati García-Medall, PhD.
Luis Muñoz Almazán
Alexis Torres Domínguez
Pablo Sánchez Blasco

chémia - fyzika
matematika - fyzika
španielsky jazyk a literatúra
španielsky jazyk a literatúra
chémia – biológia
španielsky jazyk a literatúra

Rada školy

Predsedníčka:

Ing. Mária Gažová (zvolený zástupca rodičov a zákonných zástupcov)

Členovia:

PhDr. Janka Eldesová (delegovaný zástupca zriaďovateľa)

Mgr. Lenka Ferenčáková (delegovaný zástupca zriaďovateľa)

JUDr. Mgr. Lucia Kyselová (delegovaný zástupca zriaďovateľa)

Ing. Iveta Sedláčková (delegovaný zástupca zriaďovateľa)

Ing. Tomáš Líška (zvolený zástupca rodičov)

Ing. Dušan Paulíny (zvolený zástupca rodičov)

Mgr. Martina Díriová (zvolený zástupca pedagogických pracovníkov, tajomníčka)

Mgr. Lucia Hruzová (zvolený zástupca pedagogických pracovníkov)

Peter Záh (zvolený zástupca nepedagogických pracovníkov)

Johana Divišová (zvolený zástupca žiakov)

Rada rodičov ZRŠ

Predsedníčka: **doc. Bibiána Buková, PhD., 3.E**

Členovia:

Doc. Ing. Eva Nedeliaková, PhD., 1.E

Daniela Mládenková, 3.G

Ing. Lívia Krištofová, 1.F

Mgr. Zuzana Miklušová, 4.E

Ing. Anila Xhembulla, 1.G

Katarína Gajdošíková, 4.F

Zuzana Honsová, 2.E

Veronika Tabačková, 4.G

Mgr. Radomir Szabo, 2.F

Ing. Tomáš Líška, PhD., 5.E

Mgr. Stanislava Kresaňová, 2.G

Ing. Dušan Paulíny, 5.F

Ing. Miroslava Boráková, 3.F

Mgr. Milada Parišová, 5.G

Žiacka školská rada

Johana Divišová, 4.E

Radka Michalová, 5.E

Barbora Mládenková, 3.G

Dorota Kresaňová, 2.G

Daniel Saberi Kochesfahani, 2.F

Chiara Galiová, 1.E

Ema Dupkalová, 4.F

Richard Gaňa, 1.F

Simona Štillová, 2.E

Laura Poliaková, 1.G

VÝSLEDKY V SÚŤAŽIACH

PREDMETOVÉ OLYMPIÁDY

Olympiáda v anglickom jazyku

Školské kolo: kategória 2A - 1. miesto: Klára Sádecká, 2.F

Okresné kolo: kategória 2A – 6. miesto: Klára Sádecká, 2.F

Olympiáda vo francúzskom jazyku

Školské kolo: 1. miesto: Adriana Krivková, 4.F

Krajské kolo: 1. miesto: Adriana Krivková, 4.F

Celoslovenské kolo: 6. miesto: Adriana Krivková, 4.F

Chemická olympiáda

Školské kolo: kategória A – účastníci: Michal Kapsný, 4.G, Simona Gažová, 5.G

Školské kolo: kategória B - 1. miesto: Roman Frátrik, 3.E

2. miesto: Radovan Beňo, 3.F

Krajské kolo: kategória B – 7. miesto: Roman Frátrik, 3.E

13. miesto: Radovan Beňo, 3.F

Matematická olympiáda

Školské kolo: kategória A - riešenia expedované na ŽU: Martina Remišová, Samuel Jančo, 4.G a Michaela Gažová, 4.F

Krajské kolo: kategória A – účastníci: Martina Remišová, Samuel Jančo, 4.G a Michaela Gažová, 4.F

Okresné kolo: kategória Z9 - 2.miesto: Eliška Romana Kaločová, 1.E

3. miesto: Ivana Gazdíková, 1.G

Školské kolo: kategória C - riešenia expedované na ŽU: Emma Čáčková, Martina Chabadová, Barbora Galová, Lucia Lamošová, 2.G

Krajské kolo: kategória C – účastníci: Emma Čáčková, Martina Chabadová, Barbora Galová, Lucia Lamošová, 2.G

Olympiáda z matematiky v španielskom jazyku

Celoslovenské kolo: 2. miesto: Marianna Smolková, 2.G

Olympiáda v nemeckom jazyku

Školské kolo: kategória 2B - 1. miesto: Harciník Andrej, 5.F

kategória 2A - 1. miesto: Veronika Paulovičová, 2.F

kategória 2C - 1. miesto: Natália Durmis, 3.E

Okresné kolo: kategória 2C - 2. miesto: Natália Durmis, 3. E

kategória 2A - 4. miesto: Veronika Paulovičová, 2.F

Olympiáda ľudských práv

- Školské kolo:* 1. miesto: Johana Divišová, 4.E
2. miesto: Samuel Nguyen, 4.E
3. miesto: Jakub Mičieta, 4.F

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

- Školské kolo:* 1. miesto: Emma Čáčková, 2.G
2. miesto: Martina Chabadová, 2.G
Krajské kolo: kategória B - 7. miesto: Emma Čáčková, 2.G
kategória A – 12. miesto: Adriana Moravčíková, 4.G

Olympiáda v španielskom jazyku

- Školské kolo:* 1. miesto: Begüm Tunčerová, 5.G
2. miesto: Veronika Sekerková, 5.E
3. miesto: Janka Lokajová, 3.E
Krajské kolo: 1. miesto: Begüm Tunčerová, 5.G
Celoslovenské kolo: 1. miesto: Begüm Tunčerová, 5.G

JUVENES TRANSLADORES

Školské kolo – preklady v anglickom jazyku:

1. miesto: Katarína Michtalíková, 5.F
2. miesto: Silvia Zagrapanová, 5.E
3. miesto: Júlia Beláková, 3.F

Školské kolo – preklady vo francúzskom jazyku:

1. miesto: Tereza Pospěchová, 2.G
2. miesto: Júlia Beláková, 3.F
3. miesto: Mária Wallenfelsová, 4.F

Školské kolo – preklady v španielskom jazyku:

2. miesto: Alexandra Micháľková, 5.E a Janka Lokajová, 3.E
3. miesto: Barbora Palušová, 2.E

SHAKESPEARE'S DAY

- Spev v anglickom jazyku: 1. miesto: Eva Puchalová, 3.F
Prednes vlastnej básnickej tvorby: 3. miesto: Lucia Hodás-Pauerová, 3.E
Prednes diela anglického autora: 3. miesto: Katarína Buňáková, 1.F

PROGRAMÁTORSKÁ SÚŤAŽ SCRATCH MATCH

Finále: 1. miesto v kategórii staršie dievčatá: Veronika Paulovičová, 2.F, Emma Čačková, 2.G, Barbora Galová, 2.G

EXPERT GENIALITY SHOW 2018

Celoslovenské kolo: Anna Cyprianová, 3.F a Martina Chabadová, 2.G sa umiestnili v prvej štvrtine najúspešnejších riešiteľov

MATEMATICKÝ B – DEŇ 2018

Celoslovenské kolo: Dominika Jakubcová, Michaela Horová, Janka Kuriaková, Patrik Čangel, 5.F sa dostali do prvej desiatky tímov v SR

MATEMATICKÁ FOTOGRAFIA

Celoslovenské kolo: 2. miesto – Lujza Chochulová, 3.E
4. miesto - Štefan Franček, 2.E

ROZHODUJ O EURÓPE

Medzinárodná konferencia: Terézia Mičechová, 3.G, Simona Petříčková, Alexandra Janasová, Tomáš Borák, 3.F

DAJ NATO

1. kolo: 2. miesto: Matej Drdák a Marián Bellay, 5.G
6. miesto: Samuel Nguyen, 4.E a Emma Paulínyová, 5.F

DEJEPISNÁ SÚŤAŽ GYMNÁZIÍ SR A ČR

Finále: Matej Drdák, 5.G, Emma Paulínyová, 5.F, Samuel Horváth, 3.G

CENA VYDAVATEĽSTVA ABSYNT

1. miesto: Dorota Kresáňová, 2.G

SÁROVA BYSTRICA

Regionálne kolo: kategória do 18 rokov - 3. miesto: Terézia Pašková, 4.F
Kategória 18-25 rokov – 1. miesto: Begüm Tunčerová, 5.G
Krajské kolo: 1. miesto: Begüm Tunčerová, 5.G, spoluúčasť M.Bartonek, 5.G
Celoslovenské kolo: účasť: Begüm Tunčerová, 5.G, spoluúčasť M.Bartonek, 5.G

LITERÁRNA SÚŤAŽ SLOVO

Celoslovenské kolo: kategória stredné školy a 5. – 8. roč. GOŠ (próza) - 2. miesto:
Silvia Beníková, 4.G

FESTIVAL DIVADIEL V ŠPANIELSKOM JAZYKU

Celoslovenské kolo: 1. miesto: Patrícia Mazaňová, 2.E, Marek Zachar, 2.E, Viktória Witkovská, 3.E, Lucia Mazániková, 3.E, Samuel Nguyen, 4.E, Alexandra Hrušková, 4.G, Adriana Moravčíková, 4.G, Filip Štrba, 5.E

: cena za scénografiu, osvetlenie, hudbu a cena za najlepší mužský herecký výkon pre Samuela Guyena, 4.E

ATRIL DE GABILONDO

Školské kolo: kategória A - 1. miesto: Augustín Hmíra, 1.E

2. miesto: Martina Majtaníková, 1.E

kategória B - 1. miesto: Júlia Rybárová, 2.G

2. miesto: Marek Zachar, 2.E

kategória C: 1. miesto: Janka Lokajová, 3.E

2. miesto: Lujza Chochulová, 3.E

CEZPOĽNÝ BEH

Okresné kolo: družstvo dievčat - 3. miesto: Ema Kasáková, 4.G, Linda Lichnerová, 4.E, Viktória Knapcová, 2.E

chlapci – jednotlivci - 2. miesto: Samuel Jančo, 4.G

ŽUPNÁ KALOKAGATIA

Krajské kolo: 1. miesto: Linda Lichnerová, 4.E, Ema Kasáková, 4.G, Samuel Jančo, 4.G, Lukáš Ihnatišin, 5.F, Marián Bielka, 5.F, náhradník: Samir Harbaz, 5.F

Celoslovenské kolo: 1. miesto: Linda Lichnerová, 4.E, Ema Kasáková, 4.G, Samuel Jančo, 4.G, Lukáš Ihnatišin, 5.F, Marián Bielka, 5.F, náhradník: Samir Harbaz, 5.F

MAJSTROVSTVÁ OKRESU VO FLORBALE ŽIAKOV STREDNÝCH ŠKÔL

3. miesto: Marián Bielka, 5.F, Juraj Frolka, 3.E, Oliver Gvoždiak, 3.F, Samir Harbaz, 5.F, Július Hlavčo, 3.F, Eduard Hrnko, 1.E, Lukáš Ihnatišin, 5.F, Samuel Jančo, 4.G, Samuel Kafka, 2.E, Peter Randa, 2.F

MAJSTROVSTVÁ V ZRÝCHLENOM ŠACHU

Krajské kolo: 5. miesto: Adriana Krivková, 4.F

MAJSTROVSTVÁ OKRESU V STOLNOM TENISE ŽIAČOK SŠ

2. miesto: Natália Sedúchová, 5.E, Ema Kasáková, 4.G, Simona Chyláková, 4.F, Ema Doboszová, 2.F

MAJSTROVSTVÁ OKRESU V STOLNOM TENISE ŽIAKOV SŠ

4. miesto: Lukáš Ihnatišin, 5.F, Marián Bielka, 5.F, Rastislav Korman, 4.E, Matej Nemčok, 3.G

MAJSTROVSTVÁ ŽIAKOV SŠ V ZJAZDOVOM LYŽOVANÍ A SNOWBOARDINGU

1. miesto: Sára Mráziková, 3.E (snowboard)

MAJSTROVSTVÁ OKRESU VO VOLEJBALE ŽIAKOV SŠ

1. miesto: Matúš Koščo, 1.G, Tomáš Peter Hrtus, 5.G, Lukáš Ihnatišin, 5.F, Samir Harbaz, 5.F, Marián Bielka, 5.F, Michal Gabriel Muška, 4.G, Erik Kobyliak, 4.G

GAUDEAMUS IGITUR - MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA VO VOLEJBALE ŽIAKOV SŠ

8. miesto: Lukáš Ihnatišin, 5.F, Samir Harbaz, 5.F; Michal Gabriel Muška, 4.G; Samuel Kafka, 2.E; Matúš Koščo, 1.G, Igor Michalec, 1.G, Adam Ramy Rihane, 1.G, Adam Bučkuliak, 4.E

MAJSTROVSTVÁ OKRESU VO VOLEJBALE ŽIAČOK SŠ

3. miesto: Klára Kováčiková, 1.F, Ema Valíčková, 1.F, Lujza Špirková, 1.E, Olívia Gvožďiaková, 1.E, Simona Saganová, 3.E, Silvia Mayerová, 4.E, Diana Astalošová, 4.E, Michaela Melcerová, 4.E, Mária Wallenfelsevová, 4.F

MAJSTROVSTVÁ OKRESU V STOLNOM TENISE ŽIAČOK SŠ

2. miesto: Natália Sedúchová, 5.E, Ema Kasáková, 4.G, Simona Chyláková, 4.F, Ema Doboszová, 2.F

MAJSTROVSTVÁ OKRESU V STOLNOM TENISE ŽIAKOV SŠ

4. miesto: Lukáš Ihnatišin, 5.F, Marián Bielka, 5.F, Rastislav Korman, 4.E, Matej Nemčok, 3.G

MAJSTROVSTVÁ OKRESU V ORIENTAČNOM BEHU

1. miesto: Ema Kasáková, 4.G
2. miesto: družstvo Ema Kasáková, 4.G, Viktória Brišková, 4.G, Linda Lichnerová, 4.E, Soňa Brodňanová, 3.F

MAJSTROVSTVÁ KRAJA V ORIENTAČNOM BEHU

2. miesto: Ema Kasáková, 4.G
4. miesto: družstvo Ema Kasáková, 4.G, Viktória Brišková, 4.G, Linda Lichnerová, 4.E, Soňa Brodňanová, 3.F

MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V ORIENTAČNOM BEHU

12. miesto: Ema Kasáková, 4.G

BEH DO STREČNIANSKYCH SCHODOV

2. miesto: Ema Kasáková, 4.G

POCHVALY UDELENÉ RIADITEĽOM ŠKOLY

I. polrok

1.E

Eduard Hrnko - za 3. miesto v okresnom kole florbalu žiakov stredných škôl

1.G

Kristína Buchelová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Laura Helena Poliaková - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

2.E

Samuel Kafka - za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ a za 2. miesto v školskom kole Olympiády v anglickom jazyku, kategória 2A

Viktória Knapcová – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu družstiev dievčat

2.F

Veronika Paulovičová – za 2. miesto v okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku kategória 2A

Peter Randa - za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ

2.G

Miriama Čišecká – za 2. miesto v regionálnom kole súťaže Beh 17. novembra

Dorota Kresaňová – za 1. miesto v regionálnej rétorickej súťaži v rámci Čitateľskej ceny Absynt a za 3. miesto v regionálnej súťaži mladých moderátorov Sárova Bystrica 2018

3.E

Juraj Frolka – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ

3.F

Tomáš Borák - za reprezentáciu školy na regionálnom seminári projektu Rozhoduj o Európe a postup na medzinárodnú konferenciu projektu v Brne

Oliver Gvoždiak – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ a za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOMUN 2018

Július Hlavčo – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ

Alexandra Janasová – za postup do semifinále modelového zasadnutia NRSR, za reprezentáciu školy na regionálnom seminári projektu Rozhoduj o Európe delené 1.- 4. miesto a postup na medzinárodnú konferenciu projektu Rozhoduj o Európe v Brne a za reprezentáciu školy v pozícii prezidenta výboru na modelovom zasadnutí OSN TOMUN 2018

Simona Petříčková - za reprezentáciu školy na regionálnom seminári projektu Rozhoduj o Európe delené 1 .- 4. miesto a postup na medzinárodnú konferenciu projektu Rozhoduj o Európe v Brne a za finálové umiestnenie v esejisticko-publicistickej súťaži To si piš a za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

3.G

Adela Blahútová – za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Jana Bodóová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Karolína Filičková – za postup do semifinále modelového zasadnutia NRSR a za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Viktória Franková - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Natália Maretová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Samuel Horváth - za reprezentáciu školy na Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a gymnázií SR - medzinárodné kolo v Chebe

Natália Kováčová – za dosiahnutie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburgu, za účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2018 (preklad zo ŠPJ do SJL), za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Terézia Mičechová - za reprezentáciu školy na regionálnom seminári projektu Rozhoduj o Európe a postup na medzinárodnú konferenciu projektu v Brne

Barbora Mládenková - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox a za vedenie triednickej hodiny na tému diskriminácia

Kristína Ondrová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Klára Sališová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

Lucia Šoltýsová - za prácu v projekte Start the Change - zorganizovanie Maratónu listov - podpísaných a odoslaných 544 listov a zbierky kefiiek Curaprox

4.E

Johana Divišová – za postup do semifinále modelového zasadnutia NR SR a za 1. miesto v školskom kole OĽP

Linda Lichnerová – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu družstiev dievčat, za 1. miesto na krajskom kole a 1. Miesto v celoslovenskom kole v Župnej kalokagatii

Samuel Nguyen - za postup do semifinále modelového zasadnutia NR SR, za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí Európskeho parlamentu vo Viedni, za reprezentáciu školy v pozícii prezidenta výboru na modelovom zasadnutí OSN TOMUN 2018 a za 2. miesto v školskom kole OĽP

4.F

Adriana Krivková – za 5. miesto v krajskom kole v zrýchlenom šachu

Tereza Pašková – za 3. miesto v regionálnej súťaži mladých moderátorov Sárova Bystrica 2018 a za moderovanie a spoluprácu na príprave programu DFHK

4.G

Samuel Jančo – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu jednotlivcov, za reprezentáciu školy počas futbalového turnaja s odsúdenými v Sučanoch, za 1. miesto v krajskom kole a 1. miesto v celoslovenskom kole v Župnej kalokagatii a za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo florbale žiakov SŠ

Ema Kasáková – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu družstiev dievčat a za 1. miesto v krajskom kole a 1. miesto v celoslovenskom kole v Župnej kalokagatii

Michal Gabriel Muška – za dosiahnutie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburgu a za tlmočenie slávnostného prejavu zástupcu francúzskeho inštitútu pri príležitosti DFHK

Martina Remišová – za dosiahnutie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburgu a za účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov 2018 (preklad z FRJ do SJL)

5.E

Veronika Sekerková - za tlmočenie slávnostného prejavu španielskeho veľvyslancu pri príležitosti DFHK a za 2. miesto v školskom kole olympiády v španielskom jazyku

5.F

Marián Bielka – za 1. miesto v krajskom a celoslovenskom kole súťaže Župná kalokagatia 2018, za 3. miesto v okresnom kole vo florbale žiakov stredných škôl a za reprezentáciu školy na futbalovom zápase s odsúdenými v Sučanoch

Samir Harbaz – za 1. miesto v krajskom a celoslovenskom kole súťaže Župná kalokagatia 2018, za 3. miesto v okresnom kole vo florbale žiakov stredných škôl a za reprezentáciu školy na futbalovom zápase s odsúdenými v Sučanoch

Andrej Harciník - za 3. miesto v okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku v kategórii 2B

Lukáš Ihnatišin – za 1. miesto v krajskom a celoslovenskom kole súťaže Župná kalokagatia 2018, za 3. miesto v okresnom kole vo florbale žiakov stredných škôl v Sučanoch, za 3. miesto na Majstrovstvách okresu v bedmintonе žiakov stredných škôl a za reprezentáciu školy na futbalovom zápase s odsúdenými v Sučanoch

Emma Paulínyová - za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN - APROMUN vo funkcii predsedu výboru IBC - medzinárodný biologický výbor a za reprezentáciu školy na medzinárodnom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a gymnázií SR v Chebe

Petra Štefancová - za získanie hlavnej ceny v súťaži Literárna Senica 2018 – v kategórii poézia a za reprezentáciu školy počas Žilinského literárneho festivalu

5.G

Marián Bellay - za postup do semifinále modelového zasadnutia NRSR, za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí Európskeho parlamentu vo Viedni vo funkcii prezidenta výboru a za postup do 2. kola v celoslovenskej eseistickej súťaži Daj NATO

Matej Drdák - za reprezentáciu školy na Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a gymnázií SR - medzinárodné kolo v Chebe a za postup do 2. kola v celoslovenskej eseistickej súťaži Daj NATO

Tomáš Peter Hrtus – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu v bedmintonе žiakov SŠ

BegümTunčerová - za 1. miesto v regionálnom kole moderátorskej súťaže Sárova Bystrica 2018, za reprezentáciu školy počas Žilinského literárneho festivalu, za 1. miesto v školskom kole olympiády v španielskom jazyku, za moderovanie a spoluprácu na príprave programu DFHK

II. polrok

1.E

Olívia Gvoždiaková - za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ a za účasť v školskom kole Hviezdoslavovho Kubína

Augustín Hmíra – za výborný prospech

Eliška Romana Kaločová - za 2. miesto na okresnom kole Matematickej olympiády v kategórii Z9 a za 3. miesto na krajskom kole Matematickej olympiády v kategórii Z9

Mária Lujza Špírková - za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ a za účasť na školskom kole súťaže rečníckych prejavov v španielskom jazyku Atril de Gabilondo - kategória A

1.F

Katarína Buňáková – za 3. miesto v okresnej súťaži v anglickom jazyku Shakespeare’s Day v kategórii prednes poézie anglického autora a za účasť v školskom kole Hviezdoslavovho Kubína

Kristína Gaňová – za výborný prospech

Lucia Harciníková - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Barbora Kolenčíková - za 1. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačný kolektív

Klára Kováčiková – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Juliána Lubušká – za 2. miesto v okresnom kole recitačnej súťaže Vansovej Lomnička a za účasť v školskom kole Hviezdoslavovho Kubína

Eliška Špalková - za 1. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačný kolektív

Ema Valíčková – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Soňa Závodská - za 1. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačný kolektív

1.G

Ivana Gazdíková – za 3. miesto na okresnom kole Matematickej olympiády v kategórii Z9 a za výborný prospech

Matúš Koščo - za 1. miesto na Majstrovstvách okresu, 1. miesto na Majstrovstvách kraja a 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškóľákov vo volejbale žiakov stredných škôl a za účasť na školskom kole súťaže rečníckych prejavov v španielskom jazyku Atril de Gabilondo - kategória A

Igor Michalec - za 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškóľákov vo volejbale žiakov stredných škôl

Adam Ramy Rihane - za 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškôľakov vo volejbale žiakov stredných škôľ

Adriana Valientová – za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Kristína Buchelová - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Helena Laura Poliaková - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

2.E

Štefan Franček - za 4. miesto v celoslovenskom kole súťaže Matematická fotografia

Samuel Kafka – za 1. miesto na Majstrovstvách kraja a 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškôľakov vo volejbale žiakov stredných škôľ

Patrícia Mazaňová - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, 1. miesto v kategóriách: scénografia, hudba, osvetlenie, za účasť v školskom kole súťaže Štúrov Zvolen a za účasť na školskom kole súťaže rečníckych prejavov v španielskom jazyku Atril de Gabilondo - kategória B

Marek Zachar - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, 1. miesto v kategóriách: scénografia, hudba, osvetlenie, za 2. miesto v školskom kole súťaže rečníckych prejavov v španielskom jazyku Atril de Gabilondo - kategória B a za aktívnu účasť na konferencii ESMUN 2019

2.F

Ema Doboszová - za 2. miesto na Majstrovstvách okresu a za 4. miesto na Majstrovstvách kraja v stolnom tenise žiačok SŠ

Miroslava Holienková – za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Stanislava Janíčková – za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii manažéra podporného tímu výborov

Klára Knapcová - za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Veronika Paulovičová – za 1. miesto vo finále súťaže SCRATCH MATCH v kategórii staršie žiačky, za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN ZAMUN 2019 a za získanie Ceny riaditeľa Bilingválneho gymnázia M. Hodžu v Sučanoch v celoslovenskej súťaži Hodžova eseje

Daniel Saberi Kochesfahani - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline a za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN FRAC

Klára Sádecká - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina

Simona Szabóová – za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Alexandra Šušoliaková - za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

2.G

Emma Čačková – za 1. miesto vo finále súťaže SCRATCH MATCH v kategórii staršie žiačky, za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline a za 1. miesto v školskom kole a 7. miesto v krajskom kole Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry v kategórii B, za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu, za úspešné riešenie korešpondenčného seminára z evolučnej biológie a za výborný prospech

Barbora Galová – za 1. miesto vo finále súťaže SCRATCH MATCH v kategórii staršie žiačky a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Martina Chabadová - za výborný prospech

Samuel Jakubík - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline a za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN ZAMUN 2019

Alžbeta Kolenčíková - za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii manažéra podporného tímu výborov a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Dorota Kresaňová - za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN 2019, ZAMUN 2019, za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu a za prvé miesto v regionálnom kole súťaže Štúrov Zvolen

Tomáš Kučera - za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii zástupcu generálneho riaditeľa, za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN 2019 a za účasť v projekte Vyčistíme si svoju ulicu

Lucia Lamošová - za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii manažéra podporného tímu

Erik Scherer - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline

Marianna Smolková – za 2. miesto na celoštátnom kole Olympiády v matematike v španielskom jazyku

Dominika Zvariková - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

3.E

Dominika Čišecká – za výborný prospech

Sarah Dujak – za 4. miesto na Majstrovstvách kraja v snowboardingu dievčat SŠ

Lucia Hodás – Pauerová – za 3. miesto v okresnej súťaži v anglickom jazyku Shakespeare's Day v kategórii prednes vlastnej tvorby a za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii zástupcu prezidenta výboru

Lujza Chochulová – za 2. miesto v celoslovenskom kole súťaže Matematická fotografia a za 2. miesto v školskom kole súťaže rečníckych prejavov v španielskom jazyku Atril de Gabilondo - kategória C

Lucia Mazániková - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách: scénografia, hudba, osvetlenie

Sára Mráziková – za 1. miesto na Majstrovstvách kraja v snowboardingu dievčat SŠ

Simona Saganová – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Viktória Witkovská - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách: scénografia, hudba, osvetlenie a za účasť v školskom kole Hviezdoslavovho Kubína

3.F

Klára Bachratá - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Júlia Beláková - za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu, za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN v pozícii delegáta, za prácu v press tíme počas Žilina MUN 2019, za účasť v projekte Vyčistíme si svoju ulicu, za aktívnu prácu v triednom výbore vo funkcii predsedníčky triedy

Soňa Brodňanová – za 2.miesto na Majstrovstvách okresu a 4. miesto na Majstrovstvách kraja v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ, za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN ŽilinaMUN vo funkcii predsedníčky výboru FRAC, za aktívnu prácu v projekte Start the change a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Oliver Gvoždiak – za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN ŽilinaMUN 2019 v pozícii prezidenta výboru FRAC

Alexandra Janasová – za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí OSN ŽilinaMUN 2019 vo funkcii predsedníčky výboru

Martina Martyneková - za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Simona Petříčková - za prácu v press tíme počas ŽilinaMUN 2019 a za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Eva Puchalová – za 1.miesto v kategórii spev v okresnej súťaži v anglickom jazyku Shakespeare's Day a za reprezentáciu školy a získanie zlatého pásma v speváckej súťaži Fullstar

Lenka Rajňáková – za výborný prospech

Nicole Sýkorová - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline a za organizáciu modelového zasadnutia FRAC a ŽilinaMUN

3.G

Adela Blahutová - za aktívnu prácu v projekte Start the Change a za výborný prospech

Jana Bodóová - za aktívnu prácu v projekte Start the Change a za výborný prospech

Karolína Filičková - za postup do finále modelového zasadnutia NR SR a za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN 2019, za pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii zástupcu prezidenta výboru a za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Samuel Horváth - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Natália Kováčová - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Natália Marettová - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline, za aktívnu prácu v projekte Start the Change a za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN ZAMUN a FRAC

Terézia Mičechová - za sprostredkovanie medializácie (RTVS, Frontinus) a medializáciu aktivity školy (ŽilinaMUN) v 3 printových a 2 elektronických médiách a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Barbora Mládenková - za aktívnu prácu v projekte Start the Change a za pomoc pri organizácii Prírodovedného dňa 2019

Kristína Ondrová - za účasť na 18. ročníku divadelného festivalu v Istanbule a na medzinárodnom festivale frankofónnych divadiel v Žiline, za aktívnu prácu v projekte Start the Change a za organizáciu modelového zasadnutia FRAC a ZAMUN

Klára Sališová - za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Lucia Šoltýsová - za organizáciu a aktívnu účasť na konferencii ESMUN 2019 a za aktívnu prácu v projekte Start the Change

Kristína Viatrová - za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvody z Edinburgu

4.E

Diana Astalošová – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Adam Bučkuliak - za 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškôľakov vo volejbale žiakov stredných škôľ

Johana Divišová - za postup do finále modelového zasadnutia NR SR, za výraznú pomoc pri organizácii konferencie ZAMUN v pozícii generálneho riaditeľa a za aktívnu účasť v projekte HOPE v pozícii prezidenta klubu

Petra Kasmanová – za výborný prospech

Linda Lichnerová – za 2.miesto na Majstrovstvách okresu a 4. miesto na Majstrovstvách kraja v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ

Silvia Mayerová – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Michaela Melcerová – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

Samuel Nguyen - za postup do finále modelového zasadnutia NR SR, za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách scénografia, hudba, osvetlenie a za 1. miesto v kategórii najlepší mužský herecký výkon, za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina, za 5. miesto v krajskom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR a za reprezentáciu školy v pozícii prezidenta výboru na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN 2019

4.F

Simona Chyláková - za 2. miesto na Majstrovstvách okresu a za 4. miesto na Majstrovstvách kraja v stolnom tenise žiačok SŠ

Adriana Krivková – za 1. miesto v krajskom kole olympiády vo francúzskom jazyku, kategória 2C a za 6. miesto v celoslovenskom kole olympiády vo francúzskom jazyku

Jakub Mičieta - za výraznú pomoc pri organizácii simulácie OSN ZAMUN 2019 v pozícii manažéra mediálneho tímu

Tereza Pašková - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za 2. miesto v súťaži v pôvodnej tvorbe SLOVO 2018 v IV. kategórii (časť poézia)

Mária Wallenfelsová – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale dievčat SŠ

4.G

Silvia Beníková - za 2. miesto v súťaži v pôvodnej tvorbe SLOVO 2018 v V. kategórii (časť próza) a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Viktória Brišková – za 2.miesto na Majstrovstvách okresu a 4. miesto na Majstrovstvách kraja v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ, za organizáciu a aktívnu účasť na konferencii ESMUN 2019 a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Juliana Daňová - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina

Alexandra Hrušková - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách scénografia, hudba, osvetlenie, za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina, za úlohu viceprezidentky na konferencii ESMUN 2019 a za úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Izabela Jagnešáková - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za úspešné ukončenie bronzovej úrovne Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu

Ema Kasáková - za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise žiačok SŠ, za 2. miesto v družstvách, 1. miesto v jednotlivcoch na Majstrovstvách okresu a 4. miesto v družstvách a 2. miesto v jednotlivcoch na Majstrovstvách kraja v orientačnom behu žiačok SŠ a za 2. miesto v Behu do Strečnianskych schodov

Erik Kobylíak - za 5. miesto v krajskom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR

Adriana Moravčíková - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách scénografia, hudba, osvetlenie, za 2. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza, za 1. miesto v celoslovenskej recitačnej súťaži Vansovej Lomnička, za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za získanie ceny za najlepšie herecký výkon

Michal Gabriel Muška – za 1. miesto na Majstrovstvách okresu, 1. miesto na Majstrovstvách kraja a 8. miesto na celoslovenskom kole Gaudeamus Igitur - olympiáde stredoškolákov vo volejbale žiakov stredných škôl, za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN FRAC a za účasť v projekte Vyčistíme si svoju ulicu

Martina Remišová - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN ZAMUN a FRAC

Tereza Tabačková - za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina, za 5. miesto v krajskom kole Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR a za reprezentáciu školy v pozícii delegáta na modelovom zasadnutí OSN TOLMUN, ZAMUN a FRAC 2019

Martina Zvarková - za organizáciu konferencie ESMUN 2019

5.E

Petra Majtánová – za návrh obálky Ročenky 2018/19

Radka Michalová – za aktívnu účasť v ŽŠR

Natália Seduchová – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise žiačok SŠ a postup na Majstrovstvá kraja.

Filip Štrba - za 1. miesto na 10. ročníku Festivalu divadiel v španielskom jazyku v Nitre, za 1. miesto v kategóriách: scénografia, hudba, osvetlenie a za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina, za prácu v školskom časopise IN Vitro a za redakčné vedenie a grafické spracovanie časopisu Zamun Insider

Veronika Sekerková - za prácu v školskom časopise IN Vitro a za redakčné vedenie a grafické spracovanie časopisu Zamun Insider

Alexandra Tarabíková - za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena Vojvodu z Edinburghu

Silvia Zagrapanová - za pomoc pri organizácii modelového zasadnutia OSN ESMUN v pozícii prezidentky

5.F

Marián Bielka - za 4. miesto na Majstrovstvách okresu žiačok a žiakov SŠ v stolnom tenise - družstvo chlapcov, za 1. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale

žiacov stredných škôl a postup na Majstrovstvá kraja, za 2. miesto v školskom kole biologickej olympiády - kategória A a za technickú pomoc pri divadelnom predstavení vo francúzskom jazyku

Patrik Čangel - za 3. miesto v slovenskom kole medzinárodnej matematickej tímovej súťaže Matematický B-deň 2018

Samir Harbaz - za 1. miesto na Majstrovstvách okresu a kraja vo volejbale žiakov stredných škôl, za 1. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačný kolektív, za 3. miesto v okresnom kole súťaže Divadelná Žilina a za reprezentáciu školy na divadelnom predstavení vo francúzskom jazyku a za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN FRAC

Michaela Horová - za 3. miesto v slovenskom kole medzinárodnej matematickej tímovej súťaže Matematický B-deň 2018.

Lukáš Ihnatišín - za 1. miesto na Majstrovstvách kraja a okresu vo volejbale žiakov stredných škôl, za 4. miesto na Majstrovstvách okresu žiačok a žiakov SŠ v stolnom tenise - družstvo chlapcov, za získanie úspešného riešiteľa krajského kola geografickej olympiády a za technickú pomoc pri divadelnom predstavení vo francúzskom jazyku a za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN FRAC

Dominika Jakubcová - za 3. miesto v slovenskom kole medzinárodnej matematickej tímovej súťaže Matematický B-deň 2018 a za výborný prospech

Janka Kuriaková - za 3. miesto v slovenskom kole medzinárodnej matematickej tímovej súťaže Matematický B-deň 2018 a za výborný prospech

Jozef Makula – za výborný prospech

5.G

Marián Bellay - za postup do finále modelového zasadnutia NR SR

Tomáš Peter Hrtus - za 1. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale žiakov stredných škôl a postup na Majstrovstvá kraja

Filip Jančí – za pomoc pri organizácii simulácie OSN ŽilinaMUN 2019 v pozícii zástupcu generálneho riaditeľa

Begüm Tunčerová – za 1. miesto na celoštátnom kole Olympiády v španielskom jazyku

KRÚŽKY

Názov krúžku:	Vedúci krúžku:
Analýzy literárnych diel vo francúzskom jazyku I.	Mgr. Ivana Matuščinová
Analýzy literárnych diel vo francúzskom jazyku II.	Florian Coheur
Debatný krúžok	Matej Drdák, Marián Bellay
Krúžok španielskeho divadla	Pablo Sánchez Blasco Alexis Torres Domínguez
Krúžok francúzskeho divadla	Silvia Amato
Krúžok flamenca	María de la Fe de la Torre Guerra, PhD.
Dramatický krúžok v slovenskom jazyku	Mgr. Martin Benikovský, PhD.
Krúžok ceny vojvodu z Edinburgu	Mgr. Mária Beňušová
Krúžok španielskeho jazyka pre francúzsku sekciu	PaedDr. Mária Čurgalyová
Fyzikálny krúžok	Mgr. Gabriela Slováková
Chemicko – fyzikálny krúžok	Mgr. Marek Matuška
Literárno – publicistický krúžok	Mgr. Ivana Horecká
Matematický krúžok v španielskom jazyku	Luis Gil Guerra
MUN - klub	Samuel Nguyen, Filip Janči
Naša záhrada	Mgr. Zuzana Sališová
Športový oddiel GBZA	Lukáš Ihnatišin
Športový krúžok – fitness, posilňovanie - začiatočníci	PaedDr. Ľudmila Malachová
Športový krúžok – fitness, posilňovanie - pokročilí	Mgr. Dagmar Kutliková
Príprava chemickej show	Mgr. Lucia Máhrliková

GBZA V TRIEDACH

1. E & Mgr. Martin Benikovský, PhD.

Áčová Karolína
Albertová
Magdaléna
Galiová Chiara
Gaňa Tobias
Gvoždiaková Olívia
Hmíra Augustín
Hrnko Eduard
Hýľlová Viktória
Jankovičová
Dominika
Kadnár Andrej

Kaločová Eliška
Romana
Kandera Bruno
Knapec Jakub
Kocianová
Magdaléna
Kuhajdová Lenka
Kyselová Victoria
Lagín Richard
Majtaniková
Martina

Martiniaková
Zuzana
Moresová Júlia
Nedeliaková Natália
Stupňanová Sofia
Špirková Mária Lujza
Štefúnová Nina
Šutvayová Zuzana
Zajacová Lenka
Závodská Alexandra

REKLAMA NA TICHU

Prof. Gambošová: "¿Tus amigos hablan español?"

Bruno: "No."

Prof. Gambošová: "Cambia de amigos."

Lujza: "Ponas." (malo to byť pongas)

Prof. Gambošová: „No po nás tu už nič nezostane.“

Prof. Benikovský: *vysvetľuje metonymiu*

Prof Benikovský: „V škole nebolo ani nohy.“

Nina: „Čo keď to je škola pre invalidov?"

Prof. Gambošová Lujze: "Ni correcto, ni entiendo."

Prof. Benikovský: „Slovenský jazyk patrí medzi 6 najťažších jazykov sveta.“

Nina: „Ale oni chcú byť prví.“

Prof. Benikovský: „Nebojte sa, pracujeme na tom.“

Prof. Gambošová Brunovi: „To vôbec nie je good, celé zle, muy mal.“

hablando sobre los mamíferos

Tobias: "Algunos pueden nacer del ajo."

Nina: "A los checos les gustan los Tatras."

Lujza: "Pero a los Tatras no les gustan los checos."

Prof. Kubinec: „Viete, koľko Zuziek je v 1.E? 3 Zuzky a 1 Zuziak.“

Bruno: "¿Y qué son las Fallas?"

Adó: "Las fallas son las estatuas grandes de basura."

Prof. Hladká: „Ako sa vetrá? Dokedy?"

Jakub: „Dokým nie je vyvetrané?"

Prof. Kubinec: „Bolo deci whiskey, a hneď sme si boli blízki. To bola jedna taká pesnička. Ale neodporúčam. Zabíja mozgové bunky.“

Prof. Benikovský: „Je to dobrovoľná školská akcia v sobotu, ale vy aj tak musíte prísť.“

Kaja: „A jogurt je zmes, nie?"

Prof. Čurgalyová: „A aký má vzorec?"

Kaja: „Smotana.“

1. F & Mgr. Zuzana Sališová

Balát Matúš
Bellanová Martina
Bieliková Júlia
Buňáková Katarína
Čibenková Nika
Timea
Dorková Rebeka
Gaňa Richard
Gaňová Kristína
Harciníková Lucia
Harvánková
Veronika
Jarošová Sabina

Jarouš Michal
Kaločová Kristína -
Anežka
Kolenčíková Barbora
Kolovrátková
Kristína
Kováčiková Klára
Krištofová Katarína
Kysel Daniel
Ladniaková Denisa
Lubušká Juliána
Motyčáková
Dominika

Mrázik Daniel
Mráziková Lujza
Pechotová Silvia
Petráš Martin
Špalková Eliška
Štubendeková
Patricia
Valášková Patrícia
Valičková Ema
Zákpčanová Mária
Závodská Soňa

I WANT TO BREAK FREE

Pocit slobody, úteku máte zaručený na GBZA. Voľnosť nájdete, keď sa zmierite s tým, že dobrý je naozaj dobrý, na inej škole možno aj výborný. K psychickej pohode nám ďalej napomáhala príjemná atmosféra v triede a najsamlepšia pani učiteľka pod slnkom. Naše spoločné chvíle sme trávili v záhradke zrevitalizovanej vlastnými rukami, v ktorej sme zmarili veľa pokusov o dobrý volejbalový zápas a hojdacie siete nás držali len tak tak nad vodou. Po prvom týždni s vystrašenými očami na tvári sme ani nedúfali, že sa v zdraví dožijeme júna. Postupne sme sa tu udomácnili a zbadali sme svetlo na konci tunela. Chystáme sa užiť si tieto prázdniny ako ešte nikdy doteraz. Môžeme s čistým svedomím vyhlásiť, že sa to oplatí podstúpiť a všetko, čo do GBZA dáte, sa vám vráti.

Rišo: „Povieme o tom koláču.“ Smiech. „Tak o tom koláčovi.“

Nieкто: „Čo je Ophthalmologue?“

Baja: „Očiak.“

Baja: „Niečo mi tu neseďí.“

Dano: „Ty.“

Nieкто: „Prosím vás, ako sa to píše?“

Prof. Pospechová: „No veď poď si to vyskúšať.“

Katka donesie sušienky v tvare kravy a ponúkne ich profesorovi Benikovskému.

Prof. Benikovský si ju zoberie, zapozereá sa do nej a povie: „To je najkrajšia krava, akú som dnes videl.“

Kika sa vráti po dovolenke do školy a Mišo jej hovorí: „Kika, počúvaj, ty si tak čierna, že keby sme mali nultú hodinu, nikto ťa teraz v zime neuvidí.“

1. G & Mgr. Ivana Horecká

Béreš Alexander
Buchelová Kristína
Červencová Klára
Demčíšáková Emma
Đurinová Tamara
Fašánková Eliška
Frátriková Barbora
Gapková Natália
Gazdíková Ivana
Kaličáková Tamara
Koščo Matúš
Kubáňová Miriam

Kumančíková Petra
Kurtová Nina
Machado Dominik
Ramsses
Maytasová Broňa
Michalec Igor
Olbertová Soňa
Ondoš Branislav
Pechotová Aneta
Poliaková Laura
Helena
Rendarová Nina

Rihane Adam Ramy
Sulovcová Natália
Škrovinová Lívia
Špernogová
Radovana
Štaffenová Sára
Valientová Adriana
Vrabcová Diana
Zajacová Terézia

AJ TAK SME STÁLE (EŠTE:) FRAJERI

Sakra, to vážne je už jún? Ako je vôbec možné, že to tak rýchlo ubehlo?! Veď len nedávno sme prekročili prah tejto školy ako také vyorané myšičky, plní nádejí, ale aj obáv. Boli sme predsa ešte „zelenáči“, niektorí z nás nevedeli ani ceknúť po španielsky či francúzsky, a predsa len, prestúpili sme na strednú – úplne iný svet, než je stará dobrá základka. Najprv z nás boli také malé vytrasené želatínky fascinované všetkým naokolo. Wow, sklenená strecha! Bože, ako sa pípajú tie ISIC karty? To čo na mňa hovorí ten lektor? Ten stres bol jednoducho na vykotenie.

Postupom času sme sa však aklimatizovali. Imatrikulácie z nás urobili právoplatných gbzákov, v triede sa z nás stali dobrí partáci, je z nás doslova symfónia duší a ani také zákernosti ako jazyková bariéra či žalostne nízky počet spoločných hodín v rozvrhu nás nemôže rozdeliť. Každý z nás svojou jedinečnosťou prispieva do mozaiky našej triedy. Máme tu milovníkov bublinkiek či desiatového fantóma, ktorý každú prestávku prevracia sáčky... Sme proste taká malá rodinka všelijakých stvorení, ktoré spolu vytvárajú jednu úchvatnú čelaď: I.G, miesto, kde sa spájajú bagety a churros. Držíme spolu a máme sa radi, veď budeme dýchať ten istý vzduch ešte päť rokov.

I keď to znie ako idylka, ani nám nežiari neustála dúha. Papierovačky, skúšania, projekty... prvé týždne boli riadny preplesk od života a aj napriek spánkovému deficitu sme tu, v celej svojej kráse, v takmer takom istom počte, ako sme nastúpili, a nemienime sa vzdať. Historiky, čo sa hovoria o GBZA, o tom, ako nás zničí a budeme potiť krv, možno nie sú tak úplne kecy, keďže neučiť sa na tejto škole je cesta do záhuby, no akosi nehovoria o všetkých tých krásnych chvíľach, ktoré sme tu zažili. Výlety, exkurzie alebo len samotné hodiny, počas ktorých sme sa nasmiali. Aj keď nám sem-tam skrivilo úsmev, aj tak sme stále frajери a vychutnávame si túto jazdu plnými dúškami. Tempo je tu síce šialené, ale je to žúžo. Hlavne že my si to užívame a my sa máme dobre. Druhák už bude možno iná káva, ale na náš prvak nikdy nezabudneme. 😊

Soňa: „Voniam chlóróm, teda som.“

(Na telesnej) Lívia: „Laura, ty nie si lámač mužských sídc, ale lámač prekážkových dráh.“

Laura: „Aha, to je moja písomka! Či?“

Kristína: „Je to štvorka, to by mohla byť tvoja.“

Ema: „Na Kube by som sa dorozumela.“

Matúš: „Na Kube by ťa ukradli.“

Prof. Horecká: „Slovenské školstvo - všetko sa robí rýchlo, nekomplexne a idiotsky.“

Prof. Gambošová: “Matúš, ¿qué estás llevando hoy? ¿Calzoncillos o bragas?”

Matúš (ktorý sa očividne neučil) : “Eeeeh, no sé, bragas?”

Písomka: „Nájdite v texte historizmus.“

Kristína: „Panna.“

Miriam: „La capital de Belgique est Lyon .... hein, pardon Liège.“

Prof. Kubinec: „Niekedy sa snehuliaci rozpadnú, tak ako životy.“

Prof. Hladká: „To sa budete učiť v treťom ročníku, ...ak sa tam vlastne dostanete.“

2. E & Mgr. Silvia Furmanová

Bartová Martina
Benková Natália
Franček Štefan
Gaňová Zuzana
Hostačná Ema
Joung Gayoung
Kafka Samuel
Keblušková
Ľubomíra
Knapcová Viktória
Kremlová
Annamária

Kurnocíková
Dominika
Mazaňová Patrícia
Michelová Natália
Mintálová Natália
Novák Martin
Palušová Barbora
Samuelová Aneta
Skaličanová Anna
Stiller Matúš
Surovčíková
Veronika

Šebeňová Veronika
Škrková Júlia
Šobichová Alexandra
Štillová Simona
Šughová Ester
Tarjányiová Tereza
Vavreková Andrea
Zachar Marek

LOUSY CONNECTION

Prof. Benikovský: „Výcuc z výcucu, tak to je teda absolútny výcuc.“

Prof. Benikovský: „Vy hovoríte ňadrá v bežnej hovorovej reči?“

Julka: „No nehovorím ani prsia, lebo nemám na čo.“

Prof. Kubinec: „Cikať proti vetru sa nevypláca, chlapi.“

Prof. Benikovský: „Gayoung idete odpovedať.“

Gayoung: „...“

Prof. Benikovský: „Gayoung, vy nemáte hlas?... A prečo ste mi to nepovedali?“

Prof. Mládenková: „We can do some martial arts like for example džiu- džicu.“

Pišta: „Žinčicu?“

Simona: „A Quasimodo chcel tú Esmeraldu.“

Dominika: „Aj Claude s ňou niečo mal, ju všetci chceli.“

Prof. Benikovský: „No hej, Esmeralda bola ako banány za komunizmu.“

Pišta: „Pán učiteľ, viete, že kto sa neopúšťa, neýva opustený?“

Prof. Benikovský: „Štefan, vy ste ako perla, ktorú nikto neobjavil.“

Prof. Benikovský: „Ale ja nemám čas vám to vysvetľovať.“

Ema: „No ale na to ste tu.“

Prof. Holešová pri vypíňaní excelovej tabuľky: „Jogurt... biely... a teraz dáme...“

Samo: „10% tuku?“

Prof. Holešová: „Nie, ja som chcela dať mňam mňam.“

Prof. Benikovský znenazdajky: „Poškrabem si vzduch okolo seba.“

Prof. Hladká: „Frkla na ňu voda a zaštipkalo ju to.“

II.E: *smiech*

Prof. Hladká: „No veď to bola kyselina.“

Prof. Hladká rozpráva o druhej skupine: „No hovorím im, začnite robiť a oni iba v laviciach cha cha chi chi chi.“

Prof. Ferko: „Mesto Chattušaš sa nachádza na náhornej plešine.“

Prof. Petrek: „Boh sa ráno zobudí, pretrie si oči a povie si: ‘Bože, ja som Boh, ja nemám oči.’“

Prof. Benikovský: „Ruské priezvisko ženy je meno jej otca plus prípona – ovna.

Napríklad vy, Annamária, by ste boli...“

Annamária: „Annamária Brunovna.“

Pišta: „To znie ako nejaký sexsymbol.“

Prof. Kavecká: „Lebo viete, že odmocninu nezaokrúhlite? Tú keď zaokrúhlite, tak je stále zaokrúhlená.“

Prof. Benikovský: „Čo robíte, keď sedíte?“

Trieda: *ticho*

Prof. Benikovský: „Môžete aj expresívnejšie.“

Trieda: *ticho*

Prof. Benikovský: „Mne niečo napadlo, ale nemôžem to povedať.“

Pišta: „A čo také?“

Prof. Benikovský: „Prd, prd...“

Marifé: „¿Qué movimiento tiene ese móvil?“

Dominika: „El movimiento rectilíneo unicelular“ (uniforme)

Alexis: „¿Qué tienen en común estos moluscos?“

Gayoung: „Casa.“

Alexis: „¿Y dónde tiene la casa este pulpo?“

Em: „He is homeless.“

Anet: „Učila som sa celý týždeň a mám 4.“

Prof. Hladká: „A to je zlé?“

Dominika: „Boli také milodarní.“

Prof. Benikovský: „Také slovo neexistuje! Aj keď... vymysleli ste okazionalizmus.“

2.E: “Carlos, tú eres un viejo verde.”

Carlos: “Pero yo no soy viejo, soy un joven verde.”

Prof. Ferko: „Ak kresťan neznáša židov, neznáša sám seba.“

Pišta: „S ako piesok.“

Alexis: “¿Martin Novák?“

Maťo: “¡Aquí!“

Alexis (uštípačne): “¿Sabes que tu apellido es el más común de toda Eslovaquia?“

Maťo (podráždene): “Sí.“

Pišta: „Idem robiť cvičenie 11, lebo to je cvičenie 7 v šestkovej sústave.“

Prof. Furmanová: “¿Cómo se dice en eslovaco la voz pasiva?“

Baška: „Pasívny hlas?“

Prof. Furmanová: „Trpný rod, ale to je v pohode, Baška.“

Prof. Ferko: „Dušičky sú pre mňa náročné športové podujatie.“

Prof. Kubinec: „Ťuťuli tuťuli, kto nám graf urobí?“

Prof. Benikovský: „Gayoung, vy máte lásku ku ktorej vlasti?“

Gayoung: „Ku Kórei.“

Prof. Benikovský: „A ako cítite lásku ku Kórei?“

Gayoung: „Hmm... a vy ako cítite lásku?“

2.E: *smiech*

Prof. Benikovský: „No, ku Kórei nie, ale akože robíte dobré autá.“

Luis Muñoz na suplovanej hodine: “Sois más que perfectos, sois pluscuamperfectos.“

2. F & Mgr. Dana Markušová

Danišová Aneta
Doboszová Ema
Dobrovodský Ján
Ferechová Katarína
Holienková
Miroslava
Hubová Sarah
Janíčková Stanislava
Kazatelova Johana
Kišoňová Laura
Knapcová Klára
Kotrčová Daniela

Mišáková Nikol
Mrázová Tamara
Németh Richard
Paulovičová
Veronika
Ponišťová Ivana
Remeková Patrícia
Saberí Kochesfahani
Daniel
Sádecká Klára
Seo Hyeonsu

Struhárňanská
Mária
Szabóová Simona
Šimoníková
Vladimíra
Šimšajová Alexandra
Šušoliaková
Alexandra
Tarčáková Barbora
Uhliariková Viktória
Vrláková Lenka
Randa Peter

WE ARE THE (CHAMPIONS) MRENY

Ďalší rok je za nami, je neuveriteľné, ako ten čas beží. Ešte len nedávno sme po prvýkrát vchádzali do tejto školy, netušiac, čo čakať. No teraz končíme druhý ročník a je nutné poznamenať, že to bol ozaj neskutočný rok.

Ak si niekto z nás myslel, že druhák už bude v pohode, očividne klamal sám seba. Neviem síce, aké je heslo našej školy, no pokojne by to mohla byť hláška z filmu Harry Potter a väzeň z Azkabanu: Budeš trpieť, ale budeš rád, že trpiš.

Nebolo to vôbec ľahké a v boji sme stratili niekoľko spolužiakov (ktorým, samozrejme, držíme palce na novej škole a ďakujeme im za všetko, čo sme spolu zažili).

Veľká vďaka patrí aj našim profesorom.

Vieme, že dostať z nás akúkoľvek odpoveď, či nebodaj reakciu, je takmer nemožné, no vy to s nami nevzdávate. Tento nekonečný boj v honbe za vedomosťami pokračuje aj budúci rok a my sa na to ozaj tešíme (minimálne takým tým naším spôsobom).

My, hrdé mreny, Vám ďakujeme za všetko a tešíme sa na ďalšie vtipné situácie, ktorých istotne nebude málo.

Vladimíra Šimoníková a Nikol Mišáková, 2.F

2. G & Mgr. Dagmar Kutliková

Čáčková Emma
Čičmanová Martina
Čišecká Miriama
Dávidová Aneta
Ďurecová Lucia
Dvorský Adrián
Florková Nataša
Fujačková
Annamária
Galová Barbora
Hederová Vanda

Chabadová Martina
Jakubík Samuel
Janeková Tatiana
Kolenčíková Alžbeta
Kresaňová Dorota
Kučera Tomáš
Lamošová Lucia
Madigárová Miriam
Maťková Eva
Pospěchová Tereza
Rybárová Júlia

Scherer Erik
Smolková Marianna
Sučková Timea
Šišťíková Zuzana
Štekláčová Terézia
Tekeliová Miriam
Vdovičíková Viktória
Zvariková Dominika
Žeriavová Natália

MENTAL BREAKDOWN

Citát vhodný na druhý ročník: „Keď prechádzaš peklom, nesmieš sa zastavovať.“

Kto by to bol povedal, že sa karty môžu tak obrátiť. Začiatok roka vyzeral celkom ružovo, vrátili sme sa plní nových skúseností po lete, pripravení prežiť nasledujúcich 10 mesiacov bez psychickej či fyzickej traumy. Akí sme boli naivní! Každý nasledujúci mesiac sa stupeň našej pohody znižoval, až kým sme pred sebou netlačili všetky nekončiace povinnosti. Bájny Sisyfos by veľmi dobre rozumel tomu, aké to je, keď robíš ťažkú vec nad rámec svojich možností. A stačí, aby si sekundu nedával pozor, a si tam, kde si bol.

Niektorí sme prebdeli noci nad prezentáciami, spálili drahocenné množstvo mozgových buniek nad nezrozumiteľnými textami (vo všetkých štyroch jazykoch) a stále pevne veríme, že to dobačujeme až do šťastného konca.

Aj napriek tomu, že sme v škole viac neboli, ako boli, bol tento školský rok bohatý na perličky ako z francúzskej, tak aj zo španielskej sekcie. Enjoy yourselves 😊:

Keď je v chémii $4+1=2$. Anička

Prof. Kubinec: „Má niekto doma psíka a drvíte mu kosti?“

Vanda: „Tomu psovi?“

Prof. Kubinec: „Nie... Ale píšem vám plusku.“

Naďa: „Tá hlavná postava mi prišla ako taký debil.“ (Kapitánova dcéra)

Prof. Hladká: „Ale čo to tuná trieskate, jak keby ste tipovali zápas.“

Tánička: „Kyselina, to je tá s tým vodíkom, nie?“

Prof. Hladká: „Veď tam nie je vodík, iba voda.“

Prof. Hladká: „Ja vás učím logaritmovanie.“

Prof. Horecká: „A koľko vás ešte chce písať?“

Trieda: „Traja.“

Prof. Horecká: „A to ako ešte raz vyrobím takú hnusnú písomku?“

*Hodina matematiky s prof. Willerom *

Všetci : „Monsieur, que faut-il faire ?“

Prof. Willer: „Bah, ouvrir les yeux et regarder !“

Hodina franiny, písomka z futur antérieur, veľa ľudí dávalo naopak časy.

Prof. Sališová: „Ako to mám teraz brať?“

Emma: „Akože to je dobré, len naopak.“

Simona: “Nos hemos perdido.”

Luis: “Entonces encuéntrate.”

Betka: „Terka? Už si začala s Dofe?“

Terka: „Čo je Dofe?“

Nataša na slovenčine: „Aká strana?“

Prof. Horecká: „Nájdite si.“

Prof. Cvičková: „Y in English?“

Mima: „Hard í?“

Francúzska matika, nikto ničomu nerozumie. Prof. Willer sa otočí na triedu

Prof. Willer: „Ča va?“

Trieda jednohlasne: „Oui, oui.“

Prof. Holešová: „Akú farbu chcete?“

Tomáš: „Yellow.“

Prof. Holešová: „Bielu?“

Všetci: „Žltú.“

Prof. Holešová: „Dobre, takže bielu.“

Erik: „Ako sa povie smotánka?“

Dominika: „La crème fraîche.“

*Hodina s prof. Amato, berieme subjontif * Maťa: „Où est la logique ?“

Tánička podáva Elise jablko: “Eso para ham ham, mňam mňam.”

*Hodina angličtiny * Do you like playing b____ g____ like chess? (treba doplniť board games).

Samo: „Brutal games.“

Dorka: „Ball games.“

Prof. Matuška: „Ako sa správa loď v zákrute?“

Erik prof. Willerovi: „Vous avez aimé notre pièce de théâtre ?“

Prof. Willer: „Oui, la prochaine fois je vais jouer ton rôle.“

Erik: „A je noha v noháve.“

Prof. Cvičková: „What does it mean: ,Oh dear’?“

Mima: „Ó, jeleň.“

Tánička pri odpovedi z dejepisu: „Boli tam dvaja konzuli, ktorí mali výkonnú a vojenskú moč.“

Miriam: „Ja som tak strašne...pripravená na prázdniny.“

Marifé číta mená chýbajúcich: “Meno priezvisko falta?“ (chýba)

Erik na fyzike: „Ale to je cudzia reč.“

Prof. Matuška: „Je to síce po česky, ale skús to tak intuitívne preložiť.“

Erik: „Je to recept na kapustnicu?“

Telesná, hráme volejbal Nataša: „Takto nejako to vyzerá v mojej hlave aj na teste.“

Prof. Horecká: „Počkajte, donesiem si ešte jednu knihu.“

Annamária: „Jasné, pomaličky. Máte čas, aby ste nespadi.li.“

Prof. Sališová: „Lucy, sans regarder dans le livre.“

Lučia: „Ja viem, ja si to chcem len prečítať.“

Prof. Horecká: „Z čoho vieme, že je ten človek v depresii?“

Mima: „Však poznáme, nie?“

Prof. Ferko: „Ďakujem, že ste mi dali ochutnať z tej torty, ale cítil som tam trochu pripálené. Nabudúce si dajte poradiť od vašej triednej.“

Marčika: „Ona pečie?“

Prof. Ferko: „Áno, ona profesionálne pečie torty.“

Vanda: „No pekne, a my sme jej dali ochutnať!“

Dory: „Toto je také krásne video. Bodaj by ste videli ten zvuk.“

Hodina angličtiny, Samo opisuje ázijské dievča

Prof. Mládenková: „How do we call this shape of eyes?“

Erik: „Rice eyes.“

Na hodine s pánom profesorom Ferkom a Kubincom sme si vypočuli ešte mnoho ďalších vtipných hlášok, ale keďže chceme, aby hodiny v takom duchu pokračovali, a v záujme rešpektovania GDPR, sme sa rozhodli ich nezverejniť.

Tereza Pospěchová, 2.G

3. E & PaedDr. Mária Čurgalyová

Bistáková Natália
Brnčalová Valéria
Čišecká Dominika
Dujak Sarah
Durmis Natália
Frátrik Roman
Frolka Juraj
Hodás-Pauerová
Lucia
Chochulová Lujza

Jandzíková Lucia
Katrušíková Emma
Kyselicová Mária
Kyselová Andrea
Langová Veronika
Lokajová Janka
Malacká Zuzana
Mazániková Lucia
Michulek Daniel
Mráziková Sára

Obrk Rodan
Poljak Adam
Saganová Simona
Sňahničan Matej
Štaffen Alexander
Turská Bianka
Višňovská Miroslava
Witkovská Viktória
Zuskáš Jakub

BORN TO BE WILD

¿Todo está claro?
Rozum už vzalo.
Números decimales,
strčil som si do nosa palec.
Números irracionales,
asi diagnostikovaný znalec.
Una fracción irreducible,
po 10 minútach je mi zle.
Máximo común divisor,
už aby som odkväcol.
Mínimo común múltiplo,
inteligencia, myslenie už asi utieklo.
Dividendo, divisor, resto, cociente,
už ma odtiaľto zoberte.
Divisibilidad,
takto si žijem na GBZA a mám to rád.

Kolektív 3.E

3. F & Mgr. Janka Mládenková

Bachratá Klára
Begáňová Laura
Beláková Júlia
Beňo Radovan
Borák Tomáš
Brodňanová Soňa
Cabadaj Daniel
Ciceková Natália
Cyprianová Anna
Dobišová Monika

Gvoždiak Oliver
Hlavčo Július
Janasová Alexandra
Koleda Adam
Krupová Simona
Martyneková
Martina
Múčková Simona
Pecháčková Katarína
Petříčková Simona

Poláčiková Pavla
Puchalová Eva
Rajňáková Lenka
Riljaková Rebecca
Sýkorová Nicole
Tichá Bronislava
Tomusová Katarína
Veselá Alena
Zahradníková Emma

SHOULD I STAY OR SHOULD I GO

Vraj prokrastinácia je naše stredné meno, posledné týždne sme už iba bezvládne kvičali od zúfalstva a pri známkach z matiky sme všetci tajne dúfali, že aj keď sa máme radi, v auguste sa vidieť určite nechceme. Je preto jasné, že občas každému z nás prebleskne hlavou myšlienka, či by to tu nemal zabaliť a namieriť si to smer Komenského (no offense). Zatiaľ však zostávame, lebo sme príliš leniví si vypísať prihlášku, kým nás k tomu nedonútia okolnosti spôsobené nepriaznivými známkami. Keď sme to však zvládli doteraz, zvládneme to aj naďalej a plané vyhrážky o prestupe si asi ušetríme až na budúci rok. Takí sme my, 3.F.

Prof. Holešová vyvolá Rada k tabuli.

Rado: „Počkajte, naberám do kružidla.“

Prof. Holešová: „Veď ja teba naberiem do kružidla!“

Prof. Holešová Natal: „Ja ťa odmocním raz-dva!“

Prof. Tanító: „Máš frajera?“

Anonym: „Nie.“

Prof. Tanító: „Tak s tým niečo robte. Keď sa neučíte, tak aspoň vzťahy budujte!“

Prof. Tanító: „Nájsť vnútorný pokoj, Kung Fu Panda je inšpiráciou.“

Prof. Matuška: „No vidíte, ako ste sa narodili. Ste super. Poďme ďalej.“

Prof. Holešová Bronke: „A ty sa nepriznávaj, že som ťa učila matiku, pretože ti to aj tak nikto neuverí!“

Prof. Ferko Julke: „Zbehlá. S tebou sa dá aj rozprávať!“

Aldrick na výmennom pobyte: „SADNISITE!“

Aldrick Rebecce: „Ty budeš princeska... keď sa pekne oblečieš.“

Sima P.: „A to čo mám akože robiť s tou bagetou?“

Aldrick Sime P.: „Zober bageta a zjedz v zákop!“

Lenka sa podpisuje Katke P. do zošita

Prof. Hladká: „Dievčatá, a vy tam čo robíte?“

ticho

Klára: „Veď ony nič nerobia.“

Prof. Hladká: „Veď ja viem, že nič nerobia!“

Julke sa nepáči, že na hodine dejepisu svietime lampami, pretože je až moc denného svetla

Prof. Ferko: „Toto sú pseudoekologické drísty!“

Prof. Rašovcová vysvetľuje genetiku: „Máme dominantného homozygota, heterozygota, no a ten zvyšný je čo?“

Rado: „Recesívny chudák.“

Prof. Horecká si trochu pomýlila našu triedu s inou: „Papiere mám zlé, učebnicu mám zlú... no načo som sem vôbec prišla?!“

Julo na hodine slovenčiny: „Prečo je ‘dievča’ stredný rod?“

Prof. Horecká: „Lebo ‘dievča’ je výsledok maskulínnej patriarchálnej kultúry.“

na hodine slovenčiny dočítame báseň

Prof. Horecká: „Tak. Báseň o vášni.“

Rado: „Ten orange bol dosť dobrý...“

debata o koncoročnom výlete – stanovanie

Klára: „Veď to sa bude dobre spať v tom stane, keď bude pršať...“

Sima P.: „No~~, si tam budem plávať, taká že: ‚Bomba!‘“

pred poslednou písomkou z matematiky tohto roku (geometria)

Monika: „Smrť, smrť, smrťttttttttt, ešte minútaaa...“

A Oliver sa vo svojom osemnástom roku života dozvedel, prečo je na pravítku ryska. Áno, počas tejto písomky.

3. G & Mgr. Marek Matuška

Baumgartner Jakub
 Bjeľáková Barbora
 Blahutová Adela
 Bodóová Jana
 Filičková Karolína
 Franková Viktória
 Hazuchová Denisa
 Holíncová Mária
 Horváth Samuel
 Hudáková Simona

Kováčová Natália
 Krnáčová Viktória
 Kyšová Miroslava
 Marettová Natália
 Mičečová Terézia
 Mládenková
 Barbora
 Mojsej Norbert
 Nemčok Matej-Pavol
 Ondrová Kristína

Podpleská Slávka
 Sališová Klára
 Slavíková Soňa
 Šoltýsová Lucia
 Šútor Michal
 Viatrová Kristína
 Zemanová Mária

SMELLS LIKE TEEN SPIRIT

Tretí ročník je prechádzka ružovou záhradou. Počas neho sa z vás stanú rozhladení ľudia, ktorí vedľa, kam smerujú, kam povedú ich cesty, rozhodne si vedľa lepšie zorganizovať čas a dajú z bohom prokrastinácii. Teda, takto nejako si koniec nášho tretieho ročníka predstavovali učitelia, no my sme ich rýchlo vyviedli z omylu. Tretí ročník na nás doľahol celou svojou váhou, ani sme si vlastne nestihli uvedomiť, kedy sa to stalo. Ono to prichádzalo tak postupne, nebadane a zrazu to tu bolo. Ten moment, keď si uvedomíte dve veci: to, že zrazu nič nestihate a nerozumiete prečo, a to, že čoskoro je tu maturita a pred vami sú už iba dva ročníky strednej školy. Samozrejme, okrem rozmyšľania nad svojimi pocitmi a vyhliadkami do budúcnosti sme stihli zažiť aj mnoho pekného, ako napríklad výmenný pobyt, mobility a MUN-

y, alebo sme sa individuálne zapájali do aktivít a projektov, ktoré nám škola ponúkla. Okrem toho sme zistili, že 30% z testu niekedy môže znamenať dôvod na veľkú oslavu a že ISIC nemáme na okrasu, ale na pípanie sa (teda, väčšina z triedy o tom vie). Mali sme možnosť zoznámiť sa so zahraničnými študentmi, ich kultúrou a na hodinách dejepisu tiež s dvoj až trojzmyselnými skratkami a poznámkami pána učiteľa Ferka. Po tomto ročníku teda môžu Géckari pochtivo prehlásiť, že na štvrtý ročník sú po psychickej stránke viac než pripravení. Pretože čo nás nepoloží na kolená, z toho si môžeme robiť srandu aj naďalej.

Barbora: „Maťo, prečo ležiš na mojej lavici?“

Maťo: „Ale veď ja umieram...“

Barbora: „Tak choď, prosím ťa, umierať niekde inde.“

Prof. Matuška: „Ako vnímate to, že ste najmladší z detí?“

Frida: „No to ste ten posledný pokus. Po ktorom si vaši rodičia povedali, že už stačí.“

Učiteľ Ferko: „... a on slúžil Ľudovítovi osemnástovi...“

Barbora zaspí počas FIG.

Prof. Tanító: „Barbora! Vy ste zaspali?“

Barbora ospalo zdvihne hlavu: „Možno..?“

Klára pozerá Edupage: „Stále má Ctibor meniny. Stále. Aspoň 3x do roka ich má.“

Prof. Ferko: „Keď sa príbuzní sobášia, tak z toho nie sú pekné deti...“

Prof. Beňušová: „Čo je základ hospodárstva Dánska?“

Lucka: „Lego.“

Prof. Beňušová: „A čo je podľa vás lego?“

Samo: „Hračkársky priemysel.“

V múzeu umenia v Taliansku:

My: „Čo ideme teraz robiť?“

Prof. Ferko: „Ja mám jednu prioritu.“

My: „Akú?“

Prof. Ferko: „Obed. Vymením ho za celé umenie.“

V chráme sv.Petra v Ríme:

Kika: „Bože, koľko fyziky v tom bolo, aby toto všetko vôbec mohlo stáť.“

Emma: „Tomu ver, a koľko matematických výpočtov...“

Džana: „No čo, prišiel Kubinec a bolo.“

Prof. Hladká: „Joj, no škoda, že nefajčím, by som si išla aj pofajčiť, kým vy to tu napíšete...“

Na literatúre pozeráme film Málka. Nieкто v zadnej lavici zrazu povie: „Ooo, teraz to príde... Teraz budú prsia!“

Hodina skupiny FG, Eva sa vypýta na WC.

Prof. Matuška: „Obávam sa, že ti niečo ujde..., myslel som z našej hodiny...“

Džana: „Pán profesor, vy sa zamýšľate? Tak viete to alebo nie?“

Prof. Holešová: „Nakreslite pravítkom trojuholník...“

Prof. Tanító: „Prečo ste sa neučili, Lili?“

Lili: „Lebo som bola veľmi zaneprázdnená inými povinnosťami.. Testy, odpovedanie, referáty,...“

Natali: „A navyiac oslavovala 18-ku cez víkend...“

Prof. Ferko: „Počty mi nikdy nešli.“

Natali: „Ani farby...“

Prof. Beňušová učí o Poľskej republike: „... veľa trhov v Poľsku...“

Noro: „Ja som tam teraz kúpil bundu.“

Prof. Beňušová: „Toto je teória v praxi.“

Prof. Rašovcová: „Ja som maturovala v 95-tom, bože, koľko vy ste vtedy mali rokov?“

My: „... no, ... nemali sme...“

Prof. Kubinec: „Čo je najpomalšou jednotkou času?“

Michal: „Wi-fi na tejto škole.“

Terézia Mičechová, 3.G

4. E & Mgr. Jana Gambošová

Astalošová Diana
Abaffy Marcela
Böhmeová Nina
Bučkuliak Adam
Cigániková Jarmila
Divišová Johana
Gajdošová Júlia
Hušťavová Natália
Hrubjak Tomáš
Chamajová Simona
Chlebanová Natália

Jalovičiar Juraj
Kasmanová Petra
Klundová Simona
Korman Rastislav
Krchňanová Katarína
Kubová Lenka
Labudová Kristína
Lacková Kristína
Lichnerová Linda
Matúšková Natália
Mayerová Silvia

Melcerová Michaela
Miklúš Marek
Nguyen Samuel
Omachelová
Martina
Pavlusíková Emília
Plevová Ema
Romancová Klaudia
Sakala Samuel
Štípalová Sylvia

HIGHWAY TO HELL

Štvrták je rok, keď začíname s našimi najťažšími stredoškolskými skúškami. Kto by čakal, že maturitu zvládneme ľavou zadnou a potrápi nás Muňoz s relato breve na jeden riadok, Alexis s enzýmami a ľudským telom, Marifé s kvantovou fyzikou, Luis s kockami a obsahmi útvarov, ktoré sme sa krvopotne snažili nakresliť, aby to vyzeralo aspoň trochu presvedčivo. Bola to pre nás čistá španielska dedina. Pablo s morfológiou, syntaxou viet a koncoročnou prácou. Pani učiteľka Díriová s nami úspešne prešla posledný rok slovenčiny a priviedla nás do úspešného konca a my sme sa zbavili slovenského jazyka. Hovorí sa, že čím si starší, tým si múdrejší. GBZA nám ukázala, že to neplatí vždy a sedliackym rozumom ďalej zájdeš. Avšak napriek všetkému negatívne a nástrahám tejto školy sme úspešne ako super trieda so skvelou triednou, pani učiteľkou Gambošovou, prišli do finále. Aj keď to nie vždy vyzeralo s nami ružovo, zažili sme pekné a vtipné situácie, pri ktorých ne jeden učiteľ plakal od smiechu. Tu máte menšiu ukážku:

Prof. Hladká: „Čo už len v tejto škole funguje?“

Linda: „Depende de učiteľ también.“

Prof. Hladká: „Čo je vegetariánska klobása? Chlieb?!“

Prof. Ferko: „Čo je to za logiku dávať termín na písomku, keď sme to ešte neprebrali? Čo ak zomriem?“

Prof. Hladká: „No ak srdiečko prestane fungovať, tak človek, bohužiaľ, ...ehm...zaspinká.“

Prof. Beňušová: „Podniky na Slovensku padajú ako huby po daždi.“

Prof. Beňušová: „Marek, a čo si taký naobliekaný?“

Marek: „Ráno tu bola zima, som skoro ochorel.“

Marcela: „Pán učiteľ, zastrite tie žalúzie prosím. Nevidím na Vás. „

Prof. Benikovský: „Vy na mňa nevidíte? Na to sa ešte nikto nestážoval.“

4. F & Mgr. Elena Hladká

Bielková Beáta
Decká Lenka
Dostálek Timotej
Dupkalová Ema
Gajdošíková Sára
Gažová Michaela
Hajašová Katarína
Chyláková Simona
Janiga Tomáš
Klocháňová Lujza

Konáriková Nina
Krivková Adriana
Mičieta Jakub
Michalcová Timea
Micháľková Timea
Miniariková Nina
Niepelová Ivana
Papánková Sandra
Rybanová Lucia
Salajová Martina

Šimko Marcel
Štadáni Ivan
Štrbáková Alica
Uhrínová Miriam
Vraňanová Martina
Wallenfelsová Mária
Zadubanová
Romana
Žideková Paulína

FRIDAY I'M IN LOVE

Starší ľudia veľmi radi bilancujú. Či sú Vianoce, Nový rok, Veľká noc a vlastne je to asi úplne jedno, keď chcú, nájdu si čas vždy a pri každej príležitosti. Keďže po odchode piatakov sme sa stali najstaršími študentmi na škole, nebudem mať až také výčitky svedomia, ak školský rok 2018/2019 trošku zhodnotím. V septembri sme nastúpili síce už po štvrtýkrát, avšak nie posledný. Nič nás neprekvapilo.

Rovnaké tváre, tie isté chodby, neznesiteľné teplo na odpadnutie, len tých prváčencov bolo zase nejaký viac ako minulý rok. Nad entuziazmom niektorých vyučujúcich ako pani Kavecká alebo profesor Willer sme sa už ani nepozastavovali. Pribudli nám štyri hodiny voliteľných seminárov, ktoré symbolizovali predzvesť pomaly sa blížiacej voľby vysokej školy (nie, mnohí stále nevieme, čo s nami bude). Učítelia nás nešetřili, dali nám zabrať nulté či ôsme hodiny, ale celkovú, nie práve najuvoľnenejšiu atmosféru tohto ročníka dotváral iný strašiak. Ako Damoklov meč nad nami po celý čas visela maturita zo slovenského jazyka. S hrdosťou môžem povedať, že sme sa s ňou popasovali tak, ako sa na (že vraj) inteligentných gymnazistov patrí. Nemyslíte si však, že zmaturujete a život bude krásny. Chyba! Žiadne také! Hneď po zdolaní časti skúšky dospelosti sme museli čeliť náporu zameškaných písomiek, všetkým ostatným požiadavkám a snažiť sa opraviť, čo sa ešte opraviť dalo. Držíme palce budúcim maturantom („keď sme to zvládli my, zvládnete aj vy“... toto budete počuť ešte fakt veľakrát) a vy držte nám. Nebojte sa, nejaký to zvládneme.

Alica: „Ako Francúzi rozlišujú Hurban a Urban?“

Ema: „Nerozlišujú. Oni ich nepoznajú.“

(deň po Staromestských slávnostiach)

Prof. Matuška (pri rozdávaní čítania s porozumením): „Už ste štvrtáci, tak vás nebudem šetriť.“

Timo: „No, to ja som sa včera nešetřil.“

Prof. Díriová: „Je tu taký hluk, že si nepočujem vlastné myšlienky!“

Prof. Ferko: „Čechoslovakisti postupne vymierajú, oni za 20 rokov vymrú, čechoslovakisti sú ako...dinosaur...“

Prof. Beňušová: „Z čoho je humus?“

Ema: „Z cíceru.“

Trieda: „Kto robí tie maturity?“

Prof. Díriová: „Niekedy mám pocit, že upratovačka.“

Alica: „Viete, prečo Tatarka nie je v učebniciach? Lebo je v chladničke.“

Ema: „To sú strašne pornografické diela, keď ich písal Hollý. To len 18+.“

Tima (na kostru v UBIO): „To je muž alebo žena?“

Timo: „To je unisex, ako topánky.“

Lujza Klocháňová, 4.F

4. G & Mgr. Janka Kavecká

Akantisová Michaela
Beníková Silvia
Brišková Viktória
Daňová Juliana
Hanzelová Rebeka
Herudová Lucia
Hrušková Alexandra
Jagnešáková Izabela
Jančo Samuel
Kapasný Michal
Kasáková Ema

Knapec Vladimír
Kobyliak Erik
Laššáková Petra
Malíková Bibiana
Michelová Simona
Moravčíková
Adriana
Muška Michal
Gabriel
Ninisová Slávka
Nováková Denisa

Porubčanská Natália
Remišová Martina
Tabáčková Tereza
Takáčová Romana
Topoľská Simona
Trpišová Alžbeta
Valašíková Elena
Vrábel Branislav
Zatkalíková Gabriela
Zvarková Martina

5. E & Mgr. Martina Díriová

Arendáriková Tereza
Bašo Patrik
Belková Zuzana
Briestenská Mária
Czánová Katarína
Čuláková Romana
Chantal
Husárová Monika
Jantošová Katarína

Kormanová Michaela
Líšková Tatiana
Majtánová Petra
Michalová Radka
Michalková Alexandra
Mojsejová Mia
Samec Richard
Sedláková Dominika
Seduchová Natália

Smuda Samuel
Sekerková Veronika
Šparcová Anna
Štrba Filip
Tarabíková Alexandra
Timková Kristína
Wildová Diana
Zagrapanová Silvia
Zifčáková Marietta

POSLEDNÁ OD 5.E

A je to tu. Naša posledná správa. Jednotka 5.E je pripravená opustiť brány cvičiska. 5 rokov sa naši generáli snažili dostať nás do čo najlepšej formy. Nebola to ľahká práca, no a my sme im to tiež naším silným vzdorom práve nezjednodušovali. Vďaka vzájomnej pseudospolupráci sme to však dobojovali do konca. V priebehu výcviku naša jednotka stratila zopár členov. Niekomu s nami stačilo stráviť mesiac, aby vycúval... iní sa držali aj tri roky.

Tento tréning mysle nás posunul ďaleko. Nechcem tým však povedať, že ten telesný bol jednoduchý (väčšina hľadala spôsob ako sa telocviku vyhnúť). No kosti sa lámu skôr než myseľ. Viac času preto moji spolubojovníci venovali mentálnemu tréningu, ale oplátilo sa nám to. Ako sa nám dvere cvičiska zatvorili za chrbtom, stovky nových brán sa nám otvorilo. Mnohí z nás majú dokonca problém si medzi nimi vybrať. Dovoľte mi teda využiť našu poslednú vložku do ročenky, aby sme si pripomenuli všetky tie dôležité poznatky, čo sme získali:

Generál Diriová: „Paťo, povedz niečo o Hviezdoslavovi.“

Paťo: „Taaaaak... napísal Marínu.“

Major Hladká: „Tu v tejto triede je niečo nezdravé.“

Major Slovákova: „Mocnina na mínus prvú znamená - daj ma dolu a zmeň znamienko.“

Filip: „Na to máme v slovenčine taký pekný výraz ‘co dúm daľ’ *pauza*, počkať, to je vlastne po česky.“

Generál Diriová: „A ty sa počúvaš, čo hovoríš? Bolo to absolútne nezaujímavé, v polovici som ťa prestala počúvať.“

Monika: „Prečo v Harry Potterovi vynechávajú také každodenné veci z tých scén?“

Plukovník Fermín: „Zachraňuj svet, nemajú čas sa sprchovať.“

Major Holešová: „Môžeme skúsiť, či je funkcia ohraničená číslom 1, 2, alebo 3.“

Petra: „Dajme triedny priemer, teda 3.“

Petra: „Keď ti černoch povie ‘podaj mi telovú fixku’, akú mu podáš?“

Filip: „Centroofixku.“

Major Ferko: „Czánová... môj starý otec zvykol hovoriť ‘láska je ako električka, ako príde, tak aj odíde’.“

Major Holešová: „Ako riešime neúplnú kvadratickú rovnicu?“

Táňa: „Vzorcom“

Major Holešová: „To sa síce dá, ale my poznáme aj rýchlejší spôsob.“

Domča: „Neriešime.“

Naty: „Pani učiteľka, a to ako ste tam dostali to x1?“

Major Holešová: „A čo som tu celú hodinu robila?“

Naty: „No ja tiež neviem.“

Major Hladká: „S čertom nie sú žarty, tak si na mňa dávajte pozor.“

Filip: „Ako by si vypočítala tento príklad?“

Marietta: „Ja by som to vypočítala trojčlenkou!“

Filip: „Ako chceš použiť trojčlenku, keď máš 4 údaje?“

Marietta: „Dvojitú trojčlenku, takzvanú štvorčlenku.“

Dia A.: „...To musíme prerušiť gravitáciu.“

Filip: „Ty chceš prerušiť gravitáciu?“

Domča: „Dia môže všetko.“

Filip: „Len nie prejsť z matiky“

Plukovník Alexis: „Ako sa živia bunky pokožky, keď neprepúšťajú vodu?“

Marietta: „Jedia sa navzájom.“

Monika: „Ak by ten film bol o živote tých, čo zomreli vo vojne, nebol by krátky?“

Plukovník Beňušová: „Vidím, že ste sa po prázdninách vrátili bez sadier...“

Marietta: „My nemáme sadry, ale sadlo.“

Filip: „Netrep, to si mala aj pred prázdninami.“

Filip: „Prečo si mi zavrela zošit?“

Marietta: „Aj tak si nič nepíšeš“

Filip: „To nevadí, je to rekvizita.“

Major Hruzová: „Ako by ste Angličanovi vysvetlili, čo je to napríklad taká kapustnica?“

5. F & Mgr. Juraj Ferko

Beháňová Paulína
Bielka Marián
Čangel Patrik
Dubovcová Lenka
Grofová Gabriela
Harbaz Samir
Harciník Andrej
Horová Michaela
Ihnatišín Lukáš
Jakubcová Dominika

Káčeriková Tereza
Korcová Miriam
Kuparová Veronika
Kuriaková Janka
Makula Jozef
Michtalíková Katarína
Mintálová Timea
Murínová Zuzana
Ondrušová Magdaléna
Paulínyová Emma

Pavličková Kristína
Pokorná Veronika
Sedúchová Laura
Šašala Ján
Škvareková Žofia
Šlapková Kristína
Šmáriková Patrícia
Štefancová Petra
Urbaníková Eva

LOĎ, KTORÁ SA PLAVÍ DO NEZNÁMA

Trieda 5.F má vo svojom srdiečku pre školskú ročenku navždy špeciálne miesto. Hlavne na tú, ktorej sa nám minulého roku neušlo. Ale nebude zaostávať ani táto, ktorej sa nám prekvapivo rovnako neujde. Ak teda píšete text do ročenky s takouto vyhlídkou na budúcnosť, nemôžete sa čudovať autorovi za jeho trošku laxný prístup k tejto povinnosti. K tomu všetkému sa plánujem držať slovnej striedmosti 5.F do samého konca, chvalabohu za ňu.

Naľavo máte naše utešené ksichtíky, kochajte sa koľko vám hrdlo ráči. Ak ste extra premotivovaní a váša zvedavosť nie je ukojená touto fotkou kvality fotoaparátu Nokia 3310, neviem, vygooglite si nás alebo sa spýtajte Samira, stalkerí.

PS: Užite si náš tulivak, skvelý spoločník, keď chcete byť obklopení niečím iným než prázdnotou a povinnosťami.

Bisous,
5.F

5. G & Mgr. Janka Holešová

Ballová Alexandra
Balogová Nina Mária
Bartonek Marek
Bellay Marián
Drdák Matej
Gážová Simona
Gregušová Xénia
Gulašová Beáta
Holienková Natália

Hrtus Tomáš Peter
Jančí Filip
Knihová Lucia
Kubáňová Ľudmila
Liptáková Karolína
Lörcinczová Emma
Majeriková Dominika
Majtánová Valentína
Malacká Eliška

Parišová Natália
Pavlíková Michaela
Strýčková Petra
Svrčková Alexandra
Ševčíková Simona
Tomaníková Simona
Tunčerová Begüm
Urdák Radovan
Záhonová Kristína

GBZA NA CESTÁCH

NA CESTE 540

V školskom roku 2018/2019 sme na päťtýždňové až dvojmesačné študijné pobyty v partnerských školách vyslali až 22 študentov a u nás prijali 14:

Institution de la Providence, Champion, Belgicko - Walónsko - Michal Gabriel Muška a Martina Remišová, 4.G;

Institution Saint Jude, Armentières, Francúzsko - Júlia Beláková, Soňa Brodňanová, Klára Bachratá, Lenka Rajňáková, 3.F a Kristína Ondrová, 3.G, Sandra Papánková, Paulína Žideková, 4.F;

IES Ramón Cid, Benicarló Španielsko - Natália Durmis, Lujza Chochulová, Andrea Kyseľová, Zuzana Malacká, 3.E, Natália Kováčová, Lucia Šoltýšová, 3.G;

Schidtinlukio, Jyväskylä, Fínsko - Natália Bistáková, 3.E, Radovan Beňo, 3.F a Karolína Filičková, 3.G.

Študenti absolvujúci pobyt v našej škole a ich hostitelia:

Elise Jacques z Belgicka (Katka Tomusová, 3.F);

Laura VergeSales (Natália Kováčová, 3.G), Ainara Perez Salvador (Lucia Šoltýšová, 3.G), Elisa Forés Soriano (Júlia Rybárová, 2.G), Maria Ginesta Sanches (Zuzana Malacká, 3.E), Pau Albiol Pérez (Andrea Kyseľová, 3.E), Fernando Ferrer Mejiás (Marek Zachar, 2.E) zo Španielska;

Agathe Fromentin (Kristína Ondrová, 3.G), Gaspard Keller de Schleithem (Simona Chyláková, 4.F a Radovan Beňo, 3.F), Matheo Dubaele (Samuel Jakubík, 2.G), Antoine Verier (Alexandra Šušoliaková, 2.F) z Francúzska;

Tessa Jormakka (Natália Bistáková, 3.E) , Swan Leung (BiankaTurská, 3.E) a Terhi Nurminen (Veronika Sekerková, 5.E) z Fínska.

Ďalšie mobility sa uskutočnili do Indie, kde v rámci programu Nurturing Leadership absolvovali časť štúdia študenti: Bianka Turská, 3.E, Martina Martyneková, 3.F, Adriana Moravčíková a Branislav Vrábel, 4.G a **štúdium v zahraničí (USA) počas celého školského roka** absolvovala Soňa Slavíková z 3.G.

Projekt spolufinancovaný programom Erasmus+ KA1 - Inspiring ERA+ skončil v októbri 2018 a umožnil štyrom učiteľom absolvovať týždňový pobyt v partnerských školách, tzv. job-shadowing aktivitu, 2 učiteľkám letné metodické kurzy angličtiny a ďalšie tri mali možnosť zúčastniť sa výročnej konferencie siete Europrojekt pod názvom V.I.P. (Visionson Innovative Project) v Belgicku. Účastníci týchto aktivít a ich školy získali množstvo vzájomných inšpirácií - od úrovne manažmentu školy až po jednotlivých učiteľov a žiakov, čím zvyšujeme atraktivitu vzdelávania. Aj vďaka týmto aktivitám je možné realizovať výmenné pobyty skupín študentov, individuálne študijné pobyty študentov, spolupracovať virtuálne na rôznych projektoch a získavať neoceniteľné skúsenosti.

Našu školu navštívili a týždeň pozorovali prácu a hodiny niekoľkých vyučujúcich aj dvaja učitelia z Katalánska – Jorge Gallego Rubio a Joan Pere Rosillo García, ktorí takto absolvovali job-shadowing aktivitu Erasmus+ projektu u nás. Zaujímali sa o vyučovanie jazykov, spoločensko-vedných i prírodovedných predmetov metódou CLIL a hlavne o medzinárodné aktivity školy.

Ďalší schválený projekt programu Erasmus+ na obdobie od 1.7.2018 do 30.11.2019 v rámci KA1 pod názvom New

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

management ERA umožnil minulé leto mesačný kurz na zdokonalenie francúzskeho jazyka riaditeľovi školy, mobilitu učiteľky anglického jazyka do partnerskej školy v Jyväskylä vo Fínsku a aj zrealizovanie výmenného pobytu žiakov 2. ročníka. Ďalšou grantom podporenou aktivitou je 2-týždňový metodický kurz španielskeho jazyka a literatúry pre zástupkyňu školy, týždňový job-shadowing do partnerskej školy v Armentières vo Francúzsku pre jedného učiteľa a na konci projektového obdobia v novembri 2019 sa riaditeľ školy a koordinátorka medzinárodných aktivít zúčastnia výročnej konferencie Europrojektu - MEGALUX 2019.

Mgr. Janka Mládenková

SPRED YOUR WINGS

ROZHOVOR: AKO VIDÍ SLOVENSKÝ SYSTÉM ŠKOLSTVA A NAŠU ŠKOLU FÍNSKA ŠTUDENTKA TERHI NURMINEN?

Prečo si sa rozhodla pre štúdium práve na našej škole? Prečo Slovensko?

Prvýkrát to bola čistá náhoda - na našej škole bolo prvé stretnutie klubu mladých európskych lídrov a bolo nám ponúknutých niekoľko rôznych krajín, do ktorých sme mohli vycestovať. Keďže Slovensko bolo jednou z mojich možností, išla som tam. Takže som veľmi šťastná, že som sa zúčastnila projektu YEL!

Druhýkrát, keď som sa vrátila sama, to bolo tak, že som vyslovene chcela ísť na GBZA. Vo Fínsku nemáme bilingválne školy, takže to bola pre mňa veľká príležitosť naučiť sa viac po francúzsky a vo voľnom čase po slovensky. Tiež som si všimla, že východná Európa je kultúrne dosť podobná Fínsku, takže je ľahké fungovať medzi týmito krajinami. Nehovoriac o tom, že tu už mám nejakých priateľov.

Ako by si opísala GBZA? Čo sa ti tu páči a čo naopak nie?

Ah, GBZA je škola pre medzinárodne zmýšľajúcich ľudí, ktorí chcú „niečo extra“ už na strednej škole. Spoznávanie a študovanie úplne nového jazyka je úžasné a živá medzinárodná sieť tu vytvára také jedinečné prostredie, aké som ešte nikdy nikde nevidela. Tiež sa mi páči atmosféra, ktorú ľudia na GBZA spoločne vytvárajú: nie je to len miesto, kam chodíte do školy, ale tiež miesto, kde sa hrajú divadelné predstavenia a organizujú MUN-y. Na stenách môžete vidieť projekty, ktoré

študenti vytvorili, súťaže, ktoré vyhrali alebo dielo, ktoré trieda spoločne vytvorila a na ktorom spomenula meno každého spolužiaka z triedy, čo vytvára skvelý pocit spolupatričnosti.

Oveľa ťažšie je odpovedať na to, čo sa mi nepáčilo, pretože som si vybrala triedy, ktoré sa mi páčili a nemusela som písať testy. Ale niekedy som mala pocit, že kontrola domácich úloh trvala veľmi dlho, keď sme čítali všetko, vetu za vetou - som zvyknutá len vidieť správne odpovede premietané na tabuľu.

Fínsky vzdelávací systém je jedným z najlepších na svete. Bolo v tom našom niečo, čo ťa prekvapilo?

Čo ma asi najviac prekvapilo, boli vaše školské učebnice a ich nedostatok. Vo Fínsku niekoľko veľkých spoločností súťaží o tvorbu učebníc a online platforiem a učitelia na ich doplnenie používajú vlastné materiály. Samozrejme, na bilingválnej škole je to iné, ale myslím si, že vo všeobecnosti sú používané študijné materiály veľmi odlišné.

To, čo robíte oveľa lepšie, je povzbudzovanie študentov k tomu, aby hovorili v jazykoch vyučovacích hodín. Väčšinu času z hodiny učiteľ hovoril v jazyku, v ktorom sme mali hodinu, zatiaľ čo vo Fínsku učiteľ hovorí fínsky možno polovicu času z hodiny alebo aj viac. Aj diskusia v rámci triedy je niečo, čo mi veľmi chýba.

Posledná vec, ktorú by som chcela spomenúť, bol nedostatok podporných pracovníkov, čím mám na mysli školské zdravotné sestry, psychologov, špeciálnych pedagógov a študentských poradcov. Vo Fínsku má každá škola zdravotníčku a psychológa, za ktorým môžu žiaci počas dňa prísť a tiež máme špeciálneho pedagóga pre študentov, ktorí majú dyslexiu alebo iné problémy s učením. Študentskí poradcovia pracujú so všetkými študentmi. Pomáhajú nám vybrať si predmety, ktoré budeme potrebovať pri výbere vysokej školy aj budúcej kariéry.

Čo je podľa teba najväčší rozdiel medzi školou vo Fínsku a na Slovensku?

Samotný školský systém. Na fínskych stredných školách sa školský rok delí na 5 alebo 6 období a počas každého z nich sa učíme 5 - 7 predmetov. Na konci tohto obdobia je skúškový týždeň a potom tento cyklus začína odznova. Okrem toho si sami vytvárame rozvrhy (s pomocou študentského poradcu), takže sa môžeme rozhodnúť, kedy chceme určitý predmet mať a s kým. Jedna tretina predmetov je voliteľná, čo znamená, že si ich môžeme vybrať my sami a akokoľvek si ich

nakombinovať podľa toho, ako my sami chceme. Flexibilita sa tiež týka aj absolvovania štúdia: aj keď väčšina našich študentov dokončí strednú školu v priebehu 3 rokov, niektorí to stihnú už za 2 a niektorí za 4 roky – dokonca sa dá maturovať aj na jeseň, po 2,5 alebo 3,5 rokoch štúdia.

Na druhej strane sa fínske školy sústreďujú viac na štúdium a učenie, a tak máme omnoho menej súťaží, konferencií a podobne. Učenie v intenzívnych 6-týždňových obdobiach ponúka len veľmi málo možností na zažitie niečoho naozaj špeciálneho a už pár vymeškaných dní pre nás znamená, že nám chýba veľké množstvo informácií a učiva.

Veľa študentov sa bojí ísť do zahraničia na dlhšie obdobie. Čo by si poradila tým, ktorí nad výmenným pobytom váhajú?

Myslím si, že počas strednej školy je naozaj najjednoduchšie vycestovať do zahraničia, pretože žijete v hostiteľskej rodine a nemusíte nad ničím rozmýšľať. Budete mať pri sebe ľudí, s ktorými budete tráviť čas od prvého dňa, a získate viac kultúrnych skúseností. Stručne povedané: nikdy som nikoho nepočula ľutovať, že využil túto možnosť a že odišiel do zahraničia. Mnohí ľudia ľutujú práve to, že to odkladali až dotedy, kým to už z pracovných alebo rodinných dôvodov nebolo možné.

Ak sa necítite byť mimoriadne dobrodružní, zväzťe pobyt v krajine, ktorá je vám nejakým spôsobom blízka alebo známa. Najmä ak tam už niekoho poznáte, alebo poznáte jazyk, veci budú oveľa jednoduchšie a kultúrne rozdiely budú ľahšie zvládnuteľné. V západných krajinách sa nie je veľmi čoho báť, ak ide o zdravotnú starostlivosť alebo bezpečnosť a väčšinou sú problémy pomerne ľahko vyriešené, či už sa stratíte v meste, alebo sa vám nedajú otvoriť dvere (ako sa to stalo mne a musela som sa opýtať suseda na používanie kľúča).

Pokiaľ ide o skutočné zahraničie, väčšine ľudí sa cnie za domovom a zažívajú kultúrny šok. Je to súčasť tejto skúsenosti a možnosť učiť sa. Urobte všetko pre to, aby ste sa prispôbili vášmu novému životu a nebuďte príliš v kontakte s ľuďmi doma. Ak je váš vzťah s nimi skutočný a silný, vydrží to, nebojte sa. Výmena je, akoby ste si dali pauzu od svojho života a začali nový, takže je lepšie nebrániť sa tomu, ale osvojiť si túto skúsenosť.

Aký je tvoj názor na dôležitosť takýchto mobilit? Aké výhody si si odniesla zo svojej výmeny?

Nikdy by som si nemohla dovoliť výmenný pobyt na celý semester, takže tieto zážitky boli pre mňa niečím, čo sa dá zažiť raz za život. Určite som sa naučila veľa o interkultúrnej komunikácii a uvedomila som si, že aj v našich krajinách si príliš domýšľame pri pozorovaní správania druhých. A začala som sa inak pozeráť na veci, od politiky až po to, čo sa patrí a čo nie, čo tiež pomáha vytvárať si vlastný názor.

Iní povedali, že som počas svojho pobytu v zahraničí dospela a cítim, že túto sebaistotu som nadobudla spôsobom, ktorý by som nikdy nezískala vo Fínsku. Byť schopná nadviazať trvalé priateľstvá a uspieť aj v neočakávaných situáciách je jednoducho neoceniteľné. Všetky nadobudnuté vedomosti a pocity mi pomohli stať sa osobou, ktorou som a priniesť si domov nové nápady.

Aký je najlepší zážitok zo Slovenska, na ktorý si spomínaš?

Musím spomenúť dva! Prvým je Veľká noc, niečo, na čo nikdy nezabudnem - na to, ako som bola obliata vodou a užívala si vaše zvyky. My sme vždy takí rezervovaní, keď niečo oslavujeme (s výnimkou hokeja), takže bolo úžasné vidieť niečo také iné.

Druhá vec je ZAMUN, písanie pracovných dokumentov v noci a robenie hlúpostí v hotelovej izbe niekoho iného. Dokonca mám fotku, na ktorej mám na hlave šiltovku s nápisom „Make America Great Again“

(pozn. prekl.: heslo prezidentskej kampane Donalda Trumpa - hotelová izba totiž patrila delegácii USA), čo mojich amerických priateľov trochu znechutilo. Vždy si budem strážiť tieto priateľstvá a magický pocit tých teplých jarných nocí, ktoré na severe nikdy mať nebudeme.

ANOTHER BRICK IN THE WALL

„We don't need no education...“ za zvuku tejto piesne nás študentov, riaditeľov a učiteľov z rôznych krajín privítala naša partnerská škola počas slávnostného otvorenia eurokonferencie VIP. Nachádza sa v hlavnom meste Valónska Namur v Belgicku. Štvordňová konferencia sa niesla v znamení „Ideas for the school of future“. Počas pár dní sme mali uvažovať nad problémami školstva a nájsť prípadné riešenia. Ale najskôr by som vám chcela povedať všetko od začiatku.

V stredu 10. októbra sme sa ráno stretli na železničnej stanici. Celá naša výprava - pán riaditeľ Tanitó, pani učiteľky Mládenková, Matuščinová a Hruzová. A pravdaže dvaja zástupcovia za študentov, Tomáš (2.G) a ja. Cestu vlakom a lietadlom sme šťastne prežili a počas cesty sme mali s Tomášom možnosť viac sa pripraviť na konferenciu a zadané úlohy. Po pristáti na letisku Charleleoi-Bruxelles sme sa dozvedeli, že tam budeme musieť ešte hodnú chvíľu čakať (pár hodín), kým neprídu ďalšie skupiny z iných krajín. Ako sme tak čakali, museli sme vyskúšať bruselské vaffle. Neopísateľne dobré! Neskôr sme stretli našich kamarátov Janeka a Agathu z poľskej partnerskej školy, s ktorými sa už dlhšie poznáme zo ZAMUNu a TOMUNu. Napokon, keď sme sa všetci zhromaždili, autobus nás zaviezol do cieľového miesta Namur, do školy, kde prebiehala „registrácia“. Zvítali sme sa s organizačným tímom a dostali darčkové tašky plné suvenírov, prospektov o konferencii, meste a podobne. Škola v Namure vyzerá priam úžasne, ako nejaký zámok. Neskôr sme sa aj dozvedeli, že kedysi škola slúžila ako kláštor a aj doteraz tam môžeme stretnúť mníšky. Je to obrovský historický komplex budov a miestností s vlastnou veľkou kaplnkou a vnútorným záhradným átriom. Do školy si pre nás prišli naše hosťovské rodiny a do konca dňa sme mali voľno. Oficiálne konferencia mala začínať až nasledujúci deň. Musím povedať, že som mala na hosťovskú rodinu veľké šťastie. Boli veľmi milí a zhovorčiví. Bývali v krásnom dome a mali neskutočne zlaté dcéry. Po večeroch sme sa dlho rozprávali a aj pozerali filmy. Dokonca by veľmi radi prišli navštíviť Slovensko.

Vo štvrtok sa oficiálne začala konferencia. Všetci riaditelia, učitelia a žiaci sme sa stretli na otváracom ceremoniáli, na ktorom nás privítal riaditeľ školy, pán Olaf Mertens. Školský spevácky zbor nás privítal spevom známych piesní. Ako som už

spomenula, aj piesňou od Pink Floyd. Potom boli všetci študenti rozdelení do siedmich skupín po piatich. Každý skupine bol pridelený jeden „group mentor“. Skupiny boli zmiešané, a tak sme boli donútení (v dobrom) komunikovať medzi sebou po anglicky. Absolvovali sme množstvo brainstormingov, workshopov a rôznych diskusií v skupine, aby sme sa zamerali na istú časť školstva, uvažovali o jej problémoch a našli prípadné riešenia. A tým nájsť odpoveď na otázku, „ako by mala vyzeráť škola budúcnosti“. S mojou skupinou sme si určili problém „The school of future is... where nobody is left behind.“ Snažili sme sa nájsť riešenia na školu, v ktorej by nemal byť nikto opomenutý alebo nepovšimnutý. Cieľom tejto konferencie bolo, aby sme nakoniec z našich riešení spravili finálny projekt vo forme prezentácie, prípadne videa. Nejdeme vypisovať všetky riešenia, ale tu nájdete QR kód s našim videom.

Na ďalší deň sme dokončili a prezentovali naše projekty, tzv. „action plan“. Po skončení sme si pozreli celú školu. Po obede nás čakala návšteva Valónskeho parlamentu.

Bola som nervózna, pretože som aj s Mišom (4.G)* pred všetkými zúčastnenými čítala obnovenú Chartu siete škôl Europrojekt. Túto úlohu sme zvládli a po oficiálnej časti sme si užíli recepciu v katakombách parlamentu. Večer ma moja rodina zobrala na miestny hrad „Citadelle de Namur“. Bolo z neho krásne vidieť nočné mesto a sútok riek Másy a Sambry. V sobotu sme mali prehliadku mesta a návštevu spomenutého namurského hradu. Na kopci, na ktorom sa nachádza hradný komplex, sme navštívili múzeum, ktoré nám interaktívnou cestou predstavilo celú históriu mesta Namur. Organizátori si potom pre nás pripravili „City game“ v centre mesta. Okolo piatej sme sa

všetci rozišli späť do svojich hostiteľských rodín, aby sme sa pripravili na najočakávanejšiu časť programu „BLACK & LIGHT PARTY“. Párty bola nezabudnuteľná. Okrem nás účastníkov boli na ňu pozvané aj všetky hostiteľské rodiny. Bolo zábavné vidieť, ako ľudia kreatívne využili svetielka a rôzne svietiace náramky, aby sa nimi ozdobili. Celá škola žiarila farbami. Tato párty bola zároveň aj rozlúčkovou párty, lebo na druhý deň doobeda sme sa presúvali na letisko.

Musíme aj s Tomášom túto konferenciu veľmi pozitívne ohodnotiť. Týchto par dní nám dalo veľmi veľa: pracovali sme v skupinách, počúvali jeden druhého, akceptovali názory iných. K tomu nám rozhodne pomohol brainstorming a jeho efektivita. Dokázali sme, že ak sa spojí viacero hláv dokopy, môžu z toho vzniknúť úžasné nápady. Taktiež sme sa mohli zdokonaľiť v angličtine, ako aj oprášiť niektoré francúzske frázy (totiž obidvaja, ja a Tomáš, sme zo španielskej sekcie). Čo sa týka prostredia, bolo nádherné. Mesto je úžasné, tak ako aj škola. Veľmi sa mi páčilo, že sú zapojení do STEM projektu vyučovania. Konferencia bola perfektne zorganizovaná a program bol stále plný zaujímavých aktivít. Moja rodina bola veľmi milá a teším sa na to, keď ich znova uvidím. Možno len na začiatku sme mali trochu kultúrny šok, lebo Belgičania sú zvyknutí sa pri každom pozdrave a zoznamovaní pobožkať na jedno líce. Postupne sme si však na to zvykli.

Tak, nezostáva nám už nič iné, len smútiť, že sme nemohli zostať dlhšie. Dúfame, že bude opäť nejaká príležitosť navštíviť túto čarovnú krajinu.

À bientôt Namur!! À bientôt Belgique!!

Johana Divišová, 4.E

*V tom čase tam boli naši dvaja štvrtáci na študijnom pobyte - Michal a Maťa, 4.G.

OTHERSIDE

Začiatkom januára 2019 to prišlo. Očakávané dva mesiace v inej krajine s novými ľuďmi. Nemohli sme sa dočkať túžby spoznať novú krajinu, o ktorej sa učíme už tri roky. Náš trip sa začal vo Viedni, odkiaľ sme leteli do Valencie. Kto by to bol povedal, že letisková kontrola môže byť taká zábavná a hysterická zároveň. Predstavte si, že o 50 minút vám odlieta lietadlo a vám pri kontrole nájdu v kufri príbor, ktorý nesiete ako darček pre hostiteľskú rodinu. Uffff. To si povedala aj jedna z nás, ktorá musela za rekordný čas prebehnúť polku letiska a odovzdať svoj darček do podpalubia. Keď sme konečne skontrolované prešli až do lietadla, museli

sme si pospať, aby sme to svieže v Španielsku rozbali. Party život si vyžaduje aj odpočinok.

V lietadle sme si našli nových kamarátov, ktorí boli napol Slováci a napol Španieli.

Po 2,5 hodinovom lete sme sa konečne

privítali s našimi rodinami a španielskymi študentmi, s ktorými sa už veľmi dobre poznáme. Prišli sme do dedinky Benicarló, kde sa nám začala jedna mini etapa života. Prvý deň školy bola totálna pecka. Ani neviete ako, a už ste sa stihli aj stratiť. Na škole bolo totiž vyše 900 žiakov a veľa učiteľov. Pani riaditeľka nás zaradila do *4 de la ESO*, čo bol ročník na našej úrovni štúdia. Naši spolužiaci boli veľmi milí, natešení, že môžu spoznať nových ľudí z inej krajiny. Keď sme sa im predstavili, že pochádzame zo Slovenska, ich prvá reakcia bola: „Kde je Slovensko? To je Slovinsko?“ V triede však mali mapu a my sme im to mohli ukázať. Každú hodinu sme mali v inej triede a často aj v inej budove. Skoro ako u nás, len s tým rozdielom, že oni nemali žiadnu prestávku, iba tú veľkú na desiatu. Sem-tam sme si museli pobehnúť, aby sme na hodinu nemeškali. Po škole sme sa doma s rodinou najedli a poobede sme si urobili program my baby. Keď nám vyšlo počasie, išli sme sa

prejsť popri pláži. Vymočili sme si nohy v slanom mori, nazbierali mušle ako suveníry pre našich kamarátov a kúpili sme si churros. Večer sme si urobili úlohy a trávili čas s rodinou.

Piatky boli naše. Väčšina z nás vie, že v Španielsku majú vždy čo oslavovať. A preto ani nás neminuli legendárne „fiestas“, ktoré sme si zažili dosť často. Zažiť takúto fiestu aj s našimi spolužiakmi bolo o to lepšie. Samozrejme sme sa zúčastnili aj

Carnaval de reinas vo Vinaròse. Bolo to niečo naozaj nezabudnuteľné. To prepracovanie, hudba, kostýmy a atmosféra, no jednoducho nádhera. Celé tieto dva mesiace sme sa zúčastnili aj prípravy Fallas, ktoré boli v Benicarló tou najväčšou oslavou. Je naozaj super, keď niečo, o čom sa učíte, zažijete aj v praxi. Pre Benicarló bola tiež typická aj „alcachofa“, v preklade artičok. Samozrejme, aj pre toto mali oslavu, kde ste v jednu slnečnú sobotu mohli ochutnať z čokoládovej fontány obloženej artičokmi, upečené artičoky na grile, ale taktiež aj puding z las alcachofas. Náš najemocionalnejší zážitok bolo pálenie diabla na námestí pred kostolom. Tá atmosféra, ktorou sme si prešli, v nás doteraz zanechala zimomriavky.

Hoci Španielsko je krásna krajina, s výborným jedlom a o to lepšími ľuďmi, zistili sme, aké to je byť odpútaní od našej rodiny, kamarátov a blízkych. Najlepšie však na tom je, že sme v Španielsku nadobudli nielen španielske kamarátstva, ale najmä tie slovenské, ktoré trvajú až doteraz.

Zuzana Malacká a Andrea Kyseľová, 3.E, Natália Kováčová a Lucia Šoltýsová, 3.G

A DAY (OR TWO FRENCH MONTHS) IN THE LIFE

Príde nám to ako včera, čo sme sa všetky tri vrátili k nám domov, na naše krásne Slovensko... a pritom to bolo už na konci marca! Vo Francúzsku, presnejšie v Armentières, mestečku na severe pri belgických hraniciach, sme strávili celé dva mesiace, na ktoré sme sa veľmi tešili. Niektoré z našich očakávaní boli vyvrátené, ale zbohatli sme o nové skúsenosti a otvoril sa nám pohľad na svet vonku.

Nie vždy to bolo ľahké. Samozrejme, že nám chýbala rodina, kamaráti, Slovensko, dokonca aj GBZA! Ale na druhú stranu, spoznali sme nových ľudí, okúsili mentalitu Francúzov (zo severu!, medzi nimi a južnými je veľký rozdiel ☺) a, ako skonštatovala Lenka, za tie dva mesiace sme tam dospeli rýchlejšie než za 17 rokov u nás doma.

Čo sa týka školy, bola asi trikrát taká, ako naše gymnázium, tým pádom mala o toľko viac študentov aj učiteľov, ktorí dokážu dať naozaj veľa, najmä v oblasti vzdelania. Medzi nimi a žiakmi však nebývajú bližšie vzťahy ako u nás, majú vyslovene zakázané sa čo i len zmieniť o osobnom živote. Ale, našťastie, na francúzskych školách pracujú aj takzvaní dohliadači (po francúzsky ‚surveillants‘), ktorí majú na starosti... no, dohliadať na žiakov. Boli veľmi sympatickí, dalo sa s nimi dokonca lepšie porozprávať než s niektorými študentmi.

Otázka, ktorú nám asi väčšina z vás chce položiť: „Vrátili by ste sa? Chceli by ste ešte niekedy vidieť svoju hosťiteľskú rodinu?“ Áno. Síce by sme s nimi strávili menej než dva mesiace, rady by sme sa s nimi ešte niekedy stretli. Naše vzťahy neboli stopercentné, iste nám však dobre padol takmer samostatný pobyt mimo domova

a s novými, neznámymi ľuďmi. Ako povedala Kika: „Nedalo nám to to, čo sme chceli, ale to, čo sme potrebovali.“

Klára Bachratá a Lenka
Rajňáková, 3.F a Kristína
Ondrová, 3.G

SNOW (HEY OH)

Naše týždňové dobrodružstvo sa začalo v sobotu 6.4.2019 o 4:50 na parkovisku pred Tescom. Odtiaľ sme sa presúvali autobusom do Budapešti. Cesta autobusom bola nekonečná a naša nedočkavosť tomu veľmi nenapomáhala. Po 4 a pol hodinách sme sa konečne dostali na letisko v Budapešti, odkiaľ sme o 11:40 odlietali smer Helsinky. Naš dva a pol hodinový let sme si spríjemňovali jedením fínskej čokolády a popíjaním čučoriedkového džúsu.

Po pristáti sme mali dostatok času na to obzrieť si letisko v Helsinkách a zaplakať nad miestnymi cenami. Následne sme smerovali na let do Jyväskylä. Pri kontrole leteniek nám prišlo zvláštne, že sme tam len my a možno ďalších 13 ľudí, no neprikladali sme tomu veľkú vážnosť, nastúpili sme do autobusu a pohľadmi sme hľadali, kde sa nachádza naše lietadlo. Keď autobus zastavil pri mini lietadielku, zaskočení sme na seba pozerali a pochybovali sme o tom, či vôbec vzlietneme, respektíve, či pristaneme. Našťastie, všetko bolo v poriadku, v lietadle sme si opäť pochutili na čučoriedkovom džúse a po 45 minútach sme už aj pristáli.

Prevzatie kufrov prebehlo celkom rýchlo a už sme si to namierili do našich hostiteľských rodín. Cestou „domov“ som teda aspoň ja, očami hltala každý jeden pohľad na túto krajinu. Po príchode domov sme sa najedli a išli sa prejsť po Jyväskylä, pravdou je, že toto mesto si ma získalo hneď v momente, čo sme vykročili do jeho ulíc. Po vcelku dlhej prechádzke sme prišli domov a konečne si vychutnávali oddych po náročnom dni. V nedeľu nám program zaobstarávali rodiny, niektorí išli nakupovať, iní zase na prechádzku v prírode.

Vcelku teplé pondelkové ráno sme išli do školy, kde sme sa zabávali s našimi fínskymi kamošmi, učili sa ich jazyk, no podvečer, keď sa náš program v škole už pomaly končil, sa vonku spustilo neskutočne silné sneženie, ktoré, mimochodom, trvalo ďalšie 3 dni.

Na utorok sme mali naplánovaný výlet do Helsiniek, cesta bola bohužiaľ kvôli počasiu dlhšia, no aj tak sme si to dostatočne užili. Mali sme možnosť vidieť najdôležitejšie budovy v Helsinkách, no taktiež aj uspokojiť naše nákupné maniactvo.

V stredu sme mali ráno zaujímavé a motivujúce prednášky dvoch amerických profesorov a poobede sme navštívili zábavné centrum Hutunki, kde sme mali možnosť si zahrať bowling, minigolf či vyskúšať si lezeckú stenu.

Vo štvrtok sme začali pracovať na našich prezentáciách a podvečer sme sa zúčastnili školského koncertu, ktorý bol, môžem povedať, pre nás všetkých veľmi silným zážitkom.

Piatok sa niesol vo viac pohodovom duchu, odprezentovali sme naše prezentácie o pamiatkach UNESCO na Slovensku a Fínsku a potom sme spoločne pozerali filmy, rozprávali sa alebo opäť išli nakupovať.

Sobotňajšie ráno sa nieslo vo veľmi smutnej nálade, keďže prišiel deň nášho odchodu. Lúčenie sa s našimi kamarátmi prebehlo emotívne a všetkým nám chýbajú ešte aj dnes.

Barbora Palušová, 2.E

SWEET HOME SALAMANCA

V sobotu 18.5.2019 sme sa vybrali na náš študijno-poznávací pobyt do Salamanky, univerzitného mesta, ktoré sa nachádza približne 200 km západne od Madridu. Cestovali sme úplne celý deň a do Salamanky sme dorazili až večer okolo jedenástej. Plní očakávaní sme prišli do našich rodín, ktoré rovnako ako my horeli

nedočkavosťou. Vďaka nim sme mali možnosť na týždeň spoznať pravú španielsku kultúru. V nedeľu sme navštívili Segoviu a Ávilu. V pondelok sme prvýkrát prišli do školy Mester, kde sme si mohli zdokonaľiť naše poznatky z gramatiky a mali možnosť zapojiť sa do konverzácií (občas až príliš hlbokých). Do školy sme chodili na pár hodín od pondelka až do piatku. Počas nasledujúcich piatich dní sme mali možnosť vidieť veľa zaujímavých monumentov, ako napríklad množstvo katedrál, múzeí, galérií, akvadukt či kláštor San Esteban v Salamance a vďaka našim španielskym sprievodcom sme sa dozvedeli mnoho informácií a legiend. Zažili sme na vlastnej koži „ruta de tapas“, ochutnali chocolate con churros, a to hlavné, utužili vzťahy so svojimi spolužiakmi. Nasledujúcu sobotu sme sa cestou domov zastavili v Madride, kde sme si užili trojhodinový rozchod a napriek tomu, že nás tlačil čas, videli sme hlavné námestie, nultý kilometer, múzeum El Prado, niekoľko krásnych parkov a najstaršiu churreriu v Španielsku. Nakoniec sme sa v nedeľu ráno v zdraví a plní zážitkov vrátili domov.

Andrea Kysel'ová, 3.E

ROADTRIPPIN

Tohtoročný týždenný výmenný pobyt vo Francúzsku bol organizovaný vďaka snahe našich belgicko-francúzskych profesorov v spolupráci s francúzskym gymnáziom Charles de Gaulle v meste Chaumont. Vycestovali sme do Francúzska 11. novembra a vrátili sme sa 17. novembra, a naopak, pobyt Francúzov na Slovensku trval od 17. do 22. marca. Zapojili sa žiaci z nášho 3. ročníka z francúzskej sekcie a 2. ročníka žiakov z Francúzska. Nadviazali sme známosti s mnohými úžasnými ľuďmi a navštívili sme veľa úchvatným miest, ako napríklad Chaumont a Verdun, kde prebiehali boje počas prvej svetovej vojny. My sme Francúzom ukázali krásu Slovenska, naše mesto Žilina, historickú Banskú Bystricu a pekné majestátné hory v Terchovej.

Ale naším hlavným cieľom bolo pracovať na informačných plagátoch o prvej svetovej vojne.

Vždy budeme v dobrom spomínať na všetky momenty, ktoré sme s týmito ľuďmi prežili, či už u nás doma, alebo vo Francúzsku.

Nakoniec malý komentár p. Berquina: „Zobrať bageta a zjedz v zákop.“

Nicole Sýkorová a Katarína Tomusová, 3.F

JUST LIKE HEAVEN

„BABY, SME V NEBI!“- tento výkrik vzplanutý z úprimného a čistého zúfalstva z úplného dna takého hlbokého, že ho mohli zažiť len tí praví *peregrinos* sa ozýval v suchom compostelskom vzduchu. Vyschnutý ako naše nezodpovedné hrdlá, lebo posledných 5 km už nikto nemal vodu.

Ale teraz pekne po poriadku. Raz cez veľkú prestávku sme sa dozvedeli o možnosti zúčastniť sa tejto slávnej cesty zvanej Camino de Santiago, cesty o poznaní samého seba, púti plnej silných ľudských zážitkov, tej, ktorá z vás osprchuje plytké hodnoty, každým krokom zoškriabe falošné pozlátko a

každým pohľadom zdvihnutým zo zeme ukáže pravé kamarátstva, pomocné ruky, hrejivé slová, čisté srdcia, krehké duše. Prihlásila som sa na ňu bez rozmyslenia, zo srandy, naivne som si myslela: „dovolenka v Španielsku“. Smiech ma prešiel o 6 ráno na vlakovej stanici v Žiline. Ruksak mi bol príťažký už vtedy a topánky ma tlačili na malíčku. To som už ale Alexisovi radšej nepovedala, lebo na konci školského roka nám jasne prízvukoval, že ak máme nové turistické topánky, treba ich vychodiť tak dva mesiace pred. Áno, už ma vidíte, ako som v nich chodila v lete na plaváreň. Keď sme vystúpili v Porte z lietadla, hneď som sa zaľúbila. Splete úzkych nekonečných ulíc zaliatych červenými zorami ako miestna sangria. Tancujúce deti do trpkého rytmu fada. Domy poobkladané rôznofarebnými kachličkami. Symfónia taká pestrá, že každým ďalším pohľadom vám dych vyrazí len silnejšie, a zároveň uspokojujúca, utišujúca. Pokojná ako hrobové ticho v to osudné ráno, keď sme prvýkrát vstávali o šiestej a za doznievajúceho svitu mesiaca sme sa vyberali na našu cestu. Štrnganie mušlí, teplý vánok, vrzganie podrážok sprevádzali moju myšlienkovú púť. V meste Valenča sme si všetci so zatajeným dychom prvýkrát dali pečiatku do credencialu. Je oficiálny začiatok. „Už niet úniku,“ pomyslela som si.

Prvé kroky boli najnáročnejšie. Dostať sa do vražedného tempa Kobry 11 nebola až taká sranda. Naším revírom nebola diaľnica, ale vysokohorské cestičky, vinice a malé dedinky. Udržať dych a krok za Alexisom, našim kompasom a medikom v jednom, bolo vskutku nemožné. Vo Valenče sme ostali na obed a siestu. Preplnená jedlom a očakávaniami som s nadšením v očiach čakala v prvom rade na odchod. Po

pár minútach som sa z prvej priečky prepadla na úplne poslednú. Nie, nebolo to tak, ako si myslíte. Vládala som. Len som obdivovala tu krásu všade navôkol. Prechádzali sme cez hranice Portugalska a Španielska, boli vysoko na moste. Máme odtiaľ aj „pár“ fotiek. Hneď v prvom mestečku za hranicami sme sa uložili na noc. Volalo sa Tui, obchody v ňom boli v nedeľu zatvorené, a tak sme so škvŕkajúcimi bruškami sedeli na nábřeží, kochali sa západom mäkkého slnka nad vodou a čakali na večeru. Ďalej nasledovalo O Porriño. Mestečko malo krásne malebné námestie. Škoda len, že ho naša Šípková ruženka Lujza nevidela, bolo naozaj čarovné. V ďalšie ráno nám prvýkrát pršalo, ale premiéra môjho pršíplášťa netrvala dlho, hneď ako sme vyšli z mesta, počasie sa vyjasnilo. Cez eukalyptové lesy, ktoré sú typické pre Galíciu, sme sa prehnali svižným tempom. Každý sa tešil na odkrytie tajomstva ďalšieho mesta. Redondela, obmývaná Atlantickým oceánom, historická, hektická, krásna, vo výstavbe. Aj po 17 kilometroch, ktoré sme si do nej odšľapali, sme sa samozrejme museli ísť pozrieť cez obedňajšie voľno ďalších 10 km aj na oceán. (Srdečne pozdravujem moje Jeřábničky, kvôli ktorým ma nohy bolia ešte teraz). Na večeru sme si vychutnali slávne huevos revueltos (praženicu), ako si tak

spomínam, boli naozaj vynikajúce. Nasledovala Pontevedra. O tej vám skoro nič neviem povedať, celý deň som prespala. Na toto mesto je expert Majka, tá ju má perfektne zmapovanú, ju aj jej okolie, vinice aj jej rieky, ulice aj námestia. Cez nikdy nekončiacie vinice sme sa dostali do dedinky Caldas de Reis. Pokračoval Padrón, typický svojím unikátnym receptom na grilovanú papriku, a od neho a

Compostely nás delilo už len 25 kilometrov. Už chýbal len malý kúsok do úplnej skladačky. V mojej mysli sa odohrávalo niečo magické. Snažila som si dychtivo spomenúť na každú detail za posledný týždeň. Na všetky rozhovory počas cesty, na každé ubytovanie a jeho jedinečnú črtu, na každý úsmev a zážitok. Chcela som si pamätať všetko a nič nikdy nezabudnúť. Hrialo ma to pri srdci a upokojovalo, aj keď v mojom vnútri boli ohňostroje smútku, pretože sa to všetko tak rýchlo míňalo. Posledný deň bol najhorší. Dookola krútiaca sa asfaltová guľa. Slnko nás páľilo a každý bol už vyčerpaný a ubolený. Trápenie za trápením, sťažnosť za sťažnosťou, protesty, zastávky, ale keď sme sa dozvedeli, že už sme pred bránami mesta a chýbajú nám 3 kilometre, každý akoby sa práve znovu narodil. Čo najsvižnejšie sme uháňali vo vetre. Moje prvé kroky v meste sprevádzali slzy šťastia, radosti, ale aj smútku. Posledné chvíle sme strávili ležiac na hlavnom námestí na zemi. Obklopovala nás majestátna katedrála, naša cieľová vlajka. Ležali sme, počúvali hudbu ulíc, vychutnávali si tú vysnívanú scenériu. Áno, boli sme v nebi.

Jeřábnyce, kamky, a všetky zúčastnené dušičky z celého srdca ďakujú za možnosť zažiť niečo také jedinečné. Ďakujeme Vám, tým najvytrvavejším peregrinos. Boli ste našou inšpiráciou, nielen v kondičke.

Emma Katrušíková, 3.E

GBZA NA MUNOCH A MEPOCH

HOPE I DON'T FALL IN LOVE WITH YOU

**HUMAN OPPORTUNITIES FOR PEACE IN
EUROPE - LIFELONG LEARNING
DEMOCRACY AND ACTIVE CITIZENSHIP**

I. ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE:

PROJEKTOVÉ OBDOBIE: 1.9.2017 – 30.11.2019

Partnerské školy: Lycée Michel-Rodange (Luxembursko), Wittekind-Gymnasium Lübbecke (Nemecko), Gymnázium bilingválne (Slovenská republika), IES MIGUEL CATALÁN (Španielsko), I Liceum Ogólnokształcące w Toruniu (Poľsko)

Maximálna výška grantu: 14 040 EUR

Plánované aktivity: činnosť školských klubov, Mini-MUN (1.-5.2.2018, LUXEMBURSKO), ŽilinaMUN (18.-24.4.2018), ToMUN 2018 (2.-8.10.2018, POĽSKO), ŽilinaMUN 2019 (dátumy na základe dohody s mestom Žilina), ToMUN 2019 (24.-30.9.2019, POĽSKO), LuxMUN (10.-16.11.2019, LUXEMBURSKO)

Ciele: rozvoj zručností potrebných pre budúcnosť, aktívne začlenenie mladých do spoločnosti, dobrovoľníctvo, zvýšenie povedomia o dôležitých spoločenských problémoch a ľudských právach, rozvoj zručností zapojených pedagógov

II. DRUHÝ ROK HOPE:

- I. **Úvodné stretnutie klubu HOPE** - už skúsení i noví členovia sa zišli, aby sme spolu odštartovali druhý rok projektu. Okrem úvodných informácií sme riešili skupinu delegátov na TOMUN 2019 (Poľsko), plánované charitatívne akcie, základné informácie týkajúce sa ŽilinaMUN 2019 a pripravovali teambuilding.
- II. **Pomoc pri zbierke Hodina deťom** – 4 dvojice sa zapojili do verejnej zbierky.

- III. **HOPE teambuilding II.** – tento rok bol teambuilding netradičný. Klub sa rozdelil do 8 tímov, ktoré postupne prešli „escape roomom“ MINDCRAFT. Úloha si vyžadovala úzku spoluprácu pri riešení jednotlivých úloh, čo je aj zmyslom budovania tímov. Jednotlivé tímy potom analyzovali svoju spoluprácu a hľadali silné a slabé stránky.
- IV. **TOMUN 2019 + projektové stretnutie** – projektovej aktivity v Toruni (Poľsko) sa zúčastnili 5 delegáti, 2 prezidenti výborov a 2 učiteľia. Vo výboroch sme riešili rôzne aktuálne medzinárodné problémy a pri projektových aktivitách sme spolu s partnerskými školami diskutovali o výhodách členstva v EÚ. Na záver študenti spolu vytvorili video.
- V. **Cheesecakes of HOPE II.** – počas vianočných trhov sme prispeli úžasnými dobrotami a pomohli tak vyzbierať ďalšie prostriedky pre tých, čo potrebujú pomoc. Zároveň sme podporili organizáciu celých trhov.

- VI. **Video o EÚ** – podľa plánu projektu členovia klubu vytvorili krátke video o histórii EÚ.
- VII. **GBZAMUN 2019** – v pláne projektu HOPE bola aj cvičná organizácia MUN v škole. Po dôkladných prípravách sme 1.3. rokovali a zároveň trénovali

potencionálnych delegátov v jednom cvičnom výbore. Spolu 12 študentov tak dostalo príležitosť vyskúšať si prácu diplomatov v OSN.

- VIII. **Stretnutie klubu HOPE 19.1. 2018** – hlavné témy boli príprava ŽilinaMUN a príprava delegátov na MiniMUN v Luxembursku.
- IX. **Stretnutie klubu HOPE 22.3. 2018** – vrcholná príprava ŽilinaMUN a všetkých organizačných tímov.
- X. **ŽilinaMUN 2019 a stretnutie HOPE klubov** – 27.3.-2.4. 2018 (články nižšie).
- XI. **WE ARE HOPE** – charitatívna akcia – počas priebehu konferencie ŽilinaMUN sme realizovali v spolupráci s organizáciou MAGNA charitatívnu zbierku (predaj odznakov) pre zdravotnú pomoc utečencom žijúcim v utečeneckých táborech v Libanone. Spolu sme vyzbierali 150 €, ktoré sme poslali spomenutej organizácii.

Mgr. Imrich Milo

STAIRWAY TO ZAMUN

Mladí študenti z rôznych kútov sveta sa opäť stretli v našom meste, aby riešili dôležité politické otázky a užili si pozornosť v štýle rockstars. Už ôsmy rok tak ponúkame študentom možnosť nazrieť do zákulisia svetovej diplomacie a medzinárodných vzťahov.

Žilina Model United Nations alebo skrátene ŽilinaMUN je zabehnutá značka už od roku 2012. Podporu dostáva každoročne od mesta Žilina, Association Franco Slovaque FRASK, United Nations Informations Service Wien a ďalších organizácií. Tento rok nebol výnimkou. Od 28. do 30. marca sa diskutovalo v moderných

priestoroch Nadácie Polis, v Banke Žilina, na Radnici a tiež v kultúrnom centre Žiliny v Novej Synagóge. Okrem angličtiny študenti využili aj svoje znalosti španielčiny a francúzštiny. Na stole boli otázky ukrajinskej krízy, útokov na internete, riešenia problémov menšiny utečencov v Mjanmarsku, ochrany detí v rozvojových krajinách či dôležitosti a rizík užívania antibiotík, svetového odlesňovania či harmonizácie pracovného a osobného života. Okrem tvrdej práce si však študenti mohli užiť aj veľa zábavy a spoznať nových priateľov či náš život zblízka, najmä vďaka hosťovským rodinám. Medzinárodné vzťahy budovali napríklad s delegátmi z Indie, Palestíny, Ruska, Luxemburska - celkovo bolo zúčastnených až 14 krajín. Študenti zo zahraničia si pochvaľovali najmä rôznorodosť tém a skvelú organizáciu. Celá akcia je v réžii študentov GBZA, vrátane projektového tímu Erasmus+ projektu HOPE, ktorý spája mladých ľudí z Luxemburska, Nemecka, Poľska, Španielska a žiakov našej školy.

Supervízor ZAMUNu, Mgr. Imrich Milo, učiteľ GBZA vysvetľuje ciele projektu: „ŽilinaMUN je príležitosť dostať žiakov z tried a dať im príležitosť vyskúšať si život a zodpovednosť „nanečisto“ - pri vyhľadávaní informácií, priamej komunikácii v cudzom jazyku s ľuďmi z rôznych krajín sveta, diplomatickej simulácii, zapájaniu techniky, príprave občerstvenia, písaní článkov či organizácii párty. Je totiž zásadný rozdiel o niečom len počuť a niečo zažiť.“

Jeho slová potvrdzuje aj Samuel Nguyen, študent GBZA: „Ako účastník nielen ZaMUNu, ale mnohých konferencií po celej Európe, som sa naučil veľa vecí. V prvom rade sa

mi zlepšila angličtina, naučil som sa vystupovať na verejnosti a zvládať stres. Taktiež som spoznal obrovské množstvo ľudí a priateľov, naučil sa veľa o ich krajinách, kultúre a ich problémoch. Je totiž vždy lepšie sa porozprávať s konkrétnymi ľuďmi a dozvedieť sa ich názory na veci, ktoré väčšinou vidíme iba v správach alebo si o nich prečítame.“

Počas otváracieho ceremoniálu sa delegátom a ich sprevádzajúcim učiteľom prihovoril aj primátor Peter Fiabáne, ktorého veľmi potešilo, že sa udalosť takéhoto formátu koná práve v meste Žilina. Ďalej prezradil, že si je vedomý prestíže tohto projektu a záujmu oň, ktorý podľa jeho slov stále rastie. Svoj prejav zakončil slovami: „Verím, že si každý z vás niečo zo ZAMUNu odnesie. Ešte dôležitejšie však je, aby ste svoje skúsenosti, ktoré tu nadobudnete, používali nielen na podobných akciách a v škole, ale hlavne v živote. Prajem vám, aby konferencia dopadla úspešne a pomohla vám k vášmu osobnému rastu.“

V rámci voľnočasových aktivít si mohli delegáti užiť prehliadku mesta, návštevu SPA v Rajeckých Tepliciach a párty v priestoroch Synagógy.

Erik Kobyliak, 4.G

MESSAGE PERSONNEL

On a déjà publié beaucoup d'articles sur ZAMUN en général qui ont commencé par exemple comme ça: "*La simulation internationale du travail de l'ONU à Žilina a rassemblé 190 étudiants*" ou "*ŽilinaMun 2019 a ouvert la porte du monde politique aux étudiants ambitieux*" mais avoir beaucoup d'articles qui ont la même forme, c'est un peu ennuyant, n'est-ce pas? C'est pourquoi nous avons voulu trouver une forme nouvelle grâce à laquelle vous pouvez apprendre quelques informations sur la partie française de ZAMUN - sur FRAC et aussi voir un petit peu comment se déroule l'organisation et le processus de cette conférence unique. Nous avons donc fait deux petites interviews avec les participants du FRAC.

Le premier dialogue a été réalisé avec une étudiante belge qui, pendant les débats du FRAC, représentait la Slovaquie.

C'est ton premier FRAC ?

Oui, bien sûr.

Est-ce que tu as déjà eu des expériences avec ce type de simulation ?

Pas du tout, je ne me suis engagée dans ce type de conférences que cette année, on a juste fait quelques simulations avec mes amis à l'école mais je n'ai jamais participé à une conférence simulée ou réelle.

Quel pays représentes-tu ?

Je représente la Slovaquie et je me suis beaucoup renseignée sur ce pays avant de venir donc j'avais déjà un bagage d'informations vraiment important.

Que-est ce que tu peux conseiller à ceux qui n'ont jamais participé à Frac ?

Je leur conseille de se lancer, de ne pas avoir peur parce que c'est vraiment une expérience géniale et de prendre la parole, parce qu'on y trouve des choses intéressantes, on y trouve des gens qui réagissent et ça font avancer le débat. Ces expériences-là, je pense qu'elles sont inoubliables.

Aimes-tu Žilina ?

J'y suis pour première fois, je l'aime bien, Žilina est très belle et tous les Slovaques

sont très accueillants et très gentils donc je me sens bien ici.

La deuxième interview a été réalisée avec le président du Frac - Oliver Gvoždiak.

Est-ce que tu a aimé la cérémonie d'ouverture ?

La cérémonie d'ouverture était très bien gérée, ça n'a pas duré longtemps et en plus, j'aimais beaucoup la prise de parole des invités de plusieurs pays qui était en plusieurs langues différentes.

Comment vois-tu l'organisation de ZAMUN 2019 ?

Malgré le fait qu'il y ait vraiment beaucoup de gens de différentes nationalités, je trouve cette année de ŽilinaMUN très bien préparée et organisée.

D'après toi, comment se déroule la collaboration avec les délégués et les professeurs ?

La plupart des délégués qui composent notre comité sont Slovaques donc avec eux, il n'y a aucun problème. Avec les

délégués étrangers, je n'ai pas encore eu la chance de faire connaissance avec eux, donc dans ce cas, je ne sais pas répondre. En général, je trouve que la collaboration avec les étudiants et avec nos professeurs est très bonne et positive. Ils s'efforcent à faire participer tout le monde et ils ont préparé tout ce dont nous avons besoin.

Est-ce que tu voudrais participer à ZAMUN l'année prochaine aussi ?

Bien sûr que oui, mais je préférerais la participation dans une langue/un comité différent ou un rôle différent que comme président.

Simona Petričková, 3.F et Terézia Mičechová, 3.G

ODE TO MY FAMILY

Durante los días 29 y 30 de marzo, los estudiantes de países como España, Polonia, Chequia y Eslovaquia se reunieron en Žilina con motivo de la quinta edición de ESMUN para debatir sobre un tema que cada vez va teniendo más calado entre la gente: la conciliación familiar y laboral.

En el transcurso del evento, los estudiantes tuvieron la posibilidad de argumentar y defender en español los intereses de aquellos países a los que representaban en un ambiente profesional, pero a la vez distendido y afable. El Simulacro de las Naciones Unidas en Español no trajo únicamente a los participantes trabajo, papeles de posición, resoluciones y debates, sino que gozaron de la oportunidad de conocer gente nueva de diferentes culturas y disfrutar con ellos en la exitosa ZAMUN Party.

Además, contamos con la presencia de Doña Amaya Cal Linares —agregada de educación de España en la República Checa— que fue la encargada de inaugurar un debate lleno de sugerencias, ideas, planes y deseos que se consiguieron plasmar en dos Resoluciones Finales. En la comida final de despedida pudimos apreciar tanto en las caras de los delegados como de los profesores el resultado de tantos meses de esfuerzo y dedicación: compañerismo, ilusión y buen rollo.

Esperamos que el compromiso mostrado por los jóvenes participantes en eventos como este sirva de altavoz a la sociedad para dar a conocer los problemas mundiales actuales que requieren una urgente solución.

Martina Zvarková (estudiante de 4 curso del Gymnázium bilingválne de Žilina, Organizadora General de ILO de ESMUN 2019)

Alexandra Hrušková (estudiante de 4 curso de Gymnázium bilingválne de Žilina, Vicepresidenta de ILO de ESMUN 2019)

TNT

(ToMUN a ToIMUN - zhoda nielen v písmenkách)

Už od začiatku by sme mohli tieto dva muny spojiť do jedného, lebo povedzme si otvorene, všetky muny majú pár spoločných znakov a popritom je, samozrejme, každý z nich jedinečný. Dobrodružstvo v Toruni začalo 3. októbra v nekresťansky skorých ranných hodinách, dobrodružstvo s názvom Toulouse začalo o pár mesiacov neskôr, konkrétne 17. marca o tretej ráno vo vlaku do Bratislavy. Dvanásť hodín strávených v najrozličnejších dopravných prostriedkoch si samozrejme vzalo svoju obeť v podobe spánkového deficitu a trošku neprijemnejšej nálady, ale inak nám všetkým z očí sršala radosť a boli sme plní očakávaní.

Po víťazoslávnom príchode do cieľa – Torune/Toulouse nás čakalo priateľské privítanie a následne stretnutie s našimi hosťovskými rodinami. V Toruni sme sa stretli s neuveriteľne láskavým prístupom, ktorý nám dodával pocit domova počas celého nášho pobytu. V Toulouse sme sa v prvom rade stretli s Pierrom, ale to je na samostatný článok. Stačí vedieť, že naše rodinky boli z časti, ktorá bola vzdialená od miesta konferencie asi 2 hodiny, takže sme sa pekne nacestovali, ale všetko nám vynahradil ich úžasný prístup a láska, s akou sa o nás starali.

Nasledujúci deň sa to celé začalo. Všetkých nás kváril stres spojený s očakávaniami z ľudí, z konferencie, vlastne zo všetkého. Pri vstupe do miestnosti plnej ešte v tom

čase cudzích ľudí sme mali naozaj strach, že zo seba nevydáme ani slovo, no opak bol pravdou. Všetok ten stres z vás opadne, keď na vás prehovorí prvý človečik, ktorý pravdepodobne prežíva to isté, čo vy. Naši chairovia nám hneď na začiatku dodali odvalu a postarali sa o to, aby sme si tie 3 dni, ktoré sme mali stráviť spolu, užili naplno.

Z pohľadu partie z Toulouse musíme oceniť jednoznačne krásu mesta, výborné jedlo na konferencii a skvelú partiu ľudí, ktorí sa tu zišli, ako Slováci, tak aj všetky iné národnosti. Nehovoriac o všetkých tých dobrodružstvách, ktoré sa nám tu prihodili, napríklad demonštrácie žltých viest, zaháňanie kôz, zmiznutie nášho Erwana a podobne. Ak rozprávame za nás, z Torune, je treba vyzdvihnúť konferenciu ako takú, lobbying, počas ktorého sme začali pracovať na našich bezkonkurenčných rezolúciách, a teda základných pilieroch, na ktorých bol postavený priebeh celej committee. Verte mi, že to nebolo vôbec jednoduché, no rôznorodosť názorov a postojov dotvárala celú atmosféru a zabezpečovala plynulý priebeh konferencie, pri ktorom sme sa určite nemali priestor nudiť. Nedá nám nespomenúť nové priateľstvá, popoludnia, ktoré sa postupne menili na rána, a výbornú párty, ktorou je TOMUN už tak trochu známy.

Samozrejme, obe konferencie spája to neuveriteľné čaro všetkých munov, ktoré zabezpečí, že sa už nikdy nechcete vrátiť späť. Čo viac dodať - prežili sme spolu 6 skvelých dní, ktoré nám dali veľa a myslím, že môžeme povedať za všetkých, že by sme neváhali a celé by sme si to opäť zopakovali. Na záver nám už ostáva iba sa poďakovať ochotným vyučujúcim, ktorí si to všetko prežili s nami, škole, ktorá nám

dala túto príležitosť, a všetkým tým skvelým ľuďom v Toruni a v Toulouse, na ktorých nikdy nezabudneme

a vždy budeme na nich s láskou spomínať.

ADVENTURE OF A LIFETIME

Keď som dostal e-mail od rakúskeho organizátora MEP-u, že som naňho na Viedenskom MEP-e zapôsobil a bol by rád, keby som prišiel na gala večeru do Štrasburgu, zastavil sa mi dych. V skratke, nasledoval podobný dialóg. Toto je zjednodušená verzia.

ORG: Samuel, chceme, aby si prišiel na jedlo zadarmo do Štrasburgu.

JA: Preplatíte mi cestu tam?

ORG: ...Áno...

JA: *Rýchlo kupujem lístky na Flixbus smer Bratislava-Štrasburg.*

Všetko sa zdalo ideálne, ale už onedlho som si prešiel tvrdým kurzom školy života. Na 15 hodinovej ceste autobusom do Francúzska som zistil po dvoch hodinách, že autobusová wi-fi má limitované dáta (tie FB videá som si ale fakt užil), takže som

zvyšok pozeral pohľadom do stratená. Na zastávke v Štrasburgu ma o tej pol druhej v noci nikto nečakal, organizátor, ako som sa neskôr dozvedel, zaspal (má 60+, tak som mu to odpustil.) V temnej a daždivej francúzskej noci som sa rozhodol zavolať taxík, ale moja španielčina ma nikdy nepripravila na robotický francúzsky hlas, takže mi odvoz musel zavolať až Matej Drdák (v Štrasburgu súťažne), ktorý už bol na mieste. Taxík prišiel a ja som s úľavou nastúpil. Keď po prvých dvadsiatich metroch

stúpila cena o 10 centov, moje oči prežrádzali citelnú bolesť. Taxikár sa mi dokonca

zasmial a povedal mi, že ma to vyjde draho. Nezdíeľal som s ním vtipnú náladu. Keď som sa dostal do hotela, bol som o 18 eur ľahší. Na hoteli ma už vítal Matej, avšak ani on neniesol dobré správy a povedal mi, že na moje meno nie je žiadna izba. Našťastie mal Maťo ale voľnú posteľ na izbe, po istom Srbovi, čo ochorel, a ja som poďakoval osudu, že mi doprial aspoň to. Potom mi ale prišiel mail, ktorý hovoril o tom, že sa nebudem môcť pozrieť na súťaž v EU parlamente (nebol čas na bezpečnostnú previerku), a mal som v podstate prísť iba na večeru. Katastrofa.

Rozhodol som sa ale bojovať proti konštelácii hviezd a na druhý deň som vyrazil v obleku do sídla európskej demokracie, do Európskeho parlamentu. Potom, ako som s bijúcim srdcom prekízlol za Grékyňami, ktorým kontrolovali nabúchané gorily občianske, presvedčil som ďalšieho SBS-kára, že som si zabudol visačku na hoteli a pri poslednom som použil lešť otočenej kartičky, ktorú som si požičal chvíľu pred tým od iného človeka, som s pocitom sebauspokojenia stál na pôde parlamentu. To bol posledný naozaj dobrodružný moment, ktorý som tam zažil. Ďalej ma už čakalo iba sledovanie súťaže v budove parlamentu, kde sa riešili najaktuálnejšie a páľčivé témy našej Únie, spoznávanie krás historického mesta Štrasburgu s unikátnou francúzskou-nemeckou architektúrou a voľná zábava s ostatnými junákmi a devami zo slovenskej družiny.

Na gala večeri som znova zahviezdil piesňou „Slovak Rhapsody“ a taktiež som rozdal pár rád a know-how pre nováčikov na dráhe MEP-ov. Urazil som zopár Nemcov, keď som nespoznal, že zemiaky v tanieri sú tradičný nemecký zemiakový šalát a ďalej som spoznal veľa nových ľudí na večierku.

Počas mojich posledných pár hodín v meste som sa ešte išiel pozrieť na protest žltých viest, ktorý bol ale oveľa slabší ako ten, čo som zažil o pár dní v Tolouse (dokonca sa stalo, že keď išiel pochod po hlavnej ulici, asi desiati členovia protestu zamierili do McDonaldu). Po zhodnotení, že je čas odísť (Matej už dávno odletel lietadlom do Amsterdamu), som sa poslednýkrát pozrel na krásnu štrasburgskú katedrálu s námestím a nastúpil som do autobusu, v ktorom som mal stráviť ďalších 15 hodín smerom Bratislava. Tentoraz som si už dal na internet pozor.

Samuel Nguyen, 4.E

KING FOR A DAY

Nebuďme pasívni! Neprežívajme štúdium, ale žime ho! Buďme aktívni, zabavme sa, precvičme si jazyk a pritom sa naučme niečo nové. Niečo, čo obohatí naše štúdium o nové poznatky. Nemálo dôvodov, prečo sme sa zúčastnili **Simulácie európskeho parlamentu vo francúzskom jazyku** a môžeme povedať len jedno: „Odporúčame“.

Dňa 9. októbra 2018 sme sa pod vedením francúzsko-belgických lektorov (p. A. Berquin, p. S. Amato) zúčastnili tejto simulácie. Ráno sme sa stretli na vlakovej stanici v Žiline, odkiaľ sme spoločne cestovali do Bratislavy. Spoločnými silami a vďaka viac ako ochotnej spolupráci občanov hlavného mesta sa nám podarilo zorientovať v hustej premávke a jednotlivých zastávkach MHD-čky. Tí, čo náhodne s nami cestovali, asi na to nezabudli tak skoro. Naša cieľová stanica bola budova Fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity, kde sme sa stretli so študentmi francúzskeho jazyka z celého Slovenska. Samotná simulácia začala úvodným ceremoniálom a viacerými príhovormi. Následne sa celá simulácia začala.

Poslanci (študenti) mali za úlohu zvoliť prezidenta. Pomaly sa ale blížil čas obeda, čo bola výborná príležitosť na spoznanie svojich potenciálnych priateľov a nepriateľov. Návrh zákona, ktorý každá politická strana dostala, sme museli v strane spoločne prekonzultovať, upraviť, preformulovať alebo niektoré časti (ktoré nekorešpondovali s našou politikou) úplne vyhodiť, a v neposlednom rade nájsť spojencov, čo náš návrh, samozrejme, podporia. Nebolo to také ľahké, politické strany taktizovali, spájali sa, ľavica sa snažila odrovnať pravicu a naopak... veď to všetci dobre poznáme. Úpravy sa následne predložili na hlavnom zasadnutí, kde boli búrlivo komentované, schvaľované alebo zamietané.

Bol to skvelý deň, z ktorého sme si odniesli celkom veľa dojmov, nové skúsenosti a v neposlednom rade aj našu obľúbenú obohatenú slovnú zásobu. Bola to výborná príležitosť ako komunikovať vo francúzskom jazyku, česať vety, pochopiť a vyskúšať si na vlastnej koži fungovanie Európskeho

parlamentu. Odporúčame všetkým, ktorí sa zaujímajú o medzinárodné dianie, neboja sa vyjadriť svoj názor a majú záujem komunikovať v cudzom jazyku trochu inak a profesionálnejšie.

Nicole Sýkorová, 3.F a Lujza Klocháňová, 4.F

GBZA V TRADIČIÁCH

ŽIJEME LEN RAZ

Dnes, alebo teda 21.12.2018 sa na našej škole už tradične konali Vianočné trhy - charitatívna akcia, ktorá sa rok čo rok teší väčšej pozornosti, vyššiemu počtu návštevníkov a, koniec koncov, aj väčšej štedrosti, bez ktorej by Vianoce neboli Vianocami, ktorých pointou nie je dostať, ale dať.

Ako som už spomínala, trhy sa konali 21. decembra. Avšak podľa môjho skromného názoru tvrdiť, že trhy sa konali iba v tento jeden deň, by bolo pomerne nepresné. Dovolím si povedať, že trhy sa konali celý december. Prečo? Nuž, jednému dňu, ktoré si pracovne nazveme Finále, predchádzalo mnoho príprav. My, 2.E, sme začali s prípravou už na začiatku mesiaca, keď sme školu obliekli do vianočného šatu. O čosi neskôr sme začali s výrobou výrobkov a úplne ku koncu, keď už sme bežali po cieľovej rovinke, sme zabalili darčeky pre deti do Detského domova v Bytči, ktoré neskôr piataci odniesli. A deň pred trhmi sa už iba nastrihal sneh a bolo to. Treba

však spomenúť, že všetky triedy mali rušné prípravy svojich stánkov. Našla sa aj vysoká snežná hora vianočných anjelov, ktorý bez vidiny opätovnej služby darovali už spomínané darčeky ako hračky, oblečenie alebo knižky.

Prejdime však k tomu hlavnému - k samotným trhom. Pre osvieženie vašich pamätí vám trochu priblížim, ako vyzerala atmosféra. Čo sa k vám donieslo pri vstupe hlavným vchodom? Vôňa. Áno, vôňa jedla, ktoré navarili a napiekli tí najšikovnejší kuchári a kuchárky z našej školy. Pozrime sa ďalej. Vonku, v letnej oddychovej zóne, sa usadili „Cukrouši“, aby nám dali možnosť ochutnať mäsové klobásky z ich domáce - školskej kuchyne. A kto to tam sedí s gitarou obkolesený skupinkou spevákov? Pán Benikovský prišiel zahrať grilujúcim šéfkuchárom, aby im nebolo ľúto, že k nim nedolieha hudba zvnútra. A do ich tónov sa z ničoho nič spustí sneženie. Hudba je skutočne čarovná. A obzvlášť tá od pána Benikovského. So snežením však prichádza chlad, tak sa radšej vrátíme dnu.

Na jednej strane šalát, na druhej kakao a neodolateľné ponožky... Čo si vybrať? Správna odpoveď je, z každého trochu a vlastne zo všetkého fúru. Veď žijeme len raz! Hneď vedľa kakaa grilované oštiepky, aby ste mali šalát aj s prílohou. Alebo je prílohou tá zemiaková mňamka? Keďže je časť našej školy španielska, nemohli chýbať španielske churros a pre fajnovejších vegánov aj vegánske maškrty. Ste už presladení? V poriadku, dajme si teda punč odvedľa, z jednej či z druhej strany

alebo ten „z oproti“. Koniec koncov, každý je výnimočný, tak prečo nechutnať? Kúpime pohárik so špeciálnym nápisom a ideme ďalej.

Wafle. Aj s ovocím. A ja som tak chcela do štedrého dňa trochu schudnúť... No čo už, chudnutie necháme na rok. Teraz sa napráskam týmto a zapijem horúcou čokoládou. A keďže mi nie je dosť, schrúmem ešte pečené jablko, čo už v podstate ani necháme, sladkosti z Kráľovstva sladkostí a aj ďalšie koláčiky. Už som na ceste do Slniečka, keď tu zbadám banánové jednohubky od Francúzov. Nedá mi to, a už mi cestujú cez pažerák do žalúdka (za toto si od Alexisa prosím jednotku). Vstupom do Slniečka mám aspoň malú nádej, že moje obžerstvo sa skončilo, ale hovorí sa, do tretice všetko dobré, vchádzam do tretej zóny školy, tak to ešte zaklincujem cheesecakeom.

Tento rok sú kráľmi trhov tašky - predávajú ich až tri triedy. Dobré tak, dopyt po nich je skutočne enormný. *Na Slovensku po španielsky*, čítam a už si vykračujem s čiernou taškou na pleci. Do nej naukladám ozdoby odvedľa. Druhý stánok s taškami. A majú aj vrecká! Beriem, neváham. Hneď vedľa ďalšia taška, že *Antisocial*. Ja si rada urobím zo seba žart a už vyzerám ako pani, čo ide zo skrachovaného obchodu - tašky áno, nákup nie. Stôl vedľa to istý, nakladám si do tašky šperky.

Vedeli ste o tom, že pán riaditeľ Tanító chcel byť kedysi pocestným predavačom ručne vyrobených ozdôb? Ale potom ho zlákala učiteľská kariéra... Dá mi „zľavičku“ za hojný nákup za astronomických 50 centov a už si cupitám ďalej. Kúpim ďalšie ozdoby a už mi tašky praskajú vo švíkoch.

Dnes sa diali zázraky. Aj napísanie listu môže zmeniť niekomu život. A tak Amnesty International založilo svoj stánok. Nepredávali však nič. Chceli, aby sme podpísali list. A tak chytám pero do ruky a podpisujem sa. Ďalšia dobrá vec, ktorú pred Vianocami robíme. Ešte si dám nalakovať darčeky a zabaliť nechty... teda naopak a môžem ísť ku chemikom na čistenie hlavy explóziou.

Celými trhmi nás sprevádzal zbor. Speváci spievali a ľudia objednávali pesničky ako na bežiacom páse. Ani sa nenazdám a už sú znova nastúpení. S prskavkami v ruke. S úsmevom na tvári. S iskrou v oku a na zapalovači. Spievajú Tichú noc v troch jazykoch. A potom to príde.

Sneží! Počkať! Sneží? Ved' som vo vnútri! Ktosi z hora hádže papierový sneh, ktorý sa už čoskoro roznesie po celom slniečku, po celej škole, po celej Žiline, po celom

Považí a po celom Slovensku... Dobre, to som prehnala, ale majúť všetok ten papier za tričkom, vo vlasoch a aj v mojej mikulášskej čiapke mám pocit, že to tak bude už navždy.

Začína sa guľovačka, v ktorej niet zľutovania. Snehovým papierom alebo papierovým snehom sa ohadzujú študenti, neskôr učitelia a nakoniec táto vojna vyústi do večného boja medzi učiteľmi a študentmi. A hoci sú naši pedagógovia starší a zažili už viac takýchto papierových prestreliek, dnes mladosť poráža skúsenosti, pretože

v počte je sila. Iba hlava školy sa nenápadne pridá na stranu žiakov, na stranu víťazov.

Stojím v slniečku. Okolo mňa bielo. V ruke držím metlu. Na balkóne sa vytešuje naša Fufu (alebo pre širšiu verejnosť pani Furmanová), že sme vyzbierali 2020 eur a 20 korún českých. Samé dvadsiatky ako prichádzajúce výročie školy... Môj zrak však padne na ten bordel.

Stálo to teda za to? Stálo za to dobrovoľne obrátiť školu hore nohami a potom to, taktiež dobrovoľne, upratať? Určite áno. Ak to má niekomu pomôcť, stálo by za to upratať nielen Slniečko a papierový sneh, ale aj moju izbu. Ale to je už utopické sci-fi, ktoré si teraz nemôžem dovoliť. Musím totiž bežať, papierový sneh sa len tak sám neroztopí. Tak teda ešte raz ďakujeme za podporu a tešíme sa na vás aj o rok.

Patrícia Mazaňová, 2.E

SET FIRE TO THE RAIN

Úprimne? Veda ako taká mi vždy prišla zložitá. Astrofyzika ani geoinformatika mi nikdy veľa nehovorili a pre dievča, ktoré má občas problém aj s nahadzovaním ističov, je celá

veda akási príliš komplikovaná. Asi budem hovoriť za viacerých, keď napíšem, že jednou z mála svetlých chvíľok vo vede na našom gymnáziu je Prírodovedný deň, počas ktorého si žiaci sami vyberú to, čo ich zaujíma.

Počas PríDňa sa to v škole od rána hemžilo ľuďmi, ktorí prišli prednášať. Pomocou interaktívnych prednášok, pokusov, hier a workshopov sme mali jedinečnú možnosť zistiť, ako fungujú vedy v praxi a ako na nás vplývajú v bežnom živote. Okrem nových informácií sme tiež dostali odpovede na rôzne otázky: Na akom princípe funguje bomba a ako sa dá zneškodniť? Prečo meteosenzitivní ľudia cítia bolesti pri zmene počasia? Prečo a najmä aké chemické látky sú v potravinách, ktoré každý z nás denne kupuje a jedáva? Aké pokroky robí medicína a ako s nimi súvisia moderné technológie? Čo sa deje v CERN-e a prečo je pre vedu a výskum taký dôležitý? U študentov bodovala aj chemická escape room a hry s dymom, ohňom, farbivami a chemikáliami, inak povedané Chemický cirkus. Nečudujeme sa, nestáva sa totiž na dennom poriadku, že v laboratóriu uvidíte človeka, ktorému horia holé ruky a on sa pri tom usmieva. Okrem iného naša škola nezostala nič dlžná svojim tradíciám a počas tohto eventu sme mohli podporiť aj charitatívne *Gravitačne priťažlivé raňajky*.

V poradí šiesty Prírodovedný deň študentov nielen zaujal a niečo naučil, ale tiež vyšiel v ústrety tým, ktorí na vedu možno nemajú toľko buniek, a zároveň motivoval tých, ktorí sa jej chcú venovať aj v ďalších štúdiách.

Terézia Mičechová, 3.G

WE WILL, WE WILL ROCK YOU

a.k.a. DofE na GBZA

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu v šk. roku 2018/2019

Tento rok sa do programu zapojilo rekordných 33 účastníkov, ktorí pracovali na cieľoch v oblastiach ako Talent, Šport, Dobrovoľníctvo a v piatich tímoch sa v máji a júni vybrali na cvičné a kvalifikačné expedície. Okrem nových účastníkov sa rozšírili aj rady vedúcich programu a školiteľov expedícií.

Novými vedúcimi programu DofE na našej škole sú: Mgr. Dana Markušová, Mgr. Ivana Matuščinová, Mgr. Zuzana Sališová. Novými školiteľmi a hodnotiteľmi expedícií sú: Mgr. Jana Gambošová, Mgr. Radoslav Zima.

Národná kancelária DofE v Bratislave tento rok začína s pilotným programom nazvaným Ambasádori DofE. Oslovila mladých absolventov programu z celého Slovenska, ktorí sa budú počas budúceho školského roka vzdelávať v oblastiach ako organizovanie akcií, PR, komunikácia či časový manažment. Budú viesť diskusie s rôznymi odborníkmi, zúčastnia sa workshopov a spoločne budú pomáhať Národnej kancelárii a svojim školám budovať komunitu absolventov DofE na Slovensku. Sme hrdí, že aj z našej školy sa do tejto aktivity zapojili dve žiačky - Terézia Mičechová a Emma Čačková. Dievčatám prajeme, aby si aktivity užili a tešime sa na spoluprácu s nimi pri organizovaní programu DofE na našej škole.

Úspešní účastníci bronzovej úrovne pre školský rok 2018/2019:

Adriana Valientová, 1.G	Martina Martyneková, 3.F
Miroslava Holienková, 2.F	Terézia Mičechová, 3.G
Klára Knapcová, 2.F	Kristína Viatrová, 3.G
Simona Szabóová, 2.F	Martina Omachelová, 4.E
Alexandra Šušoliaková, 2.F	Silvia Beniková, 4.G
Alžbeta Kolenčíková, 2.G	Viktória Brišková, 4.G
Emma Čačková, 2.G	Alexandra Hrušková, 4.G
Barbora Galová, 2.G	Izabela Jagnešáková, 4.G
Dorota Kresaňová, 2.G	Bibiána Malíková, 4.G
Dominika Zvariková, 2.G	Branislav Vrábel, 4.G
Júlia Beláková, 3.F	Martina Zvarková, 4.G
Soňa Brodňanová, 3.F	Alexandra Tarabíková, 5.E

A tu sú dojmy niektorých účastníkov programu DofE z tohto školského roka:

Miroslava Holienková, 2.F:

Do DofE som sa zapojila, aby som sa zbavila strachu. Či už to bol strach z komunikácie s neznámymi ľuďmi, alebo spanie v prírode. Dnes už môžem povedať, že sa mi to podarilo. Vďaka DofE som sa naučila nielen, ako byť viac zodpovedná a dodržiavať veci, na ktorých sa dohodnem, ale aj ako pracovať a komunikovať s deťmi. Bola to úžasná skúsenosť a odporučila by som to aj ostatným, ktorí chcú skúsiť niečo nové.

Klára Knapcová, 2.F:

DofE mi dalo do života nové skúsenosti. Počas vykonávania cieľov som spoznala nových, zaujímavých ľudí a bola som nútená prekonať svoju lenivosť, či už pri plnení cieľov, alebo pri expedícii, ktorá je pre mňa jeden neuveriteľný a nezabudnuteľný zážitok a som pyšná, že som to zvládla a prekonal som svoje hranice.

Myslím si, že DofE je taká menšia škola do života a určite by som účasť všetkým odporučila, pretože pri plnení svojich cieľov vyjdete zo svojej komfortnej zóny, naučíte sa rešpektovať ľudí okolo seba a naučíte sa riešiť problémy s chladnou hlavou. DofE mi po jednom roku dalo skúsenosti do života a naučilo ma tolerancii a vytrvalosti, ktorá mi chýbala. DofE odporúčam všetkým, hlavne tým, ktorí sa chcú prekonávať každý deň.

Alexandra Šušoliaková, 2.F:

DofE mi dalo veľmi veľa v prekonávaní samej seba, či už po telesnej alebo duševnej stránke. Naučila som sa veľa nových vecí a zasa som sa posunula o krôčik dopredu na ceste za mojím lepším ja. Určite by som program odporučila už len kvôli expedíciám, kde si človek prehĺbi nielen vzťahy medzi ročníkmi, ale aj medzi spolužiakmi a navyše je to super.

Emma Čačková, 2.G:

Zo začiatku som dosť váhala, či do toho ísť, alebo nie. Mám už aj tak dosť mimoškolských aktivít, k tomu ešte GBZA (myslím, že sa rozumieme ☺). Ale teraz určite neľutujem. DofE mi dalo veľa.

Vďaka nemu som získala nové kontakty a spoznala nových ľudí. Či už žiakov našej školy, niektorých profesorov, nielen z „profesorskej“ stránky, ale aj nové kontakty mimo našej školy. Ľudia, s ktorými som mala do činenia pri plnení mojich

cieľov. Niektorí ochotnejší, niektorí menej, ale aj tak to bolo, a ešte vlastne aj stále je, na nezaplatenie.

Utúžili sme vzťahy s naším tímom a naučili sme sa spolupracovať. Či sme chceli, či nie, nemali sme na výber a v „životunebezpečných“ situáciách je aj váš údajný nepriateľ váš parťák. Okrem „životunebezpečných“ situácií sme zažili aj veľmi vtipné a poučné situácie, ako napríklad: „Vždy si na expedíciu, na ktorej nemôžete používať mobily, zoberte Čierne historky.“ Alebo: „Spev niektorých vtákov

pripomína volanie o potrebu ísť na WC.“ „Nebež dole Poludňovým Grúňom na pomoc svojej kamarátke (ktorá spadla v blate), lebo ju o chvíľu budeš potrebovať aj ty.“ A najpraktickejšia na záver: „Odchody autobusov si over radšej dvakrát a ešte tretikrát chvíľu pred odchodom, lebo keď zistíš, že ti ide ešte jeden autobus o pol hodinu skôr ako ten, ktorým si mal v pláne ísť, o 3 minúty a ty si ešte neviem kde, nie je veľká šanca, že ho stihneš.“

Ako by to bolo, keby som v neposlednom rade nespomenula individuálny rozvoj. Práca na cieľoch v troch rôznych oblastiach, z ktorých minimálne jednej ste sa určite nevenovali (ak áno, tak klobúk dole). Prekonávanie vlastných hraníc a samých seba. Dalo mi to veľmi veľa. Od malých vecí, úžasný pocit po skončení úspešného doučovania, až po prekonanie trémy vystupovať na javisku. A to nie je všetko.

Vrelo odporúčam každému, kto si aspoň trošičku trúfa prekonávať samého seba a objavovať veci, o ktorých ste ani nevedeli, že dokážete.

Kristína Viatrová, 3.G:

DofE ma naučilo hlavne vytrvalosti, na všetko treba čas. Takisto spolupráci v tíme a osobnostne ma to posunulo ďalej.

DofE odporúčam hlavne preto, že spoznáš nových ľudí, dokončíš niečo, čo stále odkladáš, ale zároveň pomôžeš aj ostatným, ktorí tvoju pomoc potrebujú. A ako bonus je, že to vyzerá fajn na prihláške na VŠ.

Tereza Mičechová, 3.G:

Prihlásiť sa do programu DofE ma inšpirovala Bronzová ceremónia DofE v Gbeľanoch, na ktorej som robila dobrovoľníčku. Po pár dňoch som s miernymi obavami z toho, či to naozaj budem stíhať a zvládať, vypísala prihlášku, a tak sa to celé začalo. Asi najväčšou výzvou pre mňa bola oblasť talent, v rámci ktorej som o Medzinárodnej cene vojvodu

z Edinburgu písala SOČ. Zahŕňalo to detailné naštudovanie si všetkého, čo program obnáša, takže som sa z rôznych zdrojov naučila o DofE veľa informácií napríklad z histórie, a tiež aj niečo o tej stránke, ktorú Dofáci bežne nevidia, respektíve ju nemajú možnosť vidieť, kým sa o tento program nezačnú zaujímať naozaj podrobne. Okrem toho som sa zdokonalila v písaní odborných textov a oprášila funkcie vo worde, na ktorých existenciu som už dávno zabudla. A tak celkovo som bola „prinútená“ napísať a obhájiť SOČ, za čo som teraz nesmierne vďačná, pretože bez tohto programu by som sa k tomu nikdy neodhodlala.

Čo sa týka expedícií, cvičná nevyšla presne podľa mojich predstáv - zdravotné dôvody mi nedovolili ísť naplno a užiť si expedíciu, takže som bola skôr demotivovaná, obzvlášť, keď som si doma v nohe našla kliešťa a hlavou mi prebehli všetky možné choroby a infekcie, ktoré kliešťa prenášajú, vtedy som mala „na celé DofE“ ťažké srdce („keby som tam nešla, nestalo by sa to“). Kvalifikačná však bola absolútne úžasná, fantastická a nezabudnuteľná, plná krásnych výhľadov a zážitkov. Počasie sme mali krásne, kliešťa si tentokrát vybrali inú obeť a ruky kompletne zhorené od slnka neriešim, to predsa patrí k tomu. A čo je viac ako v nedeľu ráno o pol deviatej sedieť v Malej Fatre na Kriváni a kochať sa slnečným výhľadom na hory?

Čo mi teda DofE okrem výhľadov, SOČ-ky a odhodlania dalo? Naučila som sa lepšie plánovať svoj čas, čiastočne prekonať strach z hmyzu, ktorého je v našich horách

teda požeňnane veľa, naučila som sa na veciach pracovať priebežne, čo je jedna z podmienok programu, a okrem toho všetkého som zistila, že keď niečo naozaj chceme, čas si na to nájdeme, aj keď niekedy to nie je jednoduché. DofE som z hľadiska času zvládala perfektne a plnenie svojich cieľov som brala ako oddychovú aktivitu s pridanou hodnotou. Takže ak váhate nad tým, či do toho ísť tiež, rozhodne podte! Ja som si bronzovú úroveň naozaj užívala a verím tomu, že to budete mať rovnako.

Simona Szabóová, 2.F:

DofE mi dalo možnosť prekonať samu seba, zlepšiť si komunikáciu a prácu v tíme. Tento program by som určite odporučila, ak chcete skúsiť niečo nové, len si nie ste istí, či by vás to reálne aj bavilo, tak je to super príležitosť. Len sa treba dobre zamyslieť nad správnym výberom cieľov (nebude to príliš jednoduché, dokážem to splniť a pod.).

Viktória Brišková, 4.G:

DofE mi dalo skúsenosti v práci o samote, ale aj v skupine. Získala som nové poznatky, zručnosti a videla som nové miesta. Naučilo ma, že aj keď si na prvý pohľad myslím, že nemám čas, nie je to tak. Ten čas tam je skoro vždy, len si ho treba nájsť.

DofE by som odporučila, pretože človek sa môže naučiť nové veci, na ktoré si predtým nevedel nájsť čas. Spozná nových ľudí a naučí sa pracovať sám, ale aj v skupine. A neviem ako ostatné tímy, ale my sme sa na expedíciách poriadne zabavili.

spracovala Mgr. Lucia Hruzová

ČEREŠNE

Sadenie čerešne – krátko pred 1. májom

5.F a Mgr. Juraj Ferko

GBZA NA DIVADELNÝCH DOSKÁCH

STRAY CAT STRUT

Každá zaujímavá študentská cesta začína obyčajne na jednom jedinom mieste, nech už cestujete kamkoľvek: na stanici. A tak sme sa aj my zavčas ráno, 14. februára 2019 stretli na žilinskej železničnej stanici, aby sme odštartovali dva dni plné divadelných inscenácií v španielčine, na ktoré sme sa pripravovali od začiatku roka. Kalendárneho, samozrejme.

Po niekoľkých hodinách cesty (asi dvoch či troch), počas ktorých sme skoro nechali Pabla a ďalších dvoch ľudí na stanici v Lužiankach, sme sa konečne dostavili do nášho cieľa - do Nitry. Na začiatok sme si trochu zašportovali turistikou po rovnjej ceste k divadlu a prvý

deň, ktorý sme strávili ako pozorovatelia, sa mohol začať. Po prvých štyroch predstaveniach festivalu sme sa pobrali do penziónu. Tam sme si dali ešte jednu z posledných skúšok textu (mimochodom, dobrovoľne), zašli si nakúpiť zásoby jedla do zatvoreného Lidla a docvičili tanec našich dvoch protagonistov.

Na druhý deň ráno, 15. februára, sme sa naraňjkovali a mohli sme ísť spať do divadla pripraviť sa na naše veľké vystúpenie. Najskôr sme sa obliekli a neskôr nalíčili ako mačky. Ešte jedna skúška, pri ktorej sme urobili čo najväčší bordel a bolo to tu!

Javisko ovládli mačky! Najskôr všetko vyzeralo nevinne, romanticky, naivne. Avšak veľmi rýchlo sa rozpútal obrovský boj o lásku krásnej Zapaquildy (Aďa

Moravčíková), plnú lží zákerného majetníckeho Marramaquiza (Marek Zachar) a jeho spoločníčky Maulery (Alexandra Hrušková), ktorá sa pre žiarlivosť usilovala o zničenie vzťahu medzi Zapaquildou a Micifuzom (Samuel Nguyen). Celým príbehom sprevádzali divákov tri mačky rozprávačky, Miturra (Patrícia Mazaňová), Casilda (Lucia Mazániková) a Micilda (Viktória Witkovská). Celý príbeh smeroval k finálnej bitke medzi dobrom a zlom. A ako to všetko skončilo? Spýtajte sa starého veštca Garfiñanta (Filip Štrba), ktorý ako jediný dokáže predpovedať osud hlavných hrdinov.

Keď svoje divadlá zahráli aj zvyšné dva súbory, prešli sme k hlasovaniu a vyhláseniu výsledkov. Najskôr Žilina zinkasovala cenu pre Pabla za najlepšie osvetlenie, pre Alexisa za najlepšiu hudbu, vďaka našej schopnosti robiť neporiadok za najlepší výzor javiska a nakoniec ešte Samuela Nguyena ohodnotili za stvárnenie jeho postavy cenou pre najlepšieho mužského herca. A na záver prišlo to, na čo sme všetci celé dva dni čakali, vyhlásenie prvého miesta. A kto ho získal? Pouličné mačky zo Žiliny sa stali šampiónmi festivalu.

Bol to jeden z najlepších zážitkov, ktoré nemožno úplne prerozprávať. Treba ich prežiť. Čo na záver dodať? Asi iba naše slávne divadelné: ¡Mucha mierda!

Patrícia Mazaňová, 2.E

V NAŠEJ OBCI VŠETCI PIJÚ IBA ĎURO NIE

Dramatický krúžok v slovenskom jazyku odohral vo štvrtok 30. mája 2019 posledné predstavenie hry *Opití*. Od januára videlo študentské naštudovanie drámy I. Vyrpajeva takmer 300 divákov z radov žiakov školy, rodičov, učiteľov, hercov z iných škôl a divadiel, ale aj odbornej poroty.

Najväčším úspechom v tomto roku bolo 3. miesto na okresnej prehliadke Festivalu divadla mladých (FEDIM) a cena za najlepší herecký výkon pre Adrianu Moravčíkovú. Oproti minuloročnému bronzovému pásmu sme však tento rok postúpili na krajské kolo do Martina, odkiaľ sme ďalej nepostúpili. Napriek tomu desiatka hercov si zaslúži za prácu v tomto školskom roku uznanie. Menovite ide o žiakov: Klára Sádecká (2.F), Samuel Horváth (3.G), Alexandra Hrušková (4.G), Martina Remišová (4.G), Juliana Daňová (4.G), Adriana Moravčíková (4.G), Samuel Nguyen (4.E), Tereza Pašková (4.F), Samir Harbaz (5.F) a Filip Štrba (5.E). S osvetľovaním nám počas predstavení pomáhal Filip Jančí (5.G) a s dramaturgiou Tereza Tabačková (4.G).

Všetkým našim divákovi a priaznivcom ďakujeme v tomto školskom roku za priazeň a podporu a tešíme sa na novú divadelnú sezónu.

Mgr. Martin Benikovský

TEŞEKKÜR ETMEK ISTANBUL

17.05.2019, 5:00 ráno, letisko Košice

Banda nádejných hercov pod vedením talianskej Capo di tutti capi Silviou Amato (čítaj s talianskym prízvukom) a belgickým motivátorom a turistickým sprievodcom Florianom Coheurom (tu nemusíš dávať prízvuk) sa vybrali na strastiplnú cestu do Istanbulu s hlavným zámerom reprezentovať našu školu. Cieľ bol jasný – ukázať tureckému obecnstvu pravú kanadskú komédiu s čisto slovenským obsadením (Ahoj, Samir a Daniel! 😊) – Un pas de géant pour l’humanité. Po francúzsky, samozrejme!! Problémy nastali hneď na začiatku, ako sa na pravých Slovákov patrí. Od straty pasu cez zadržanie Samovho ruksaku až po zvyknutie si na turecké záchody nás v podstate už nič neprekvapilo. Až na jednu vec - národný turecký tanec Damat Halayi, ktorý sme si zamilovali od prvého zdvihnutia nohy!

18.05.2019, 9:00 ráno, Lycée Notre-Dame de Sion, deň D!

Prišiel čas, keď sme konečne mohli odprezentovať našu hru, na ktorej sme pracovali od januára. Stres sme hodili za hlavu a jediné, čo sme chceli, bolo predviesť sa najlepšie, ako vieme. I keď to nebola súťaž, našim víťazstvom bol obrovský potlesk obecnstva.

19.05.2019, Lycée Notre-Dame de Sion

Užívali sme si posledné chvíle na škole a hrali ešte raz na doskách divadla s našimi tureckými spoluhercami práce z našich ateliérov. Pre niektorých možno trochu nepríjemné, pre iných obohacujúce, ale koniec koncov sme si to všetci užili. A to je najdôležitejšie.

20.05.2019, Istanbul - Košice

Posledný deň v Turecku, bohužiaľ. Pobalili sme si kufre, posledné ahoj s našimi hosťovskými rodinami a rýchlo na letisko, aby sme nezmeškali lietadlo ako na začiatku...

Festival, ktorý je založený na priateľstvách, hudbe a spolupráci, dáva veľkú chuť vrátiť sa aj ďalší rok.

Dominika Zvariková a Erik Scherer, 2.G

GBZA NA SÚŤAŽIACH

DRESY

III. komunistický zjazd v Chebe (21.-23.11.2018)

Pre niekoho premiéra, pre niekoho repríza a pre niekoho derniéra. Konzervatívno-liberálny ideologický výbor s umierneným krídlom a sociálnym rozmerom - predseda výboru sa tak tešil, že lístky boli kúpené 2 mesiace dopredu a jedlo sme mali objednané ako 1. škola v regióne. Už na stanici sme boli o triedu lepší ako Gvarza. 1. bod predsedovej päťročnice sa začal naplňovať. Všetko nasvedčovalo tomu, že Gvarze natrhne miesto, kde nohy strácajú svoje poctivé meno. Rovnako výmena tajných informácií z tried i zborovne bola naplnená - dokonca na 120%. Ako správni reprezentanti proletariátu sme sa posilnili 30 Kč croissantami z RegioJetu #ľúbimelubyovú #gbzaživotnýšťl. Cesta z Prahy nám trvala 2 hodiny.

Cesta do Chebu ďalšie dve. Svoju nadradenosť sme spečatili ostentatívnou neúčastou na prednáške o Chebe a o pol hodinu skorším príchodom na večeru. Zvyšky po nemeckých kapitalistoch nám však nestačili, tak sme si objednali večeru ďalšiu. Aj keď tentokrát Der Macho nebol, potrebnú dávku mačizmu sme si dopriali pri rebierkach. Po raňajkách šampiónov nás českí politicky uvedomelí voliči odprevadili na miesto konania. Súťaž bola okey, chválabohu sme na naše výsledky mohli byť pyšní viac ako na našich štátnych reprezentantov (lebo tvrdiť, že Česi v pohraničí sú takí úspešní - a presní - iba preto, lebo majú nemecké gény, neberúc do úvahy stigmy minulosti spôsobené násilným vystaňovaním, nerobí najlepšiu reklamu).

Aj keď sa Víťazný November nekonal, delegácia sa po roku prinajmenšom priblížila k očakávanému naplneniu plánu umiestnením sa v prvej tretine (a súčasne lepšie ako pred rokom) a hlavne presvedčivým a rozhodným porazením reakčných buržoázne-nacionalistických živlov z Gvarzy. S pocitom zadosťučinenia zo záchrany cti nášho socialistického zriadenia boli delegáti odmenení lokálnymi kulinárskymi pochutinami. Ku koncu zájazdu bolo všetkým členom výboru jasné, že po príchode domov dôjde k masívnym čistkám. Raz nás (školský) systém zomlieť musel. Aj

napriek tomu však bývalí členovia výboru dúfajú, že predseda nájde nových nadšených stúpcov a v budúcnosti naplní plán na 220%.

Smrť kapitalizmu a česť práci!

Emma Paulínyová, 5.F, Samuel Horváth, 3.G a Matej Drdák, 5.G

VLAK

Asi takto by sa dala vystihnúť naša výprava do Brna, ale poďme pekne na začiatok nášho príbehu. V skratke - za všetkým hľadajte Ferka. Ten vás okrem dejepisu a praktických rád do vzťahov a života ako bonus naučí cestovať slovenskými vlakmi za každých podmienok a všade. V našom prípade to bolo cestovanie na súťaž Rozhoduj o Európe v Brne. V FG-čkárskej zostave Alexandra Janasová, Simona Petričková, Tomáš Borák a Terézia Mičečová sa GBZA vybrala do sveta. Išli sme na necelé 4 dni, takže kufre sme mali nabalené ako na 2 týždne a nikto z nás v podstate nevedel, čo od toho očakávať. Keďže sme išli bez pedagogického dozoru, boli sme sami za seba zodpovední viac ako inokedy. Čiže aj za to meškanie, s ktorým sme sa dostavili na registráciu a otvorenie konferencie, ale ak vlakom a šialenej doprave v Brne nerozkážeš, stane sa. Vďaka určitým sympatiám zo strany organizátorky nám však bol časový sklz odpustený a všetko prebiehalo v pohode. A vďaka sympatiám zo strany ďalšieho organizátora sme sa hneď v prvý večer dostali na vianočné trhy do centra Brna a on nám ešte urobil aj sprievodcu mestom. Dali sme nejaké tie nealko punčičky a po ceste na hotel sme sa skoro stratili aj v električke - električka a.k.a. šalina - (to bol asi tréning na posledný deň a chaotický odchod domov). Rokovania prebiehali v pohode, síce boli pomerne dlhé, ale našťastie sme pomedzi ne mali možnosť zapojiť sa do štrukturovaných dialógov a ďalších aktivít, pomocou ktorých sme bližšie spoznávali zákulisie Európskej únie. Podľa súdruha Boráka „počas jednaní prekvital maďarský nacionalizmus, ale bol rázne potlačený.“ O tom, že rokovania boli občas dlhé, náročné a únavné svedčí aj to, že niekedy sme naozaj nestíhali spozorovať, ako došlo k zmene témy a mali sme vo veciach trošku chaos, ale samozrejme sme sa zapájali do všetkého, do čoho sme mohli a môžeme byť na seba hrdí.

Dni ubehli rýchlo, večery sme trávili prechádzkami historickými ulicami Brna a potom zrazu nasledovala naozaj dlhá cesta domov. Doslova a do písmena. Ide o to, že tety za priehradkou na Hlavnej stanici v Brne niekedy nerozmyšľajú nad tým, aké lístky vám dávajú, hlavne vtedy, keď nám predali lístky na vlak, ktorý síce odchádzal 15:25 z Brna, ale z úplne inej brnenskej stanice, na akej sme sa momentálne nachádzali my. Áno, presne takí zmätení ako vy teraz čítate tento text, sme boli my tam. Nejakým zázrakom nás sprievodca pustil do prvého vlaku, ktorý nás odviezol na stanicu Brno-Židenice. Až tam sa začalo ozajstné dobrozdústvo. Až tam sme si totiž uvedomili, čo sa ***** deje.

S úsmevom a jednou šialenou Češkou v päťách sme kráčali dole schodmi tejto vlakovkej stanice zvedaví, kedy nám ide vlak smerujúci do Bratislavy. Ja s Tomášom stojíme pod tabuľou s príchodmi a odchodmi vlakov. Stojíme a čítame. Asi minútu. Potom zahlásim: „Tomáš? Vidíš tam niečo, čo by išlo aspoň okolo Bratislavy? Lebo ja veľmi nie...“ .... Ticho.... „No, ja tiež nie.“ .... Ticho.... Veľa ticha... A potom nasledoval deceptalk s ďalšou pani za okienkom. Bolo veľmi tragikomické vidieť pred sebou pani, ktorá sa mi snažila jemne vysvetliť, že pravdepodobne sme banda zadubencov, ktorí nevedia geografiu a že v Brne na Hlavnej stanici asi tiež pracujú mimozemšťania, keď nám dali takéto lístky, ale ešte komickejšie bolo, keď som sa otočila a za zavretými dverami som za sklennou výplňou videla Sašu, Simu a Tomáša, ako sa všetci traja tlačia pri dverách, cez sklo pozerajú mojím smerom a čakajú na záchranu. Ou, a nesmiem zabudnúť na tú šialenú Češku - predou mnou mi pani z okienka hovorí, na koľko vlakov budeme musieť ísť, kde budeme koľko čakať, pretože najbližší vlak do Bratislavy by išiel až o pol piatej ráno a vysvetľuje mi teda všetky dôležité miesta a časy, ktoré by bolo fajn si zapamätať, a Češka z vlaku stojaca po mojej pravici mi rozprávala príbeh o tom, ako ju jej otec brával na lyžovačky a ako ho teraz nenávidí. Popriala som pekný deň aj pred seba aj vedľa seba a so spŕškou vulgarizmov sme zúfalo spoločnými silami dali hlavy dokopy a ja som vyťukávala do mobilu Ferkovo číslo s vysvetlením, že do Žiliny prideme až okolo polnoci (ale že našťastie ešte v ten deň) a že veci sa nevyvíjajú tak, ako by sa mali. Zobral to športovejšie ako my štyria dokopy.

Po ceste domov sme vo vlaku stretli jednu veľmi milú, alternatívnu svetobežnú hippie rodinu s dretmi a deťmi, ktorá nám ukázala, kde sa v Bohumíne dá najesť, absolvovala s nami večeru v pizzerke, po ktorej sme sadli do meškajúceho vlaku smer Slovensko a nakoniec sa nám konečne po 7 hodinách podarilo dostať z Brna do Žiliny. Unavení, našťastie, ale zároveň veľmi šťastní - presne takí sme boli. A o rok máme v pláne dostať sa do Brna znova.

P.S.: Zdravá životospráva dodržaná, zárezy na puške žiadne (Sima dodáva slovíčko bohužiaľ).
Keep calm and use bicycle....

GIMME ALL YOUR LOVIN'

Každoročne, koncom novembra alebo začiatkom decembra, sa naši žiaci zapájajú do tímovej súťaže Matematický B-deň. Absolvovali sme už jeho sedem ročníkov, pričom v Európe sa súťaží od roku 1999. Súťaž vznikla na podnet holandskej vlády a vedcov z Freudenthalovho ústavu pre vyučovanie matematiky a prírodovedných predmetov pri Univerzite v Utrechte, ktorí každoročne aj tvoria jej originálne zadania. Na Slovensku súťaž organizuje Katedra matematiky Fakulty prírodných vied Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. Cieľom projektu je podporovať, rozvíjať a hodnotiť nielen obsahové, ale aj procedurálne a interpersonálne vedomosti a zručnosti študentov stredných škôl. Súťaží sa v priebehu jedného vopred stanoveného dňa sedem hodín čistého času, pričom žiaci pracujú v tímoch zložených z troch až štyroch členov. Ráno súťažného dňa dostanú od vyučujúcich komplexné zadanie, ktoré obsahuje originálny problém a rad čiastkových úloh, ktorých vyriešenie má smerovať k vytvoreniu návrhu riešenia hlavného problému. Hodnotí sa originalita riešenia, správnosť použitých matematických poznatkov, logický úsudok a postupy, komplexnosť vyriešenia problému a samozrejme aplikovateľnosť riešenia v praxi. Výsledný výstup, ktorý žiaci na konci dňa odovzdávajú, je súvislý matematický text, ktorému by mal porozumieť aj laik majúci základné matematické vzdelanie. Text musí prirodzene spĺňať všetky vyššie spomínané atribúty. Zadania bývajú veľmi rôznorodé a zvyčajne sa striedajú z oblastí geometria a algebra, pričom tí jazykovo zdatnejší môžu riešiť predložený matematický problém v anglickom jazyku. Tento školský rok sa súťažiaci pasovali s problémom hadíka Leny, ktorú jej otec Marko každý večer prikrýva prikrývkou. Žiaci mali hľadať odpoveď na otázky, aký tvar a akú plochu by mala mať najmenšia prikrývka, ktorú má Marko upliesť. Prikrývka je pevná a plochá: môže sa iba premiestňovať, nemôže sa rozdeľovať ani skladať a krčiť.

Záujem o súťaž medzi študentami z roka na rok narastá a v Slovenskej republike každoročne súťaží okolo 30 tímov z rôznych miest. Posledné tri ročníky sa naši študenti prepracovali do prvej desiatky tímov. Minulý školský rok to boli až dva súťažné tímy na piatej a desiatej pozícii v rámci SR, pričom tento školský rok sa našim piatakom Miške Horovej, Dominike Jakubcovej, Janke Kuriakovej a Patrikovi Čangelovi podarilo vybojovať zatiaľ najlepší výsledok našej školy v histórii súťaže - krásne 3. miesto spomedzi súťažných 31 tímov v rámci SR.

Súťaž je pre študentov zaujímavá a netradičná, neriešia len algoritmicke či problémové úlohy klasickej, pre mnohých však nudnej až suchopárnej matematiky, môžu naplno uplatniť tvorivosť, fantáziu, predstavivosť a nájst samozrejme nevyhnutnú spojitosť s matematickým svetom a jeho zákonitosťami. Navyše, je to príjemne strávený čas s kamarátmi a spolužiakmi, pri ktorom mnohí niečo nové objavia a osvoja si nejaké tie poznatky. Nevyhnutné je aj rozdeliť si úlohy, pretože času je málo a spolupracovať pri tvorbe nápadov sa teda musí.

Radi by sme do budúcnosti tradíciu tejto súťaže na škole zachovali, podporovali aj jej podobné projekty a zapájali do nich každoročne čím viac tímov. Veď matematika nemusí byť iba strašiakom, vie byť aj krásna, tajomná a najmä užitočná.

Mgr. Jana Kavecká

SPEAK OF THE DEVIL

Tento rok sa na našej škole 30. apríla konala rečnícka súťaž medzi žiakmi prvého až tretieho ročníka španielskej sekcie Atril de Gabilondo 2019. Žiaci si doma pripravili prejavy na určené témy a v škole sme mali možnosť počuť veľa zaujímavých argumentov a odlišných názorov jednotlivých žiakov. Na výber sme mali z niekoľkých tém, ako napríklad, či bude Zuzana Čaputová dobrou prezidentkou napriek tomu, že je žena, alebo čo obnáša práca učiteľa na Slovensku.

Prejavy boli plné hlbokých myšlienok a žiaci boli úplne stotožnení s tým, čo hovorili, a preto bolo rozhodovanie sa poroty, ktorá bola tvorená profesorkami Furmanovou a Tunčerovou a profesormi Alexisom a Pablom veľmi náročné. Do finále mohli vždy posunúť len dvoch účastníkov z jednotlivých ročníkov a na rozhodovanie potrebovali nejaký ten čas.

S veľkým údivom som sa dozvedel, že som postúpil do finálového kola a začal som veľmi stresovať, ale úsmevy poroty a Pablove fotografické pózy odbúrali všetok môj stres. Vo finále sme mali len minútu na prípravu na dovtedy nepoznanú tému, na ktorú sme neskôr vyjadrili náš názor, zatiaľ čo nás ostatní účastníci pozorovali.

Po udelení cien, sme sa konečne pustili do jedla, ktoré bolo vynikajúco pripravené. Počas toho, ako sme jedli, sme mali šancu debatovať po španielsky s našimi rovesníkmi a profesormi. Takže, ak sa chcete budúci rok zapojiť do tejto súťaže, neváhajte, bude to pre vás super skúsenosť a dobre sa pripravíte na ústnu časť záverečnej jazykovej skúšky.

A jedna rada na záver - ak sa budete ponáhľať do kina po súťaži ako ja, nezabudnite ochutnať cheesecake od pani profesorky Furmanovej, ešte teraz sa mi zbiehajú slinky.

Augustín Hmíra, 1.E

GBZA V ATELIÉRI

SOM Z PAPIERA.

Úplne celá.

Váľam sa len tak na chodníku, úplne bezvýznamne,

ľudia prechádzajú po mojej papierovej strane.

Celkom zabudnutá, v mláke kričím po láske:

Príliš slepej, príliš hluchej.

Ostala som krehká a povoľná vo vetre.

Celé telo presvitajú písmená, ktoré aj tak nikoho nezaujímajú.

Som tu sama.

Na ulici plnej ľudí, vo vnútri s deštruktívnou podstatou.

Aj tak si ma už nikto nekúpi.

Pre bezvýznamnosť mojich pocitov.

Občas na mňa celkom z nenazdajky padajú všetky štyri steny mojej existencie,

na strop plný hviezd kričím sama,

nahnevaná na všetko, čo v mysli ešte stále nosím,

na všetko, čo som v srdci dávno stratila.

Naplň ma, prosím!

Pocitmi, ktorých význam som už zabudla.

Pohľad ma tam, kde sú jazvy mojich ciest...

Zahoj ich dotykom, ktorý už nepáli, nebolí, nehryzie, nereže...

Zahoj ma dotykom, ktorý ma vidí, naozaj, skutočne a v hmle ma nestratí...

Nestrať ma, kde ja som sa už nenašla.

Niekde pred prahom mojich rozhodnutí,

niekde pred pohármi v jednom rade,

niekde tam ďaleko, medzi mnohými prázdnyimi telami, medzi krutou skutočnosťou
zabíjania seba samej...

Som veľmi prázdna.

Plná nevy povedaných slz na jazyku...

Prosím ťa.

Naplň ma.

O pol druhej ráno vstávam,

celkom nahá a hľadám,

či vo mne ešte niečo ostalo.

Ničím sa.

Hladím sa vínovým dotykom,

kvapka za kvapkou dotýka sa môjho vnútra a ja sa strácam do okolia iných,
stratených.

Stáva sa to často?

Že sa ľudia vyparila, aby zabudli?

Na dotyky z lásky,

na túžbu zmeniť svet a byť zmenený,

na to, že majú skutočne orgány...

Bolí ma reálnosť tejto predstavy.

Nie sme schopní žiť.

Deštruktívne sa rozpúšťame v opitom čase,

v neurčitom priestore,

bojíme sa cítiť, aby sme nezabudli myslieť,

bojíme sa myslieť, aby sme necítili žiadnu myšlienku.

Bojím sa.

Toho, čo prichádza s každým твоjim slovom o pravdepodobnosti.

Bojím sa.

Toho, že opúšťam svoje telo pri dotýkaní sa tých, mne tak hrozne, vzdialených.

Asi už nemilujem.

Seba a ani myšlienku o tebe.

Budem sa radšej naďalej potichu rozpúšťať,

zamykať svoje sny v hlave a dúfať,

že raz môj priesvitný odraz niekto uvidí.

Tereza Pašková, 4.F

Básne získali 2. miesto v celoslovenskej súťaži Lov slov 2018.

A TAK.

Musculus levator palpebral superior dvíha viečko. Svetlo prechádza rohovkou a očným mocom. V šošovke sa láme a pomocou tyčinek a čapíka sa vytvára obraz.

Ľafaho! Slnčné lúče padajú na náprotivnú stenu, plazia sa, naťahujú, vykonávajú rannú rozcvičku. Ku mne isto nedočiahnu... Au! Dočiahli.

Musculus sphincter pupillae na svetelný podnet reaguje zúžením zrenice.

Svetelný lúč sa okolo mňa obtočil - arabeska, pirueta, saut de chat. Dlhým prstom ukázal na odraz jazera, ktoré pod oknom čechrá vietor. Odrazy jemných vlniek a slnečných lúčov sa zvrátajú v spoločnom duete.

Musculus obliquus bulbi superior pohne očami buľvou vbok.

Zdalo sa mi, že počujem potlesk; budík na nočnom stolíku už dávno zanechal tmu v kúte. Teraz, plný škodoradosti sa svojím tikaním vysmieva každej premárnenej sekunde. Som zavesená medzi nitkami času, letmo sa dotýkajúc všetkých, no pevne uchopiť nedokážem žiadnu.

Musculus dilatator pupillae na nečakaný podnet reaguje takmer sedemdesiatpercentným rozšírením zrenice.

Zabúdam na slnko, na jeho duet i na ovácie budíka. Pred sebou niečo vidím. V snahe pochopiť začnem uháňať. Bežím a predieram sa húštinou. Porast netvorí stromy, ani kry to nie sú, tobôž nie papraď. Je to rovné, svetlé, takmer priesvitné. Končekmi sa pohráva vietor tak, ako kedysi moje prsty. Žiadne konáre, len hodvábná jemnosť a vôňa... vôňa lacného šampónu proti lupinám.

Stále bežím. Bežím až tam, kde porast končí a na svetlo vystupuje pračudesný útvar. Pripomína trochu ropný vrt, trochu lievik a veľmi cestu do pekla. Kričím dnu, ale čierna diera ozvenu nevracia.

Skĺznem nižšie a ocitám sa medzi úpäťami dvoch mäkkých červenkastých vrcholov. Pamätám si, keď boli bránou do raja. „Sezam, otvor sa, sezam, otvor sa...“ - skala sa nepohne. Už nie na môj povel.

Slnko - tik, vlasy – tak. Slnko, vlasy – tik, ucho, pery – tak. Slnko, vlasy, pery- tik, ucho, jazva, šampón - tak. Slnko, vlasy, pery, ucho, slnko, vlasy, pery, ucho, šampón, jazva, dotyk, slnko, vlasy, pery, ucho – tik – tak – tik – tak – ti...

Ticho.

A oko.

A ticho.

Musculus levator viečko zatvorí.

Nina Konáriková, 4.F

INSTANTNÝ VESMÍR

Ester Šughová, 2.E

Súťažná kresba bola vytvorená do 22. ročníka celoslovenskej a 15. ročníka medzinárodnej výtvarnej súťaže pod názvom Szabóov grafický Lučenec s podtitulom „VESMÍR“.

ANIČKA

Slnko zapadalo nad mŕtvou krajinou. Vláda robotov sa prestala pokúšať o ochranu životného prostredia v roku 2250. Vyhodnotili totiž, že je to zbytočné. Od roku 2200 začal prevládať názor, že to, čo sa nestihne zlepšiť počas vášho života, je zbytočné riešiť. A tak neriešili.

A preto si teraz Anna musela dávať sakra pozor na to, aby nestúpila do niektorej z kyslých mlák. V plnom trysku ich preskakovala a tvárila sa nanajvyš namosúrene. Nadávala na predchádzajúce generácie.

„Genezis? Prečo práve ja?“ opýtala sa, aby tak uvoľnila rastúci hnev.

„Prepočítavam. Nevypínajte program. Načítam odpoveď. Spracovávam informácie. Vyhodnocujem... ne-ro-zu-miem váš-mu za-da-ni-u. Skús-te zo-pa-ko-vať za-da-nie.“ Odpovedalo jej jej zariadenie umiestnené vzadu na temene každého človeka narodeného po roku 2200.

Anna bežiac cez Orlovský most nevládala s dychom. Preto len s vynaložením veľkej námahy precedila pomedzi zuby: „Genezis. Ty si ten najsprostestší stroj, aký poznám...“

„Nedostatočná kvalita zaznamenanej reči. Skús-te artikulovať.“

„Ty sa pokús nebyť krava.“ Taška jej nadskakovala pri behu. Takto behávala každý pracovný deň. Rýchlovlak jej prišiel vždy minútu po tom, ako jej odišiel rýchlobus. Anna podala podnet na Kontrolórium preto, aby sa pokúsili upraviť algoritmus strojov pracujúcich na cestovných poriadkov tak, aby vlaky a autobusy na seba nadväzovali. Túto prosbu napísala pred pol rokom. Asi stroje, ktoré teraz vládli ľudu a spravovali ho ako svojich milých poddaných, pokladali jej žiadosť za neoprávnenú. Podarilo sa jej dobehnúť na zástavku. Rýchlo naskočila do autobusu. Tam sa vykotila na najbližšie sedačky a chrapľavo dychčala. Nikto si ju nevšimol. Nebolo prečo.

„An-na Kme-ťo-vá. Ma-li by ste nav-šti-viť pri naj-bliž-šej prí-le-ži-tos-ti vášho správcu. Plúca pre-u-ka-zu-jú isté znááá-mky poškodenia.“

Anna prekvapene zvrátila čelo. „Genezis, ... veď som bola u správcu minulý týždeň.“

„Na-čí-ta-vam...máte prav-du. A-le, va-še plúúúú-ca pre-u-ka-zujú isté známky poš-ko-de-nia. Ne-ma-li by ste toľ-ko ča-su trá-viť von-ku na ne-pre-fil-tro-va-nom ex-te-ri-éééé-ro-vom vzduchu.“ Zopakoval jej hlas zariadenia. Bol napojený na centrálnu nervovú sústavu, čo znamenalo, že bol informovaný o všetkom, čo sa dialo v tele.

Anna si vzdychla. „Prečo už nedávajú povlak na všetko? Veď pľúca mi vymieňajú každý mesiac.“ Ľudstvo problém kyslých dažďov, ktoré už boli natoľko kyslé, že prežierali aj oceľ, riešilo pravidelnými ochrannými postrekmí. Všetkého. Raz za pol roka dostali obyvatelia Zeme zákaz opúšťať budovy. Počas zákazu lietadlá rozstrekujú na zem látku neznámeho pôvodu. Tá pokryla všetko a vytvorila na veciach povlak, ktorý zabraňoval ich rozkladu.

„Načítavam odpoveď... počkajte prosím. Ak chcete...“ Stroj nestihol dopovedať Anna ho nahnevane vypla myšlienkou. Neodporúčalo sa vypínať ho, ale Anna to svojmu kondicioneru robila v poslednom čase často. Neznášala ten doseekaný ženský hlas. Ale tak, v poslednom čase ju štvlo úplne všetko. Mala by si na to zobrať nejaké tabletky.

Konečne jej zastávka. Chcela ísť spať. Spánok bol to jediné, čo si vlastne užívala. Mohla si nastaviť, čo bude snívať. To sa jej páčilo. V spánku sa tak mohla vyskytnúť hocikde, byť hocikým, robiť hocičo.

Vystúpila a kráčala po ceste domov. Po oboch stranách cesty boli priemyselné dvory. Keď bola menšia, dosť ju to deprimovalo. Po pravici totiž pred 10 rokmi bolo holé pole. Sem-tam ste v ňom našli nejakú odolnejšiu burinu, celú zožltnutú, no stále bojujúcu o život. To však nebolo dôležité. Dôležité bolo to, že Anna na to pole chodila so svojím psom, hrať sa. Pes sa volal Fífk.

Na svete už neboli psy. Vlastne už nijaké iné zvieratá... okrem ľudí. Vláda ich zakázala. Kvôli zlým podmienkam, v ktorých sa Zem nachádzala, sa na nej nedalo takmer vôbec pestovať. A tak produkcia potravín len tak-tak pokrývala potreby svojich obyvateľov. Z toho dôvodu bolo nariadené vymiesť zo sveta všetko, čo by bolo len míaním výživového prášku.

Anne sa Fifíka darilo chvíľu skrývať. Krmila ho zo svojich dávok divného bieleho prášku bez chuti, ktorý teraz tvoril jediný zdroj živín na svete. Ale tak, raz jej mama Fifíka našla a urobila s ním poriadok. Problém psa zobrala veľmi prakticky. Z Fifíka bola večera. Anna bola zhnusená sama zo seba, keď si uvedomila, že smrť Fifíka a neočakávaný mäsitý pokrm by medzi sebou mohli mať súvis. Pri tomto zistení ju aj naplo, guču polostráveného Fifíka však prehltla naspäť. To, že by ho vygrcala, by tomu mŕtvemu neborákovi nijako nepomohlo. A pre podvýživené telo platí: mäso ako mäso.

„Ved' je to jedno,“ povedala si. Hnevalo ju, ako jej cestou domov napadali takéto nostalgické myšlienky. Zabočila k jednej sivej ulici. Otvorila dvere svojho domu a zakričala: „Mami, tati, som doma! Ideem spať. Tak ma dnes už nevidíte.“

Nato sa prudko otvorili dvere od obývačky a v nich sa objavila jej matka. Bola to žena vysokej postavy a s ksichtom už toľkokrát napínaným, že Anna bola vždy pripravená uvidieť, ako sa koža tváre trhá, lícne kosti vylietajú a odhaľujú sa červené svaly. Bolo to znepokojivé.

Helena, tak sa jej matka volala, zostala stáť vo dverách a bez slova pozerala na Annu. Anna natiahla krk dopredu. „No? Čo sa deje?“ opýtala sa, keďže Helena sa k ničomu nemala.

Helenine pery sa otvorili o maličkú škáročku. A potom zasa zatvorili. Ale nakoniec sa na nejaké slová zmohla: „Anna, poď na chvíľu do kuchyne. Potrebujeme s tebou niečo prebrať.“ Anna nechápala. Naklonila hlavu na bok.

„Proste poď, dobre?“

Anna pokrčila plecami a vstúpila do kuchyne. Ich kuchyňa spočívala len z miestnosti, kde bol stôl a nejaké poličky. Poličky skôr na okrasu, aby to tam nemali prázdne. Nepotrebovali v kuchyni toľko úložného priestoru. Jediné jedlo, čo bolo dostupné, bol už spomínaný biely prášok bez chuti, ktorý obsahoval viacmenej toľko výživových látok, koľko človek potreboval. Do tejto zmesi bola pridávaná aj vata, aby mali ľudia pocit sýtosti.

Anna si sadla za stôl, oproti si sadla Helena a vedľa nej sedel Jozef, Annin otec. Anna sa oprela lakťami o stôl, prepletla si prsty a pozrela na svojho konštruktéra číslo 1 a 2. Nazývať vašich konštruktérov archaizmom matka a otec bolo zastaralé.

Ona to však často robila, aj keď za to bola karhaná. Oni obaja mlčali. Helena sa pozerala uprene na Jozefa.

Jozef vyzeral dosť mimo. Bez žmurknutia sedel a uprene čumel na nejaký neexistujúci bod pred ním. Helena do neho štychla. „Jožo, kurňa, vypni ten zápas. Anna už prišla.“

Jozef stále nereagoval. Helena mu teda lusкла pred očami. Tento zvuk mu vypol vysielanie do jeho šošoviek a Jozef sa teda konečne ocitol medzi prítomnými. Prekvapene zažmurkal. Nebol zvyknutý, že mu niekto vypína zápasy. Potom sa nahnevane obrátil na svoju družku. Tá na tento pohľad reagovala pohybmi hlavy smerom k Anne. Jozef teda preniesol pohľad z partnerky na Annu. Chvíľu na ňu pozeral s prižmúrenými očami. Akoby Annu hľadal v databáze svojich kontaktov. A potom mu zrazu trklo. „Aha... no hej,“ povedal a pozrel znova na Helenu.

„Tak. Neviem, kde začať. Vieš Anička, ...keď sa dvaja ľudia majú radi...“

„Bože, mama, veď viem! Už nie som malé decko! Keď sa dvaja dospelí ľudia majú radi, idú do konštrukčného centra a tam si poskladajú svoje dieťa, jasné, chápem. Keď ste sa s Jožom mali radi, aj mňa ste tam poskladali.“

Helenin výraz na deformovanej tvári sa nemenil. Zostával rovnako ľadový. „My sme sa s Jožom nikdy nemali radi. Jedine moja ženská konštruktérka mala dosť zastarané názory. Stále chcela vnúčatko... a celkovo také capiny. Neviem, odkiaľ to mala. Ona bola proste taká divná. No nič... Jednoducho som chcela, aby mi s tými nezmyslami prestala píliť uši, ok? Nemysli si, že som niekedy cítila niečo k niekomu. Tá stará baba ma proste len iritovala. Ale to už idem od témy.“

Všetky deti sa už vytvárali v špecializovaných zariadeniach nazývanými aj konštrukčné centrá. Páry si tam jednoducho prišli, povyberali si z katalógu tie správne časti pre ich ideálne dieťaťko, také, aké im vyhovuje. Pri vyberaní samozrejme záležalo aj na tom, koľko sú páry do dieťaťa ochotné investovať. To nemáte jedno navoliť si pre vaše dieťa mozog s pätnástimi miliardami neurónov, alebo tridsiatimi miliardami neurónov. Proste od dieťaťa s pätnástimi miliardami neurónov nečakajte nič špeciálne, na to treba myslieť.

Anna mlčala. Bola zvyknutá na Helenu. Podobné slová počula už viackrát.

„No, tak idem k téme.“ Znova začala po krátkej odmlke Helena, prezerajúc si svoje nechty.

„Vieš, že také dieťa je dosť finančne náročné. Teda jeho poskladanie... a tak... veď vieš,“ dopovedala a hodila rukou bez toho, aby sa na dcéru čo i len pozrela.

Anna nechápala. Zdvihla spýtavo obočie. Helena nereagovala, stále obdivovala svoje dolámané nechty.

„Proste si chceme ísť do konštrukčného centra vypýtať späť peniaze. Za teba.“ Zapojil sa do rozhovoru nečakane Jozef.

Annin nechápavý pohľad sa začal meniť. Jej doteraz prižmúrené oči sa pomaly začali roztvárať.

Anne sa tlačili slzy do očí. „Vy ma jednoducho odstránite.“

Helena zložila ruku. Prevrátila očami a podráždene zafučala. „Bože, Anna, zasa to neber osobne. Ja si len chcem kúpiť novú práčku. Hentá mi už neperie dobre. Nebuď egoistická, nezaťažuj nás svojimi citovými prejavmi.“ Na to sa otočila na Jozefa.

„Jožo, načo sme jej dávali zabudovať emocionálny systém?“ opýtala sa, akoby tam Anna ani nebola.

„Hela, mysleli sme si, že to bude roztomilé,“ odpovedal.

Helena si odfrkla. „Taký mladí, takí sprostí. A stálo nás to peniaze.“

Anne začali z očí stekať slzy. „Tak ti to len hovoríme, aby sme sa opýtali, či pôjdeš dobrovoľne, alebo ťa tam máme odvliect'. Neviem, tvoj manuál hovorí, že na teba mám ísť takto,“ dopovedala Helena a teraz sa už zapozerala Anne do očí.

Anna si trochu osušila slzy. „Necháte ma aspoň poslednýkrát sa vyspať?“ Opýtala sa trochu zastreným hlasom.

„Nebuč, keď sa so mnou rozprávaš!“ zasyčala na ňu Helena. „Nerozumiem ti ani slovo z tej tvojej hovadskej vety, čo si vypustila.“

Anna si zahryzla do pery, preglgla tú obrovskú guču, čo sa jej tlačila hore krkom a prikývla. „...že či sa môžem ísť ešte posledný krát vyspať.“

Helena sa na ňu už zasa nepozerala. Teraz pre zmenu skúmala konččky svojich poškodených vlasov. „No ok, ale nech ti to netrvá dlho. Potrebujem si dať vyčistiť obľúbenú košeľu. Nebudem čakať, dokedy sa prebudíš, ak ti to bude trvať dlho.“

Anna vyšla von z izby. Zamierila rovno do svojej izby. A v nej do svojej postele. Bola to vlastne len pričňa z chladného kovu, ale Anna na nej prežila najkrajšie chvíle svojho života. Tu snívala. Potrebovala spánok, tam vedela ovládať, čo sa s ňou deje, zato v tomto, v reálnom svete bola voči daniu úplne bezmocná. V mysli prešla do menu spánku, nastavila si, čo potrebuje, a jednoducho sa dala do spiacieho režimu.

A bola slobodná. Ležala v krásnej, zelenej tráve, na kožu jej dopadali teplé slnečné lúče. Cítila sviežosť vzduchu, takého, akého sa nemusela báť, že by jej poškodil pľúca. Chvíľu tam len tak ležala. Po čase otvorila oči. Uvidela známu siluetu.

Nad ňou stál medveď s ušiankou na hlave. Ale nie s rozopnutou ušiankou, ale s takou, čo mala časti na zakrývanie uší práve zaviazané hore. Slnko Anne svietilo rovno do očí, tak si ich priclonila rukou. „Hej, pán Nihilista Medveď. Ako sa dnes máte v tento krásny, slnečný deň?“

Medveď mykol plecami. „Za svoj život ako Nihilista a zároveň Medveď som ešte hlúpejšiu otázku nepočul,“ povedal a sadol si k nej do tureckého sedu. Anna nasledovala jeho príklad a tiež sa oproti nemu tak usadila do trávy. Vyrovnala chrbát a chytila sa za členky.

„Vieš..., prišla som sa poradiť. Vôbec neviem, čo mám robiť, pán Medveď. Je toho na mňa príliš, potrebovala som sa niekam vypariť.“

Medveď sa na ňu chvíľu len mlčky pozeral. „Čo ťa trápi, dieťa?“ opýtal sa nakoniec. „Pán Medveď, vám to ako nihilistovi príde náramne vtipné. Trápi ma strach o moje bytie. Naši ma chcú vrátiť do konštrukčného centra. Že ma nechcú. Chcú, aby sa im vrátili ich investície, čo do mňa vložili.“

Medveď si zobral svoju bradu do obrovskej laby a mocno sa zamyslel. „Hm... vieš, že nihilista ti v ničom nijako nepomôže, že? Hm..., choď radšej za kognitívnym králikom, ten by ti bol nápomocnejší.“

Anna na to nič nepovedala. Radšej mala Nihilistického medveďa. Ten ju nikdy nepoučoval. Len ju proste vypočul. To Anne stačí. Aj tak s ničím, čo sa okolo deje, nič nezmože. Bez slova na neho ďalej pozerala. „Pán Medveď? Prečo máte ušianku, keď je tu vždy slnečno. A aj keby nebolo, ste predsa medveď, vašu hlavu, ako aj ostatné časti vášho mohutného tela chráni hustá srst'. Tak načo ušianka?“

„Ja ňou vyjadrujem svoje nihilistické nazeranie na vec,“ zdvihol medveď hrdo čumák. „Chápeš, čiapka na medveďovi predsa nemá zmysel, nie? Ale... to, že na mne nemá zmysel, je oveľa ľahšie všimnúť si, ako zbytočnosť a neoprávnenosť pri ostatných veciach. Nič nemá zmysel, ale pri ušianke na medveďovi si to človek... alebo medveď rýchlejšie uvedomí.“

Anna cháпavo prikývla. „Máte pravdu.“ Postavila sa zo sedu, dala sa na odchod. „Tak, dobre som sa s Vami porozprávala, pán Medveď Nihilista. Už idem, Helena je už iste nahnevaná.“

„Počkaj, Anna,“ povedal Medveď a zobral jej drobnú bledú rúčku medzi laby. „Ak chceš, môžeš tu so mnou zostať. V ríši snov. Navždy.“

Anna sa radostne usmiala. „To by ste mi vážne dovolili, pán Medveď?“ opýtala sa šťastne. Medveď rozhodil rukami. „Tu je priestoru dosť,“ povedal. Ako to vyslovil, lúka sa celá zväčšila. Alebo sa zmenšili Medveď s Annou.

Anna sa radostne zasmiala. Natiahla sa k ešte sediacemu medveďovi a srdečne ho objala. „Mám Vás strašne rada, pán Medveď.“ Medveď jej objatie opätovoľ. „Jasné, dieťa. Neboj. Všetko nejako dopadne. Vietor veje, kam chce; počuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Na to pamätaj. Ničím sa netráp. Nemá to zmysel. Nemáš nad ničím moc,“ povedal a zdalo by sa, že v jeho oku čiernom ako žúžoľ sa zaligotala obria medvedia slza. Keby nebol obraz plačúceho medveďa taký smutný, jeden by sa aj zasmial nad plačúcim nihilistom.

„Bude to všetko?“ opýtal sa stroj, prezerajúc si zvrchu obsah krabice asi päťdesiat krát tridsať centimetrov.

Helena cmukla. „Áno, to bude všetko. To je naša Anička. Akú ste nám ju dali, takú vám ju vraciame.“ Povedala, zobrala svoje peniaze, zvrtila sa na päte a už navždy opustila Konštrukčné centrum.

Silvia Beníková, 4.G

Poviedka získala 2. miesto v celoslovenskej súťaži Lov slov 2018.

**„PO SVETOVEJ VOJNE MUSÍ TO BYŤ NIE ČLOVEK, ALE BEŠŤIA, KTO
BY NEPOVAŽOVAL MIER ZA NAJDÔLEŽITEJŠÍ CIEĽ ĽUDSTVA A
KAŽDÉHO NÁRODA.“**

Počujete to? Ticho. Pokoj. Kde-tu smiech vysmiatych ratolestí hrajúcich sa vonku na ihrisku. Presne takto znie mier. No nie každý má to šťastie prežiť svoj život za takýchto podmienok. Toto šťastie nemal ani Milan Hodža. Narodil sa prvého februára 1878 a zomrel dvadsiateho siedmeho júna 1944. Čo však tieto zdanlivo bežné dátumy znamenajú? Skrýva sa za nimi prežitie dvoch pre Zem najkrutejších vojen, a teda všetko, len nie ticho, pokoj či smiech detí hrajúcich sa voľne na uliciach.

„Vojna nie je dobrodružstvo, vojna je choroba. Je ako týfus.“ Výrok slávneho francúzskeho spisovateľa a pilota Antoina de Saint-Exupéryho brilantne vystihuje podstatu vojny. Týfus. Dnes už len zriedkavá choroba, no keď sa pozrieme o pár rokov naspäť, vidíme ľahko sa šíriacu pandémiu, zabíjajúcu rýchlo a bez výnimiek mužov, ženy, dokonca i deti. Vojna nie je iná. Je presne taká istá. Len v prvej svetovej vojne zomrelo takmer 8,5 milióna civilných občanov a v tej druhej sú odhadované čísla omnoho väčšie, niečo medzi 48 000 000 a 58 500 000 úmrtí nevinných ľudí, úplne rovnakých ako tie deti smejúce sa na uliciach či cestujúci, s ktorými sa vidíte každé ráno cestou do práce v autobuse. Ja, moji spolužiaci, priatelia, rodina – všetci sme si rovní pred očami tejto nemilosrdnej choroby, vojny.

Každý, kto zažil na vlastnej koži vojnu, nielen už spomenutý Milan Hodža, vie, čo znamená. Ticho dotrhanej výstrelmi guľometov. Pokoj narušený mesto ohrozujúcimi stíhačkami. Plač osirelých detí opúšťajúcich rodné mesto, lebo tam, kde strávili celý svoj len začínajúci život, to už nie je bezpečné. Je jasné, že najväčším snom pre ľudí vystavených utrpeniu vojny, bol mier. No kým ich vernosť štátu bola väčšia ako únava z neustáleho boja či strach, že ďalší mŕtvy bude práve ich dieťa, museli poslúchnuť rozkazy stanovené ľuďmi na vyšších postoch, vedúcich obrovskú časť národa do záhuby, aby tá zvyšná mohla žiť v „lepšom štáte“, ktorý mal byť dosiahnutý vojnou.

Politici zaslepení vidinou väčšieho územia, medzinárodného postavenia či ekonomickej dominanciou nad ostatnými štátmi často zabúdajú na reálne záujmy svojich občanov. Na slobodu, po ktorej túžia. Na základné životné potreby, ako sú

jedlo, voda či obydlie, od ktorých ich odstrihujú. Na šťastie, o ktoré ich svojimi rozhodnutiami oberajú. Naozaj sa oplatí nakaziť obyvateľstvo nemocou násilia za nejaký polostrov?

Vítazstvo v každej bitke je svojím spôsobom Pyrrhovo, keďže život sa nedá len tak zaplatiť ropným vrtom. Väčšinou, keď štátnici vedú občanov do vojny, demagogicky im sľubujú, že sa po jej konci budú mať lepšie. No na konci ľudia vždy zistia, že obe strany aj tak viac stratili, ako získali. Tak si kladiem rovnakú otázku ako istý indický právnik Džaváharlá Néhrú: Keď každá vojna končí vyjednávaním, prečo nevyjednávať hneď? Keby sa konflikty hneď na začiatku vyriešili diskusiou, predišlo by sa katastrofálnym genocídam ľudí, ktorí si svoje ruky nezašpinili ani kvapkou krvi, no aj tak museli zaplatiť privysokú cenu napríklad za svoj pôvod, hoci si ho ani len sami nevybrali.

Vojny často vzplanú tam, kde zlyháva diskusia. Prečo by človek s iným svetonázorom nemal mať právo na život a ja áno? Prečo by človek s pokožkou tmavšou ako ja nemal mať právo voliť? Prečo by žena mala mať menšie právo na vzdelanie ako muž? Je dievča zaľúbené do dievčaťa o niečo horšie ako dievča, ktoré horí takou istou láskou, ale k chlapcovi? „V Bruneji sultán zaviedol najprísnejší islamský zákon, šariú, čiže trest smrti za takú obyčajnú vec, akou je homosexualita“ uvádza Denník N v jednom zo svojich článkov. Možno pre nás, Európanov, nie sú otázky homosexuality, rasizmu, znevýhodňovania žien či náboženská neznášanlivosť tabu, no v rôznych štátoch po celom svete tomu tak, bohužiaľ, nie je. Pre mnoho krajín, ako sú Sudán, Pakistan, Maurícius, Sýria sú tieto témy nie námetom na diskusiu, ale rozbuškou občianskych nepokojov.

Ale vráťme sa k nám Európanom. Násilie pretkávalo aj celú našu históriu – vyvražďovanie kresťanov, pokus o odstránenie Židov, nespočetné množstvo vojen, vrátane dvoch svetových. Ako je možné, že sme z toho už nevyrástli? Dokázali sme odstrániť toľko vecí, čo nás robili viac zvieratami ako ľuďmi, ale tie najhnusnejšie z nich, nenávisť a netolerantnosť, nie. Príkladov je mnoho. Zbytočné krviprelievanie zapríčinené ruskou inváziou na Ukrajinu, atentát na gdanského starostu známeho podporou LGBT komunity a toleranciou voči menšinám, útoky na prisťahovalcov v európskych metropolách. Čo ešte naháňa strach v dnešnej spoločnosti, je rapidný nárast záujmu mladých o extrémizmus. Pre extrémizmus sú najlepšimi hosťiteľmi práve dezinformovaní mladí ľudia s malou znalosťou dejín. V správach počúvajú iba o nezdaroch vlád a doma sú svedkami nespokojnosti či frflania rodičov. Chýbajúce

kritické myslenie zapríčiňuje nenávisť voči štátu, možno dokonca aj k tomu nádhernému miestu nazývanému svet, a vzbudzuje v nich chuť zmeniť ho radikálnym spôsobom. Mnohí tínedžeri veria každej konšpiračnej teórii bez poriadneho zamyslenia sa nad tým, o čo vlastne ide. Červené písmená „A“ v kruhu, swastiky alebo nenávisťné nápisy sú ozdobou školských lavíc či detských ihrísk. Fakt, že niečo nie je v poriadku, ukazuje aj prieskum IVO - viac ako tretina respondentov vo veku 18 až 39 rokov sympatizuje s extrémistickými praktikami neofašistov. Ak je toto smer, kam speje náš národ či dokonca celá Európa, tak sa obávam o budúcnosť nielen mojej generácie, ale i tých, čo prídu po nás.

Už indiánsky kmeň Čerokézov učil svoje deti takzvanú poveru o dvoch vlkoch. Vraveli, že v každom z nás sú dvaja vlci: jeden zastupujúci zlo a ten druhý dobro. Títo dvaja vlci vedú medzi sebou neustály boj a vyhrá ten, ktorého viac krmíme. Je to neustály boj medzi morálkou, ktorá nás núti premýšľať, aby sme neprikrmovali beštii násilia, sebeckta, intolerancie a obmedzenosti, a tou nechutnou časťou našej prirodzenosti, majúcej z toho určitý druh potešenia. Je už len na sile našich morálnych zásad, či tá beštia v nás vyhrá, alebo zostane v nás len driemať. Keď to vedeli už primitívne kmene, prečo teda niekedy nevieme zabrániť výhre toho zlého vlka ani my, keď žijeme o niekoľko sto rokov neskôr, v civilizácii, ktorá sa sama často pýši prívlastkom vyspelá?

Milan Hodža vo svojom výroku nevraví o ľuďoch, ale o ľudskosti, čo sa v nich nachádza. Kto viac v sebe krmí vlka ľudskosti, stane sa človekom, akým má byť – o akom hovorí už spomenutý politik. Kto však pripravuje hody šteňaťu pekiel, sám sa stane beštiiou. Učme teda naše deti, aby boli ľuďmi a nie beštiami, nech už nedochádza k žiadnym vojnám. Poslúchnime výrok tohto bývalého prezidenta a pochopme podstatu jeho slov, aby sme si zabezpečili trvalý mier.

Veronika Paulovičová, 2.F

Práca bola ocenená Cenou riaditeľa GBAS-u v súťaži Hodžova esej 2019.

ПОСТА МАЈАКОВСКОМУ

V úvode školského roka sme si predsavzali, že Ročenka 2018/2019 bude rocková. Ako ste si určite všimli z názvov článkov, úplne to nevyšlo. Priplietol sa nám tam šansón, film aj nejaký ten pop. Perfekcionista by zaúpel, realistický optimista v nás však vie, že je to tak výstižnejšie, ako život sám, nejednoliaty a pestrý.

Taký bol aj tento rok. Snažili sme sa vzdelávať aj učiť, veľa sme cestovali, hrali divadlo, chystali benefičné raňajky, podpisovali listy pre Amnesty, súťažili či „munovali“. Debatovali sme, cítili radosť zo súznenia, smútok nad odchodom dobrého kolegu. Podporovali sme to lepšie v nás, zvládali viac/menej úspešne boje s našim slabším ja.

Tak či onak, v porovnaní so septembrom 2018 sme snád' v júni 2019 múdrejšou verziou samých seba. Všetkým, ktorí nám v tom pomohli, ďakujeme. Gracias, merci.

Silvia Furmanová